

**UCHWAŁA NR XXV/185/2020
RADY GMINY KRASNE
z dnia 26 maja 2020 r.**

w sprawie uchwalenia zmiany Nr 6 cz. I Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Krasne

Działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2020 r., poz. 713 ze zm.) oraz art. 12 ust. 1 w zw. z art. 27 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz.U. z 2020 r., poz. 293) w związku z uchwałą nr XLI/320/2017 Rady Gminy Krasne z dnia 26 września 2017 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany Nr 6 Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Krasne, Rada Gminy Krasne uchwala, co następuje:

§ 1

Uchwala się zmianę Nr 6 cz. I Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Krasne, uchwalonego Uchwałą Rady Gminy Krasne Nr XVI/161/2000 z dnia 28 kwietnia 2000 r. ze zm.

§ 2

Załącznikami do niniejszej uchwały są:

- 1) Załącznik nr 1 – „Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Krasne, Część I Uwarunkowania Rozwoju Przestrzennego Gminy Krasne – tekst jednolity”;
- 2) Załącznik nr 2 – „Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Krasne, Część II Kierunki Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Krasne – tekst jednolity”;
- 3) Załącznik nr 3 – ujednolicony rysunek „Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Krasne” w skali 1:10 000;
- 4) Załącznik nr 4 – uzasadnienie zawierające objaśnienia przyjętych rozwiązań oraz syntezę ustaleń projektu zmiany nr 6 studium.

§ 3

Zmiana Nr 6 cz. I Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Krasne dotyczy obszaru o powierzchni około 6,20 ha, położonego w północno-wschodniej części miejscowości Maława, Gmina Krasne, woj. Podkarpackie, w zasięgu i zakresie określonym w załącznikach wymienionych w § 2.

§ 4

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Krasne.

§ 5

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY KRASNE

Grzegorz Nowak

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KRASNE

CZĘŚĆ I UWARUNKOWANIA ROZWOJU PRZESTRZENNEGO GMINY KRASNE

TEKST JEDNOLITY

ROZDZIAŁY ZMIENIONE ZMIANĄ NR 6

*10 UWARUNKOWANIA DLA TERENÓW OBJĘTYCH ZMIANAMI ORAZ ANALIZY
POTRZEB I MOŻLIWOŚCI ROZWOJU GMINY KRASNE⁶*

Tekst zmiany Nr 6 cz. I pisany kursywą oznaczony nawiasem z indeksem 6 [...]⁶

SPIS TREŚCI

1.	OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA OPRACOWANIA	
1.1.	Wstęp	4
1.2.	Charakter i zakres opracowania.....	4
1.3.	Podstawowe materiały wejściowe.....	5
2.	OGÓLNE ZAŁOŻENIA STRATEGII ROZWOJU GMINY KRASNE	
2.1.	Mocne i słabe strony gminy.....	6
2.2.	Misja gminy.....	8
2.3.	Cele i zadania strategiczne.....	8
3.	UWARUNKOWANIA ROZWOJU GMINY WYNIKAJĄCE Z CZYNNIKÓW ZEWNĘTRZNYCH	
3.1.	Położenie w regionie.....	11
3.2.	Funkcje gminy w układzie województwa podkarpackiego.....	11
3.3.	Powiązania z gminami sąsiadującymi.....	11
4.	UWARUNKOWANIA ROZWOJU WYNIKAJĄCE Z PRZYRODNICZYCH, KULTUROWYCH I KRAJOBRAZOWYCH WARTOŚCI ŚRODOWISKA	
4.1.	Uwarunkowania przyrodnicze.....	12
4.2.	Uwarunkowania kulturowe.....	17
4.3.	Uwarunkowania wynikające z walorów krajobrazowych.....	29
5.	UWARUNKOWANIA ROZWOJU EKONOMICZNYCH FUNKCJI GMINY	
5.1.	Uwarunkowania rozwoju działalności gospodarczej.....	32
5.2.	Uwarunkowania rozwoju funkcji rolniczej.....	33
5.3.	Uwarunkowania rozwoju funkcji turystyczno-wypoczynkowej.....	37
6.	UWARUNKOWANIA ROZWOJU FUNKCJI OSADNICZEJ	
6.1.	Ludność i zagadnienia społeczne.....	39
6.2.	Osadnictwo.....	48
6.3.	Infrastruktura społeczna.....	48
7.	UWARUNKOWANIA ROZWOJU KOMUNIKACJI	
7.1.	Komunikacja kolejowa.....	51
7.2.	Komunikacja drogowa.....	51
8.	UWARUNKOWANIA ROZWOJU INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ	
8.1.	Uwarunkowania w zakresie zaopatrzenia w wodę.....	54
8.2.	Uwarunkowania w zakresie odprowadzania ścieków.....	60
8.3.	Uwarunkowania w zakresie kanalizacji deszczowej.....	63
8.4.	Uwarunkowania w zakresie ogrzewnictwa.....	64
8.5.	Uwarunkowania w zakresie zaopatrzenia w gaz.....	66
8.6.	Uwarunkowania w zakresie gospodarki odpadami.....	67
8.7.	Uwarunkowania w zakresie elektroenergetyki.....	67
8.8.	Uwarunkowania w zakresie telekomunikacji.....	69
9.	UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STRUKTURY WŁASNOŚCI GRUNTÓW I CHARAKTERU RUCHU BUDOWLANEGO	
9.1.	Struktura własności gruntów.....	71
9.2.	Charakterystyka ruchu budowlanego.....	73
[10.	UWARUNKOWANIA DLA TERENÓW OBJĘTYCH ZMIANAMI ORAZ ANALIZY POTRZEB I MOŻLIWOŚCI ROZWOJU GMINY KRASNE.....	74] ⁶
[10.1.	Uwarunkowania dla terenów objętych zmianą nr 6 cz. I.....	74] ⁶
[10.2.	Analiza potrzeb i możliwości rozwoju Gminy Krasne	78] ⁶

- zasilania informacyjnego dla miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego,
- promocji rozwoju gminy.

1.3. PODSTAWOWE MATERIAŁY WEJŚCIOWE

1. STRATEGIA ROZWOJU WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO NA LATA 2000 -2006.
2. STRATEGIA ROZWOJU POWIATU RZESZOWSKIEGO NA LATA 2000 - 2006
3. STRATEGIA ROZWOJU GMINY KRASNE
opracowana przez Rzeszowską Agencję Rozwoju Regionalnego w maju 1998 r.
4. PROGRAM ROZWOJU OBSZARÓW WIEJSKICH NA LATA 2007-2013
opracowany przez Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi w 2007 r.
5. OCENA PRZYRODNICZA OBSZARU GMINY KRASNE
wykonana w 1997 r. przez Pracownię Sozologiczną Biura Urządzenia Lasu i Geodezji Leśnej Oddział w Przemyślu.
6. STUDIUM OCHRONY WARTOŚCI KULTUROWYCH I KRAJOBRAZU DLA GMINY KRASNE
opracowane przez dr Jana Malczewskiego z Przedsiębiorstwa Projektowania Konserwacji i Rewaloryzacji DANRES w Rzeszowie
7. UWARUNKOWANIA PRZYRODNICZE GMINY KRASNE
opracowane w 1999 r. przez mgr Jana Płaskacza i mgr Jana Rakusia
8. OPRACOWANIE EKOFIZJOGRAFICZNE PODSTAWOWE DO ZMIANY NR 2 STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KRASNE
opracowane w 2007 r. przez inż. Irenę Wójtowicz
9. MAPY TOPOGRAFICZNE edycja 1999 / 2000
10. MAPA SOZOLOGICZNA 1:10 000 edycja 2000
11. MAPA BONITACJI GLEB GMINY KRASNE 1:25 000
12. MAPA GLEBOWO-ROLNICZA GMINY KRASNE 1:25 000
13. ZDJĘCIA SATELITARNE OBSZARU GMINY KRASNE
14. OCENA AKTUALNOŚCI STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KRASNE ORAZ PLANÓW MIEJSCOWYCH
15. Wnioski do ZMIANY NR 2 STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KRASNE

C. Poziom zaspokojenia warunków socjalno-bytowych

Mocne strony <ul style="list-style-type: none">• szeroki dostęp do szkolnictwa ponadpodstawowego• zasoby mieszkaniowe• ilość placówek służby zdrowia i opieki społecznej• podstawowa baza placówek oświatowych• poziom nauczania (wysokie wyniki uczniów z gminy)• rodzinna atmosfera szkół oraz wysoki poziom opieki	Słabe strony <ul style="list-style-type: none">• zły stan placówek oświatowych (stare budynki w większości wymagające remontu)• brak pomieszczeń świetlicowych w niektórych szkołach podstawowych• brak informacji (kanałów wymiany informacji) o poziomie oferty oświatowej
Szanse <ul style="list-style-type: none">• wzrost liczby ludności• reforma ubezpieczenia społecznego i służby zdrowia• wzrastająca popularność jednorodzinnego budownictwa mieszkaniowego	Zagrożenia <ul style="list-style-type: none">• potoczne opinie społeczności, że jakość placówek oświatowych na wsi jest niższa niż w miastach• nieunormowana sytuacja reformy szkolnictwa

D. Gospodarka

Mocne strony <ul style="list-style-type: none">• ilość placówek usługowo-handlowych• zasoby siły roboczej• rozwinięte drobne rzemiosło• możliwość zmiany profilu produkcji – dużą elastyczność	Słabe strony <ul style="list-style-type: none">• struktura wielkości gospodarstw rolnych• struktura własności gospodarstw rolnych• niewłaściwie wykorzystywane zasoby ziemi• plan zagospodarowania przestrzennego nieadekwantny do potrzeb rozwojowych
Szanse <ul style="list-style-type: none">• dostęp do tanich kredytów• rosnące zapotrzebowanie w przedsiębiorstwach przetwórstwa spożywczego• lokalizacja zakładów przemysłowych• zapotrzebowanie na usługi budowlane	Zagrożenia <ul style="list-style-type: none">• wzrastające wymogi jakościowe• brak wymiany informacji pomiędzy producentami a przemysłowcami

E. Infrastruktura techniczna

Mocne strony <ul style="list-style-type: none">• rozwinięta sieć dróg• dobrze rozwinięte usługi telekomunikacyjne• sieć elektryczna, poziom reelektryfikacji• sieć gazowa	Słabe strony <ul style="list-style-type: none">• nieuregulowane stosunki melioracyjne• brak kanalizacji i kanalizacji burzowej• brak uzbrojenia terenów• brak chodników i przejść przy trasie E 40• wąskie mosty• niska przepustowość mostów
Szanse <ul style="list-style-type: none">• budowa autostrady• możliwość inwestowania	Zagrożenia <ul style="list-style-type: none">• zwiększająca się liczba mieszkańców,• nieuregulowane sprawy odbioru i wywozu śmieci

F. Kultura, sport, turystyka

Obszar 1 Infrastruktura techniczna

Cele obszaru	Zadania realizacyjne
<ul style="list-style-type: none">dalszy, celowy rozwój infrastruktury technicznejakumulacja rezerw finansowych pod potrzeby infrastruktury technicznej	<ul style="list-style-type: none">kontynuacja budowy kanalizacji sanitarnejbudowa sieci wodociągowej wraz z ujęciem dla Malawy oraz rozbudowa sieci wodociągowej ze zbiornikiem retencyjnym dla osiedla Słocina – Leśniczówkabudowa i modernizacja dróg gminnychmodernizacja sieci gazowej i elektrycznejregulacja wód gruntowych i opadowych (melioracja, regulacja Starego Wisłoczyska)budowa sieci kanalizacji burzowejbudowa chodników przy drogach wojewódzkich w terenach o dużym natężeniu ruchu

Obszar 2 Zagospodarowanie terenów

Cele obszaru	Zadania realizacyjne
<ul style="list-style-type: none">rozwój ekonomiczny gminy ze szczególnym naciskiem na rozwój drobnej przedsiębiorczości	<ul style="list-style-type: none">zmiany w planie zagospodarowania przestrzennegozinwentaryzowanie terenówwytrasowanie terenów pod drogi gminneregulacja stanu prawnego terenów przeznaczonych pod budownictwo i inwestycje

Obszar 3 Infrastruktura społeczna i sfera usług

Cele obszaru	Zadania realizacyjne
<ul style="list-style-type: none">kompleksowy rozwój usług komunalnychzabezpieczenie terenów rekreacyjnych dla mieszkańców pobliskiego Rzeszowastworzenie warunków do rozwoju terenów rekreacyjnych	<ul style="list-style-type: none">inwentaryzacja walorów turystyczno – rekreacyjnychwytyczenie ścieżek rowerowych i tras spacerowychwykorzystanie naturalnych warunków przyrodniczych do produkcji karpia i amurakampania reklamowa walorów turystyczno - przyrodniczych gminy Krasnedostosowanie bazy oświatowej do przyszłej reformy szkolnictwapromocja wewnętrzna podejmowanych działańświadczenie usług opiekuńczo – wychowawczych na bazie istniejących placówek szkolnych

Obszar 4 Rozwój pasa wzdłuż drogi krajowej Nr 4

3. UWARUNKOWANIA ROZWOJU GMINY WYNIKAJĄCE Z CZYNNIKÓW ZEWNĘTRZNYCH

3.1. POŁOŻENIE W REGIONIE

Gmina Krasne położona jest w centralnej części Województwa Podkarpackiego, w granicach administracyjnych Powiatu Rzeszowskiego, na wschód od Miasta Rzeszowa. Po powiększeniu Rzeszowa na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów z 26 lipca 2005 r. (Dz. U. z 2005 Nr 141 poz. 1185) o miejscowości Słocina i Załęże w granicach administracyjnych Gminy Krasne od 1 stycznia 2006 r. leżą następujące miejscowości: Krasne, Palikówka, Strażów i Malawa. Powierzchnia Gminy Krasne wynosi 3910 ha, z tego:

- Krasne 1340 ha,
- Palikówka 705 ha,
- Strażów 595 ha,
- Malawa 1270 ha.

Gminę Krasne zamieszkuje aktualnie 9913 osób (stan na 1 stycznia 2009 r. Obserwuje się stały, niewielki wzrost liczby mieszkańców, głównie w wyniku migracji.

Przez teren gminy przebiega droga krajowa Nr 4, stanowiąca ważny szlak komunikacyjny o przebiegu wschód-zachód. Oprócz ważnego szlaku kołowego przez obszar gminy przebiega szlak kolejowy E-30 Wrocław - Kraków – Rzeszów -Przemysł.

3.2. FUNKCJE GMINY W UKŁADZIE WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Gmina Krasne wchodzi w skład aglomeracji rzeszowskiej, a część jej terenów, leżąca w sąsiedztwie Rzeszowa i głównych kierunków komunikacyjnych podlega postępującym procesom urbanizacji. Podstawowymi funkcjami gminy są:

- funkcja usługowa
- funkcja mieszkaniowa obejmująca obszary urbanizujące się
- funkcja rolnicza związana z rolniczą przestrzenią produkcyjną i jej zasobami

W strukturze sieci osadniczej miejscowość Krasne jest ośrodkiem lokalnym pełniącym funkcje administracyjno – usługowe dla obszaru gminy. Ośrodkiem ponadlokalnym jest miasto Rzeszów, siedziba władz województwa podkarpackiego, będące równocześnie siedzibą władz powiatu rzeszowskiego. Rzeszów świadczy dla gminy usługi wyższego rzędu: administracyjne, ekonomiczne, kulturalne, zdrowotne i wymiaru sprawiedliwości.

3.3. POWIĄZANIA Z GMINAMI SĄSIADUJĄCYMI

Gmina Krasne leży w obszarze szybko rozwijającej się aglomeracji rzeszowskiej a konkretnie w jej wschodniej części na odcinku Rzeszów – Łańcut. Posiada dobre powiązania funkcjonalno - przestrzenne z miastem Rzeszów i otaczającymi ją gminami. Zapewniają je:

- komunikacja kolejowa
- komunikacja drogowa
- infrastruktura techniczna

4. UWARUNKOWANIA ROZWOJU WYNIKAJĄCE Z PRZYRODNICZYCH, KULTUROWYCH I KRAJOBRAZOWYCH WARTOŚCI ŚRODOWISKA

4.1. UWARUNKOWANIA PRZYRODNICZE

4.1.1. Cel i podstawa sporządzenia opracowania

Celem przeprowadzonych prac jest rozpoznanie i analiza elementów środowiska przyrodniczego z punktu widzenia racjonalnego rozwoju osadnictwa jak również rolnictwa z zachowaniem i ochroną walorów przyrodniczych obszaru objętego granicami administracyjnymi gminy.

Opracowanie wykonano na podstawie przeglądowego kartowania terenu, dokonanego w marcu 1999 r. Ponadto wykorzystano dostępną literaturę i istniejące materiały archiwalne, a to:

- DOKUMENTACJA HYDROGEOLOGICZNA ZBIORNIKÓW WÓD PODZIEMNYCH NR 425, 426, 427 opracowana przez Krakowskie Przedsiębiorstwo Geologiczne Sp. z o.o. PRO- GEO w 1996 r.,
- PLAN OPERACYJNY OCHRONY PRZED POWODZIĄ GMINY KRASNE wykonany przez Biuro Projektów Wodnych Melioracji w Rzeszowie w grudniu 1980 r.,
- opracowania fizjograficzne, geotechniczne, geologiczno-inżynierskie i hydrogeologiczne dla obszaru gminy,
- OCENA PRZYRODNICZA OBSZARU GMINY KRASNE opracowana przez Biuro Urządzania Lasów i Geodezji Leśnej Oddział w Przemysłu w 1997 r.

4.1.2. Morfologia terenu

Obszar gminy Krasne położonej na wschód od m. Rzeszowa rozciąga się kierunku północ-południe.

W oparciu o podział Polski na jednostki fizyczno-geograficzne J. Kondrackiego, na obszarze gminy można wyróżnić 3 mezoregiony ułożone równoleżnikowo. Północna – najniżej położona część gminy znajduje się w obrębie Pradoliny Podkarpackiej, część środkowa w obrębie Pogórza Rzeszowskiego, a południowa – najwyżej położona – w obrębie Pogórza Dynowskiego.

Pradolina Podkarpacka jest obniżeniem rozciągającym się u podnóża Karpat, którym płynęły wody fluwioglacjalne w czasie zlodowacenia krakowskiego. Kierunek dawnego przepływu wyznaczają biegi odcinków dolin i ich dopływów: Wisłoki – Wielopolki, dopływu Wisłoka – Mrówki (Mrowli) i samego Wisłoka po dolinę Sanu.

Pogórze Rzeszowskie rozciągające się pomiędzy doliną Wisłoka i Sanu leży na południe od Pradoliny Podkarpackiej, przylegając bezpośrednio do progu Pogórza Dynowskiego. Budują je pofałdowane utwory mioceńskie wznoszące się do wysokości 280 – 300 mnpm., przykryte płaszczem glin lessopodobnych o dość znacznej miąższości.

Pogórze Dynowskie stanowi obszar rozciągający się pomiędzy dolinami Wisłoka i Sanu. W granicach gminy rozciąga się północna część Pogórza. Jest to wyrównana, rozcięta erozyjnie powierzchnia wyżynna o wysokości 260 – 390 mnpm.

W obrębie doliny Wisłoka i jego dopływu Młynówki występują mady rzeczne reprezentowane przez gliny pylaste, pyły, pyły piaszczyste zalegające na serii utworów piaszczysto-żwirowych, których strop zalega na głębokości od 2,5 do 8,5 mppt.

Wśród mad rzecznych występują lokalnie przewarstwienia w postaci wkładek namulów lub torfów. Miąższość namulów jest zróżnicowana, od 0,4 do 2,0 m. Lokalnie – na kontakcie terasy z wierzchowiną lessopodobną (lessową) namuły występują bezpośrednio pod warstwą glebową.

Warstwa żwirów zalega na utworach trzeciorzędowych, których strop występuje na głębokości od 9,2 do 14,6 mppt.

4.1.4. Informacje o surowcach mineralnych

Na obszarze gminy, w środkowej jej części, znajduje się część obszaru górniczego Husów-Albigowa-Krasne¹ oraz część obszaru górniczego Palikówka:

- Husów-Albigowa-Krasne 1 zatwierdzony decyzją Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa nr Dge/EZ/487/1199/99 z dnia 8.03.1999 r.
- Palikówka zatwierdzony decyzją Ministra Środowiska nr 12/2000 z dnia 17.10.2000r.

Według informacji zawartej w opracowaniu fizjograficznym dla Gminy Krasne, we wsi Krasne znajduje się udokumentowane złożo kruszywa pochodzenia wodno-lodowcowego, szacowane na ponad 75000 t.

4.1.5. Charakterystyka warunków wodnych

Gmina Krasne położona jest w dorzeczu rzeki Wisłok, płynącej na północny-zachód od granic gminy. Przez środkową część gminy przepływa prawobrzeżny dopływ Wisłoka – Młynówka, płynąca w kierunku zachodnim przejmując szereg cieków lub rowów melioracyjnych. Rzeka Młynówka przepływa doliną o szerokości od 100 – 400 m. W północnej części gminy znajduje się odcinek starego koryta Wisłoka, tzw. Stare Wisłoczysko. Jest to starorzecze wypełnione wodą, zarastające na niektórych odcinkach. Do Starego Wisłoczyska odprowadzają swe wody nieliczne potoki wypływające w obrębie Pogórza Rzeszowskiego oraz rowy melioracyjne. Wody Młynówki i Starego Wisłoczyska są znacznie zanieczyszczone i na znacznej swej długości nie odpowiadają normom.

Na obszarze gminy można wyróżnić trzy obszary o zróżnicowanych warunkach hydrogeologicznych.

Obszar I – dolina Wisłoka i dolina Młynówki.

Zasadniczy poziom wód gruntowych związany jest z serią piaszczysto-żwirową i zalega na głębokości 4,0 – 6,2 mppt i ma charakter napięty.

W obrębie mad występują wody o charakterze wód zawieszonych. Występują one na głębokości 1,0 – 2,2 mppt i nie tworzą poziomu ciągłego. Pochodzą głównie z infiltracji wód opadowych i roztopowych.

Obszar II – Pogórze Rzeszowskie.

Poziom cechujący się większą wydajnością wody, związany jest z serią piasków i żwirów pochodzenia wodno-lodowcowego. W utworach pyłowych lokalnie występują sączenia wód śródglinowych, których wydajność jest zazwyczaj niewielka, całkowicie uzależniona od zasilania przez wody opadowe i roztopowe.

Obszar III – Pogórze Dynowskie.

Wody nie tworzą ciągłego poziomu, mają charakter wód szczelinowych związanych ze spękaniem skał fliszowych. Zróżnicowany jest poziom ich występowania – od 1,5 do poniżej 10 mppt.

W obrębie utworów zboczowych lub na kontakcie ich z warstwą wietrzelin mogą występować sączenia wód śródglinowych. Wydajność ich jest zróżnicowana, uzależniona od zasilania przez wody opadowe i roztopowe.

północnej części gminy, w obrębie doliny Wisłoka. Są one narażone na częste występowanie mgieł i spływy chłodnego powietrza z południowej części gminy wzniesionej ponad dolinę Wisłoka. Posiadają one również gorsze warunki termiczno-wilgotnościowe.

Duże zróżnicowanie topoklimatu występuje w południowej części gminy – na Pogórzu Dynowskim, kształtowane głównie przez licznie występujące w rzeźbie terenu doliny wciosowe i nieckowate. W ciągu dnia – szczególnie w partiach stokowo-wierzchowinowych w zależności od nasłonecznienia i usłonecznienia oraz nawietrzania, występują duże lokalne zróżnicowania temperatur maksymalnych. W nocy w obrębie dolin zachodzą zjawiska inwersji termicznych. W ciągu roku występuje okresowo silne nawietrzanie partii szczytowo-wierzchowinowych, natomiast stosunkowo słabo przewietrzane są doliny.

Najkorzystniejsze warunki topoklimatyczne posiadają obszary wierzchowiny lessopodobnej (lessowej) oraz stoki Pogórza o ekspozycji południowej. Mniej korzystnymi warunkami charakteryzuje się terasa nadzalewowa Wisłoka – szeroki pas terenów w północnej części gminy. Mało korzystne warunki topoklimatu są w obrębie fragmentów stoków o ekspozycji północnej i większych nachyleniach. Tutaj najdłużej zalega pokrywa śnieżna.

Niekorzystne warunki topoklimatu cechują tereny dolin bocznych i dolin wciosowych. Występuje na tych terenach zjawisko częstych mgieł i zalegania chłodnego powietrza. Najczęściej doliny te stanowią rynny spływu chłodnego powietrza. Łagodząco i wyrównująco na przebieg amplitudy temperatur mają wpływ obszary leśne.

4.1.9. Walory krajobrazowe

Gmina Krasne należy do rejonów o przeciętnych walorach krajobrazowych. Najbardziej atrakcyjnie krajobrazowo jest południowa część gminy położona w obrębie Pogórza Dynowskiego. Decyduje o tym w głównej mierze bardzo urozmaicona morfologia terenu. Z kulminacyjnych punktów terenowych rozciąga się widok na miasto Rzeszów, dolinę Wisłoka, a w kierunku południowym na pagórkowate wzniesienia pozostałej części Pogórza Dynowskiego.

Większość obszaru gminy posiada bardzo dobre warunki lokalizacji zabudowy. Wysokie klasy gleb stoją w pewnym stopniu w sprzeczności z możliwościami rozwoju jednostek osadniczych. Niemniej jednak wskazano tereny, które ze względu na właściwości nośne gruntów i warunki klimatyczne mogą być wskazane pod zabudowę.

W obrębie terasy nadzalewowej rzeki Wisłok występują mniej korzystne warunki lokalizacyjne, z uwagi na gorsze warunki klimatyczne i stosunkowo płytko występującą wodę gruntową. W tych terenach należy lokalizować budynki bez podpiwniczenia, a ponadto tak kształtować zabudowę aby zapewnić przewietrzanie tych terenów. Niewskazana jest natomiast zabudowa w terenach gdzie występują zjawiska osuwiskowe tj. w południowej części gminy. Niekorzystnymi terenami dla zabudowy są również doliny boczne, nieckowate i wciosowe. Podkreślić należy, że w południowej części gminy i na dużych spadkach rzeźba terenu jest czynnikiem utrudniającym swobodny rozwój jednostek osadniczych.

Aktualnie większość płynących przez obszar gminy cieków prowadzi wody znacznie zanieczyszczone, głównie bakteriologicznie. Jedynie pełna regulacja problemu ścieków bytowych i gospodarczych wpłynie na poprawę czystości wód w ciekach.

4.2.4. Stanowiska archeologiczne

Urodzajne gleby w południowej części gminy, urozmaicony typ krajobrazu oraz gęsta sieć drobnych cieków wodnych sprzyjała osadnictwu prehistorycznemu i wczesnośredniowiecznemu, czego odbiciem są 73 zewidencjonowane stanowiska archeologiczne

W podanym zestawieniu stanowisk archeologicznych numery porządkowe odpowiadają numerom na rysunku STUDIUM i tylko w tym zestawieniu mogą być przytaczane. Natomiast podane numery w obrębie poszczególnych miejscowości i numery w obrębie arkusza mapy AZP są porównywalne w dokumentacji archiwalnej i konserwatorskiej, i dlatego we wszelkiej korespondencji z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków należy je podawać. Są to stanowiska różnej wielkości i wartości poznawczej. Obok bardzo licznych, pojedynczych śladów osadnictwa (1–2 artefakty) spotyka się stanowiska rozległe o powierzchni kilku hektarów (Krasne st. 2, 12, 13; oraz Strażów st. 8 – nr na rysunku 2, 12, 13, 46, 48 i 63).

Większość stanowisk z omawianego terenu odkryta została w ostatnich latach w wyniku szeroko zakrojonych badań powierzchniowych w ramach Archeologicznego Zdjęcia Polski. Manifestują się one znajdowanymi na powierzchni fragmentami ceramiki lub narzędziami krzemiennymi (rzadziej innymi artefaktami, jak monety lub wyroby metalowe). Obfitość znajdowanego materiału świadczy nie tylko o rozległości stanowiska archeologicznego, ale często również o jego intensywnym niszczeniu przez erozję, orkę lub inną działalność człowieka.

Najstarsze ślady działalności człowieka w tym rejonie pochodzą sprzed ponad 12 tysięcy lat. W podziale chronologicznym jest to paleolit schyłkowy, związany z ostatnim zlodowaceniem. Panował wtedy dość surowy klimat, a krajobraz zbliżony był do tundry. Życie niewielkich grup ludzkich w tym środowisku związane było z polowaniem na wędrujące stada reniferów. Polowano za pomocą narzędzi wykonanych z kości, rogu i krzemienia. Jak dotąd brak z terenu gminy Krasne pewnych znalezisk z tego okresu, ale część wyrobów krzemiennych datowana ogólnie na epokę kamienia może pochodzić z tego okresu lub następnego okresu zwanego mezolitem. Jest to czas, kiedy definitywnie kończy się epoka lodowa (przełom IX i VIII tysiąclecia p.n.e). W miejscu tundry stopniowo pojawiają się lasy. Wzbogaca się również fauna. Życie człowieka opiera się wtedy na myślistwie, rybołówstwie i zbieractwie. Również z tej ostatniej fazy chronologicznej nie udało się wyróżnić pewnych materiałów.

Ogromny skok cywilizacyjny na naszych ziemiach dokonał się w VI tysiącleciu p.n.e, związany z opanowaniem umiejętności uprawy roli i hodowli zwierząt domowych. Rozpoczyna się okres nazywany neolitem, który trwa do przełomu III i II tysiąclecia p.n.e. Przełom ten dokonał się za sprawą napływu ludności z terenu basenu naddunajskiego, gdzie umiejętność ta opanowana została znacznie wcześniej. Niemal jednocześnie opanowano umiejętność lepienia i wypalania naczyń z gliny. Od charakterystycznie zdobionej ceramiki ta pierwsza fala rolników nazywana jest kulturą ceramiki wstęgowej rytej. Osiedlała się ona na najbardziej żyznych glebach lessowych. Pewnym stanowiskiem tej kultury jest Załęże st. 5 (nr 69 na rysunku), ale zapewne większość spośród 12 stanowisk neolitycznych reprezentuje ten horyzont kulturowy. Potem napływa kolejna fala ludności z południa – tzw. kultura cyklu lendzielsko-pułgarskiego. Możliwe, że niektóre spośród 12 stanowisk neolitycznych reprezentują ten horyzont czasowy.

W wyniku oddziaływań rolniczej ludności z południa na miejscową ludność, w IV tysiącleciu p.n.e. rozwija się pierwsza miejscowa kultura neolityczna, zwana kulturą pucharów lejkowatych. Zajmowała ona nie tylko najżyźniejsze gleby lessowe, ale wchodzi w głąb strefy pogórzy, na mniej urodzajne gleby. Z terenu gminy Krasne znane są 2 pewne stanowiska tej kultury (Palikówka st. 5 i Słocina st. 4 – nr 44 i 47 na rysunku). Oprócz tych pewnych znalezisk, kulturze tej przypisać należy znaczną ilość stanowisk określanych ogólnie jako neolityczne (zwłaszcza z terenu Pogórza).

SPIS STANOWISK ARCHEOLOGICZNYCH Z TERENU GMINY KRASNE

Nr na rysunku	Miejscowość i nr stanowiska	AZP i nr stan.	Rodzaj i chronologia stanowiska	Parcela Uwagi
1	Krasne st. 1	103-77/4	Ślad osadnictwa z OWR (monety rzymskie)	
2	Krasne st. 2	103-77/5	1. Osada neolityczna 2. Osada kultury przeworskiej – OWR 3. Osada wczesnośredniowieczna (p. faza)	630/10, 633/1-3, 636/1,2,6-10 636/13,16,18 638
3	Krasne st. 4	102-77/31	Ślad osadnictwa kultury przeworskiej – OWR	
4	Krasne st. 5	102-77/5	Ślad osadnictwa kultury przeworskiej – OWR	
5	Krasne st. 6	103-77/15	Osada prahistoryczna	614
6	Krasne st. 7	103-77/16	1. Ślad osadnictwa z epoki kamienia 2. Osada wczesnośredniowieczna (X-XI w.) 3. Osada prahistoryczna	1423/6,7,17, 1439/3
7	Krasne st. 8	103-77/17	1. Osada wczesnośredniowieczna (XI-XIII w.) 2. Osada prahistoryczna	1418/15
8	Krasne st. 9	103-77/20	Ślad osadnictwa z neolitu?	1497/2
9	Krasne st. 10	103-77/21	Ślad osadnictwa prahistorycznego	1340
10	Krasne st. 11	103-77/22	1. Osada wczesnośredniowieczna (p. faza) 2. Osada prahistoryczna	1220/1,2, 1220/20i23
11	Krasne st. 12	103-77/23	Osada kultury przeworskiej – OWR	1220/34,37, 1220/38, 1220/45-49
12	Krasne st. 13	103-77/24	1. Osada kultury przeworskiej – OWR 2. Osada kultury łużyckiej ?- EB-Ha 3. Ślad osadnictwa późnośredniowiecznego	1217/37-40, 1217/69
13	Krasne st. 14	103-77/25	1. Osada kultury przeworskiej – OWR 2. Osada prahistoryczna	1270/2 i 3, 1277/66
14	Krasne st. 15	103-77/29	1. Ślad osadnictwa z epoki kamienia 2. Śl. osadnictwa kultury przeworskiej – OWR 3. Osada prahistoryczna	644/5
15	Krasne st. 16	103-77/30	1. Ślad osadnictwa prahistorycznego 2. Ślad osadnictwa z XIII-XIV wieku	645/2,4 i 7
16	Krasne st. 17	103-77/31	Ślad osadnictwa prahistorycznego	1256/2
17	Krasne st. 18	103-77/34	1. Ślad osadnictwa neolitycznego? 2. Ślad osadnictwa wcz.średniowiecznego? 3. Osada prahistoryczna	1326,1350/2, 1344/1-3
18	Krasne st. 19	103-77/35	Ślad osadnictwa z epoki kamienia	1519/13
19	Krasne st. 20	103-77/39	1. Ślad osadnictwa z wczesnej EB 2. Ślad osadnictwa prahistorycznego 3. Ślad osadnictwa z p.f.wczesnego lub późnego średniowiecza.	506/2
20	Krasne st. 21	103-77/40	1. Ślad osadnictwa z epoki kamienia 2. Ślad osadnictwa prahistorycznego 3. Osada wczesnośredniowieczna	506/6, 11, 506/14-18
21	Krasne st. 22	103-77/41	Ślad osadnictwa prahistorycznego	510/3
22	Krasne st. 23	103-77/42	1. Ślad osadnictwa prahistorycznego 2. Ślad osadnictwa późnośredniowiecznego	520
23	Malawa st. 1	103-77/6	1. Osada kultury przeworskiej – OWR 2. Ślad osadnictwa wczesnośredniowiecznego (XIII wiek). 3. Ślad osadnictwa późnośredniowiecznego	1655, 1607
24	Malawa st. 2	103-77/7	Ślad osadnictwa neolitycznego (toporek kamienny (KCSz?))	
25	Malawa st. 3	103-77/18	1. Ślad osadnictwa z epoki kamienia 2. Ślad osadnictwa prahistorycznego	1514/4
26	Malawa st. 4	103-77/19	1. Ślad osadnictwa z epoki kamienia 2. Ślad osadnictwa prahistorycznego 3. Ślad osadnictwa późnośredniowiecznego	347
27	Malawa st. 5	103-77/45	Ślad osadnictwa z epoki kamienia	1547

4.2.5. Charakterystyka zachowanej historycznej zabudowy

Charakterystyka zachowanej historycznej zabudowy oraz kapliczek przydrożnych na terenie gminy Krasne powstała przede wszystkim w oparciu o przeprowadzone prace terenowe. Do niniejszego opracowania wykorzystano również literaturę przedmiotu badań, niepublikowane materiały przechowywane w archiwum PSOZ w Rzeszowie oraz materiały archiwalne.

Zabytki architektury sakralnej

Do zabytków architektury sakralnej na terenie gminy Krasne należy zespół kościelny w Krasnem (pochodzący z 1 poł. XVIII w.) i Malawie (XX w.) oraz usytuowana na cmentarzu parafialnym kaplica cmentarna w Krasnem a także kościółek odpustowy p.w. św. Marii Magdaleny w Malawie:

Zespół kościelny w Krasnem składa się obecnie z późnobarokowego kościoła p. w. Wniebowzięcia NMP, otaczającego go ogrodzenia, dwóch kapliczek umieszczonych w murze ogrodzenia, dzwonnicy również umieszczonej w murze otaczającym kościół oraz budynku plebani. Do niedawna w skład tego zespołu wchodziły jeszcze: dawna organistówka (użytkowana ostatnio jako salka parafialna) rozebrana kilka lat temu w związku z budową nowego kościoła; budynek gospodarczy (użytkowany jako wozownia, stajnia, obora i chlew), stodoła i spichlerz plebański – również już rozebrane.

Zespół kościelny w Malawie składa się z kościoła parafialnego p.w. św. Wawrzyńca, wzniesionego w latach 1921 – 1923, dzwonnicy, ogrodzenia wraz z bramą i czterema kapliczkami. Przez długie lata do zespołu tego należała również murowana plebania, usytuowana ok. 150 m na wschód od kościoła, nad skarpą opadającą w kierunku północno – wschodnim, wzniesiona w 1882 r. w stylu pseudoklasycystycznym, została jednak rozebrana w maju 1965 r., gdy wybudowano nową plebanię.

Na terenie wsi Malawa oprócz kościoła parafialnego znajduje się także późnobarokowy kościół filialny wzniesiony około 1713 r. p.w. św. Marii Magdaleny. Kościół ten jest usytuowany w południowej części wsi zwanej „Podkościółek”, na wysokim wzniesieniu (ok. 394 m n.p.m.), w otoczeniu kępy starych lip. Na północny zachód od niego ustawiona została współczesna dzwonnica, skonstruowana z żelaznych szyn. Cały zespół kościelny otoczony jest ogrodzeniem z metalowych prętów.

Zespoły dworskie

Zachowały się pozostałości zespołu folwarcznego w Strażowie. Jest on usytuowany w północno – wschodniej części wsi. Do chwili obecnej zachowało się z niego niewiele – murowana rządcówka oraz resztki ogrodu ze starodrzewiem. Dom rządcy wybudowany został na początku XX w. Ogród i park, z których jedynie pozostałości możemy oglądać w chwili obecnej, powstały w XIX w. (są zaznaczone na mapie katastralnej z 1849 r.) W jego pobliżu znajduje się XVIII-wieczna figura Św Antoniego (na granicy z Krzemienicą). Zespoły dworskie i folwarczne znajdowały się również i w pozostałych wsiach tej gminy (Malawa, Krasne i Palikówka), jednak nie zachowały się do czasów współczesnych.

Obiekty użyteczności publicznej

Na terenie gminy Krasne spotkać można także zabytkowe obiekty użyteczności publicznej. Należą do nich m.in. szkoły i in. Na terenie tej gminy zachowało się do chwili obecnej sporo zabytkowych szkół. Spotkać je można w prawie wszystkich wsiach gminy. Szkoła w Krasnem wybudowana została w centrum wsi. Wzniesiona została około 1900 r. Jest to obiekt murowany. Obecnie nie pełni już funkcji szkoły, lecz jest to budynek mieszkalny (dom nr 120). Szkoła w Malawie również jest murowana. Wzniesiono ją w tych samych czasach – na początku XX w. Obecnie w budynku tym mieści się

Strażowa (okolice dworca PKP). Różnice w zabudowie drewnianej poszczególnych części gminy są stosunkowo niewielkie.

W północnej części gminy ostatki węglów są obcięte, a w południowej nieco wystające. W Maławie jeszcze do niedawna występowały sporadycznie domy przysłupowe, które budowali cieśle z Markowej i niektórych miejscowości z południowej części gminy Łańcut.

Kapliczki i krzyże przydrożne

Kapliczki i krzyże przydrożne są charakterystycznym elementem krajobrazu wsi i miasteczek Polski południowo – wschodniej. Spotkać można je również na terenie wszystkich wsi gminy Krasne.

Najliczniej reprezentowane na terenie gminy Krasne są kapliczki murowane z kamienia bądź cegły. W grupie tej wyodrębnić można kilka typów kapliczek, z których przeważającą większość stanowią kapliczki prostopadłościenne o podstawie kwadratu. W tej grupie kapliczek wydzielić można jeszcze kilka odmian. Pierwszą grupę stanowią kapliczki, które ze względu na formę wnętrza nazwać można arkadowymi, z prześwitami bocznymi. Dwie kapliczki tego typu spotkać można na terenie wsi Krasne, a jedną w Słocinie.

Drugą odmianą kapliczek prostopadłościennych są kapliczki wnątkowe z dużymi przeszkleniami okiennymi od frontu. Również one są budowane na planie kwadratu i przykryte dachami dwuspadowymi. Na terenie Gminy Krasne kapliczki tego typu występują najliczniej. Spotkać je można prawie we wszystkich wsiach tej gminy – najwięcej takich kapliczek (aż 4) występuje w Maławie. Na terenie Maławy spotkać można jeszcze dwie kapliczki tego typu. Obie położone są w południowej części wsi, na zapleczu głównej zabudowy wiejskiej. Pojedyncze kapliczki tego typu spotkać można także i w innych wsiach gminy.

Kapliczki drewniane

Na obszarze gminy Krasne najmniej jest kapliczek drewnianych, prawdopodobnie ze względu na nietrwałość materiału, który pod wpływem warunków atmosferycznych łatwo ulegał zniszczeniu. Najliczniejsze w grupie kapliczek drewnianych są kapliczki typu szafkowego. Występuje ich sporo także na terenie Gminy Krasne, Spotkać je można w prawie każdej z miejscowości tej gminy. Najczęściej umieszczone są na drzewach i na krzyżach. Wykonane są najczęściej z drewna, choć w ostatnich latach pojawiać się zaczyna także inne tworzywo: blacha, eternit itp. Kapliczki te mają formę płytkiej szafki krytej dwuspadowym dachem. Od frontu są one przeszklone bądź odślonięte, a w niewielkim wnętrzu umieszczona jest figurka lub obrazek. Kapliczki szafkowe najczęściej są bardzo proste, skromne bez jakichkolwiek dekoracji, lecz trafiają się także ich bardzo ozdobne formy o ażurowo wycinanych szczytach, dekoracjach w formie wieżyczek, sterczyn itp.

Figury przydrożne

Jedną z nich usytuowaną jest ok. 200 m na północ od obecnej szosy Rzeszów – Przemyśl, na niewielkim wzniesieniu, na terenie wsi Krasne. Zwrócona jest frontem na północ, gdyż pierwotnie postawiona została przy dawnym szlaku handlowym, biegnącym bardziej na północ w stosunku do drogi obecnej (wówczas figura stała po południowej stronie drogi). Wzniesiona została prawdopodobnie na początku XIX lub na przełomie XVIII/XIX w. Wykonana została z cegły, z kamiennymi gzymsami i z kamienną figurą św. Antoniego. Figura ta ustawiona jest na szczycie wysokiej kolumny (ok. 5 m) posadowionej na wysokim (ok. 2 m) cokole w formie sześcianu. Na wschód od omawianej figury rosną dwie stare lipy (niegdyś był tu także stary kasztan, dziś już nieistniejący).

wyznaczono nadziały gruntu dla sołtysa oraz stanowiące uposażenie parafii. Układ rozłogów tej wsi jest typowy dla łańców leśnych. Miejsce folwarku sołtysiego zajął powiększający się z czasem folwark szlachecki, a folwark plebański również rozwinął się dzięki kolejnym uposażeniom, które otrzymywała parafia.

Na uwagę w Krasnem zasługują jeszcze dwa przysiółki, tj powstała w czasach nowożytnych na wyrębie „Wólka”, oraz na rozparcelowanych w latach 20–tych i 30–tych XX wieku gruntach dworskich „Kolonja”.

Wieś Strażów lokowana została na południowym brzegu Wisłoka nad niedużym strumieniem stanowiącym jego dopływ. Nie znamy daty powstania tej jednej z najstarszych miejscowości na tym terenie, ale powtórnie została ona lokowana również w połowie XIV wieku. W południowo–wschodniej i południowo–zachodniej części wsi są dobrze czytelne fragmenty dawnych niw z okresu przedlokacyjnego. Folwark pański powstały na bazie sołtysiego usytuowany został w północno–zachodniej części wsi. Do niego też należała owczarnia usytuowana w południowo–zachodniej części wsi (w XIX w.) oraz istniejąca do chwili obecnej na jej miejscu bażantarnia. Dość dobrze czytelne są w terenie relikty dawnego założenia parkowo–ogrodowego w północno–wschodniej części wsi. Podziały na dawnej niwie domowej są natomiast w chwili obecnej mocno zniekształcone.

Nad potokiem płynącym środkiem wsi rozmierzona została niwa domowa Malawy. Posiada ona układ typowy dla lokacji, które sytuowano na obszarach leśnych. Nadawane nadziały ziemi poza niwą domową rozmierzono prostopadle do dróg zagumieniowych. Ten sam przebieg mają zachowane i dobrze czytelne do chwili obecnej rozłogi nadziałów, w które uposażono parafię, jak też i sołtysa. Folwark sołtysi po przejściu przez właściciela był systematycznie poszerzany poprzez stopniowe przyłączanie do niego sąsiadujących z nim nadziałów chłopskich. W wyniku parcelacji na gruntach podworskich powstała kolonia mieszkalna. XVIII–wieczny rodowód posiada natomiast przysiółek o nazwie Podkościółek. Powstał on również na porębie leśnej w południowo–wschodniej części wsi. Następnie powstał tam murowany kościółek p.w. Marii Magdaleny.

Średniowieczny rodowód posiada też lokowana na północnym brzegu Starego Wisłoka Palikówka, która najprawdopodobniej również powstała jako wieś na karczunkach leśnych. Nawsie przylegało do Wisłoka, a nadziały ziemi zostały rozmierzone po północnej stronie niwy siedliskowej. Późniejsze wylewy Wisłoka spowodowały dość duże zmiany w układzie gruntów. I tak np. we wschodniej części zostały wydzielone duże obszary dla folwarku pańskiego, po którym pozostał przede wszystkim las po dawnej bażantarni nazywany „Kłombem”. W centralnej części wsi znajduje się jeszcze wyspa, którą mieszkańcy określają nazwą „Flisak”. Według tradycji miejscowej w jej sąsiedztwie miał znajdować się w czasach historycznych pał i port rzeczny. W miejscowości tej zachował się zespół budownictwa drewnianego z tradycyjnym układem budynków w zagrodzie, które ustawione są szczytem do drogi prowadzącej przez wieś.

Miejscowość	Obiekt	Materiał	Datowanie	Użytkownik
Maława	Zagroda nr 535 – stodoła	drewn.	ok. 1900	
Maława	Zagroda nr 535 – dom	drewn.	1880	wł. Katarzyna Wiech
Maława	Dom nr 562	drewn.	1880	wł. Magdalena Sowa
Maława	Dom nr 582	drewn.	1910	wł. Ignacy Jamrozek
Maława	Dom nr 583	drewn.	1910	wł. Helena Wiech
Maława	Dom nr 666	drewn.	ok. 1900	wł. Tadeusz Lisek
Palikówka	Układ przestrzenny wsi		XIV/XV– XIXw.	
Palikówka	Kapliczka św. Jana Nepomucena	mur.	1900	wł. Weronika Szubart
Palikówka	Kapliczka grunwaldzka p.w. NMP z Dzieciątkiem	mur./kam.	1910	
Palikówka	Szkoła	mur.	pocz. XXw.	ob. przedszkole
Palikówka	Dom nr 11	drewn.	ok. 1910	wł. Weronika Szubart
Palikówka	Dom nr 12		ok. 1930	wł. Emil Pietraszek
Palikówka	Dom nr 21	drewn.	ok. 1925	wł. Stępień Marcjanna
Palikówka	Dom nr 42	drewn.	1924	wł. Zofia Dudek
Palikówka	Dom nr 43	drewn.	po 1918	wł. Maria Cyrnek
Palikówka	Dom nr 58	drewn.	1914	wł. Wanda Orłoś
Palikówka	Dom nr 80	drewn.	1918	wł. Władysław Kopeć
Palikówka	Zagroda nr 81 – dom	drewn.	1922	wł. Zofia Gawel
Palikówka	Zagroda nr 81 – obora	drewn.	k. XIXw.	
Palikówka	Dom nr 86	drewn.	ok. 1920	wł. Anna Guzek
Palikówka	Dom nr 101	drewn.	ok. 1915	wł. Jan Kania
Palikówka	Zagroda młynarska nr 104 – młyn	mur.	ok. 1930	wł. Bojda Janina, GS
Palikówka	Zagroda młynarska nr 105 – dom	mur.	ok. 1930	
Palikówka	Dom nr 117	drewn.	ok. 1930	wł. Pasierb Domicela
Palikówka	Dom nr 118	drewn.	po 1918	wł. Maria Chorzępa
Palikówka	Dom nr 397	drewn.	pocz. XXw.	
Palikówka	Dom nr 300	drewn.	ok. 1900, 1970	wł. Zofia Kopeć, PFZ
Strażów	Układ przestrzenny wsi		XIV/XV(?)– XIXw.	
Strażów	Zespół folwarczny – dom rządcy	mur.	pocz. XXw.	ob. dom ; remont 1990
Strażów	Zespół folwarczny – ogród		XIXw.	
Strażów	Zespół stacji kolejowej – dworzec	mur.	4 ćw. XIXw.	
Strażów	Zespół stacji kolejowej – magazyn I	drewn.	k. XIXw.	
Strażów	Zespół stacji kolejowej – magazyn II	drewn.	k. XIXw.	
Strażów	Szkoła	mur.	pocz. XXw.	obecnie przedszkole
Strażów	Zespół stacji kolejowej – dom nr 127	drewn.	k. XIXw.	
Strażów	Dom nr 283	drewn.	1923	FPZ, Kukuryk Maria i Bronisław
Strażów	Dom nr 285	drewn.	k. XIXw.	wł. Jachowicz Irena, Elżbieta

drugiej połowy XIX wieku zachował się przede wszystkim nieliczny drzewostan liściasty. Z dawnego zespołu folwarcznego pozostał budynek dawnej rządcówki, układ głównych dróg, jeden z trzech stawów ocalały w południowej części założenia (w sadzie) oraz pojedyncze drzewa w sadzie usytuowane w okolicy dawnego podjazdu i przy drodze. Droga, która niegdyś prowadziła do podjazdu przez środek założenia, obecnie jest granicą oddzielającą resztki dawnego zespołu od nowych gospodarstw wiejskich ze strony wschodniej. Do dawnej rządcówki prowadzi poprzez bramę aleja obsadzona po obydwu stronach żywopłotem. Na południe od wejścia, za żywopłotem znajduje się teren zadrzewiony z kilkoma starymi drzewami, między innymi z okazałą sosną wejmutką i ogromną lipą. Po lewej stronie od wjazdu jest niewielki zadarniowy teren z młodymi nasadzeniami ozdobnych roślin. Na interesującym nas terenie w 1985 roku zinventaryzowano ponad 80 sztuk drzew i krzewów, wśród których wyróżniono 26 gatunków roślin, w tym 4 gatunki drzew iglastych. Najlicniejszą grupę stanowią robinia – 23 szt., topole – 23 szt., oraz jesiony – 11 szt. Pozostałe gatunki są reprezentowane w ilości po kilka sztuk. Najokazalsze egzemplarze starodrzewia zachowane w parku, to: sosna wejmutka, lipa krymska i świerk pospolity. Pozostałości założenia folwarczno-ogrodowego znajdują się na końcu wsi, ale nie stanowią one pokaźnych rozmiarów masywu zieleni, który byłby widoczny ze wszystkich stron. Znajdujący się tam jednak starodrzew ze względu na swoje rozmiary, rzadkość gatunkową oraz powiązania z przeszłością należy bezwzględnie objąć ochroną.

4.3.3. Pomniki przyrody i inne okazy drzew stanowiące dominanty przestrzenne w krajobrazie oraz zadrzewienia śródpolne

Na obszarze gminy Krasne znajduje się stosunkowo niewiele okazów i gatunków drzew objętych ochroną i stanowiących jednocześnie dominanty przestrzenne w krajobrazie. Ze względu na swoje usytuowanie w terenie zaznaczono je na planszy wytycznych konserwatorskich. Najwięcej drzew stanowiących dominanty przestrzenne w krajobrazie to lipy i jesiony. Rosną one najczęściej przy drogach i cmentarzach, a także towarzyszą niektórym gospodarstwom oraz dość licznym kapliczkom. Lasy na terenie gminy Krasne występują w postaci kilku stosunkowo niedużych fragmentów, głównie w południowej części, w rejonie Słociny Górnej i Malawy. Porastają tu żyzne siedliska lasu wyżynnego. Niewielkie obszary leśne znajdują się też w części wschodniej gminy (Olszyny). Niewielki obszar leśny znajduje się na północny – wschód od miejscowości Palikówka, gdzie drzewostan buduje dąb szypułkowy (tzw. las „Kłomb”). Także w obrębie bezodpływowych zagłębień terenu, w otoczeniu śródłukowych i śródpolnych oczek wodnych wykształciły się zarośla wierzb szerokolistnych. Natomiast w południowej części Strażowa znajdują się pozostałości założenia leśnego, w którym znajduje się obecnie bażantarnia, a niegdyś była tam za Potockich owczarnia.

5.2. UWARUNKOWANIA ROZWOJU FUNKCJI ROLNICZEJ

Rozwój rolnictwa w warunkach gospodarki rynkowej zmierza do ograniczenia tradycyjnego rolnictwa na rzecz przetwórstwa rolno - spożywczego i dystrybucji żywności.. Wpływa to na utrwalanie się stałej tendencji do koncentracji ziemi, zmniejszania liczby gospodarstw, spadku zatrudnionych w rolnictwie.

Warunki klimatyczno – wodne, glebowe na terenie gminy Krasne sprzyjają rozwojowi rolnictwa. Tereny gminy Krasne mają korzystne położenie. Gmina jest mało zabagniona, osady powierzchniowe tworzone są przez gliny, lessy, ility pyłaste.

Najcieplejszym miesiącem jest lipiec, gdzie średnia temperatura wynosi +18°C, najzimniejszym miesiącem jest styczeń ze średnią temperaturą od -4 do -5°C. Okres bezprzymrozkowy trwa długo, bo aż 210 – 220 dni. Średnia roczna suma opadów wynosi od 600 do 700 mm. Teren leży w dorzeczu Wisły i jej dopływu – Wisłoka.

Rozmieszczenie lasów związane jest z fizjografią terenu i warunkami siedliskowymi w paśmie Pogórza Dynowskiego i starorzecza Wisłoka.

Przydatność rolnicza gleb obejmuje zespoły różnie położonych gleb, które wykazują podobne właściwości użytkowe.

W gruntach ornych wyróżnia się następujące kompleksy:

1) Pszenny bardzo dobry	klasa I gleby
2) Pszenny dobry	klasa II
3) Pszenny wadliwy	klasa III a
4) Żytni bardzo dobry (pszenno – żytni)	klasa III b
5) Żytni dobry	klasa IV a
6) Żytni słaby	klasa IV b
7) Żytni bardzo słaby (żytnio – łubinowy)	klasa V
8) Zbożowo pastewny słaby	klasa VI

W użytkach zielonych wyróżniono kompleksy;

- 1) 1 z użytki zielone bardzo dobre i dobre klasa I
- 2) 2 z użytki zielone średnie klasa II
- 3) 3 z użytki zielone słabe i bardzo słabe klasa III, IV, V, VI.

Tereny o bardzo dobrych warunkach glebowych obejmują środkowo – wschodnią część gminy, wsie: Krasne, środkowa i północna część Malawa. Dominują gleby bielnicowe, pseudobielnicowe, brunatne wylugowane i kwaśne wytworzone z lessów, pyłów zwykłych. Na obszarze tym dominuje kompleks pszenny bardzo dobry i dobry. Zaleca się uprawę pszenicy, buraków cukrowych, rzepaku, koniczyny, warzyw.

Obejmuje środkową i południową Malawę. Występują tutaj gleby bielnicowe właściwe i pseudobielnicowe, gleby brunatne wylugowane i kwaśne powstałe na lessach, utworach lessowatych, pyłach zwykłych. Są to kompleksy pszenny dobry śródgórski i podgórski, żytni bardzo dobry, użytki zielone średnie. Proponuje się uprawę żyta, owsa, ziemniaków.

Północna część obejmuje wsie część Stażowa i Palikówkę oraz część Krasnego. Dominują tutaj mady powstałe na ility pyłastych, pyłach zwykłych, glinach lekkich. W większości występuje tu wysoki poziom wód dawnego starorzecza Wisłoka. Są to kompleksy pszenny dobry, pszenny bardzo dobry, użytki zielone średnie. Niewielkie powierzchnie w Załężu i Palikówce zajmują lasy. Zaleca się uprawę pszenicy, jęczmienia, buraków cukrowych oraz użytków zielonych; łąk, pastwisk.

Razem:	1299,6	617,4	25,1	96,7	283,3	46,3
--------	--------	-------	------	------	-------	------

Zatrudnienie i wyposażenie w rolnictwie w gminie Krasne w 1996 r.

Nazwa wsi	Ludzie w gosp.	Pracujący. Wył. w gosp.	Nierucho- mości	Ciągniki
Krasne	1015	314	1142	66
Maława	1324	511	764	101
Palikówka	604	239	362	57
Słocina	697	244	1030	44
Strażów	582	240	395	43
Załęże	306	94	701	16
Razem:	4528	1642	4394	327

Grunty orne obejmują przede wszystkim uprawy polowe, ogrody, tereny przejściowo w danym roku nie obsiane, czyli ugory i odłogi. W strukturze gruntów orných najważniejszą rolę odgrywa uprawa zbóż. Grunty rolne mają wszechstronne znaczenie, szczególnie dla wyżywienia ludności i zwierząt.

Sady stanowiły tylko 3,0% użytków rolnych, największe arealy są w Maławie 28,4%, Krasnem 27,2%, Słocinie 20,3%.

Zasiewy ogółem występują w gospodarstwach indywidualnych, a dominują w Maławie 30,2%, Krasnem 20,2%

Uprawa pszenicy wymaga dobrych gleb. Największe zasiewy pszenicy (ozimej i jarej) były w Maławie 35,1%, Krasnem 21,6%. Niewielki areal był w Załężu 4,3%.

Uprawa żyta nie wymaga już tak dobrych gleb, jednak wymaga wczesnego siewu na zimę. Najwięcej żyta wysiewa się w Słocinie 17,5%, Krasnem 21,1%, Palikówce 12,4%. Niewielka uprawa żyta występuje w Załężu 4,0%, Strażowie 4,0%, Maławie 10,7%.

Uprawa owsa nie wymaga dobrych gleb, ale wymaga dużo wody. Największe obszary uprawy owsa znajdują się w Maławie 41,4%, Słocinie 22,4%, Palikówce 15,7%. Najmniejsze zasiewy owsa są w Załężu 2,7%, Krasnem 6,8%, Strażowie 11,0%.

Uprawa ziemniaków w gminie zajmuje drugie miejsce po pszenicy. Ziemniaki, które mają wszechstronną przydatność uprawia się w Maławie 26,9%, Krasnem 20,4%, Słocinie 17,4%, Palikówce 15,0%. (Mapa nr 12).

Ważną i stale rosnącą rolę w wyżywieniu ludności zajmują warzywa. Ich uprawa koncentruje się w gospodarstwach indywidualnych (połowa i pod osłonami). Najwięcej warzyw uprawia się w Strażowie i Krasnem po 24,4%, Maławie 20,3%, Słocinie 16,8%.

Plony w gminie Krasne w 1998 r.:

Rodzaj uprawy:	żyto	30 q/ha,
	pszenica ozima	40 q/ha,
	pszenica jara	38 q/ha,
	pszenżyto	42 q/ha,
	jęczmień ozimy	40 q/ha,
	jęczmień jary	42 q/ha,
	owies	38 q/ha,
	ziemniaki	200 q/ha,
	buraki pastewne	600 q/ha,
	buraki cukrowe	450 q/ha,
	rzepak	18 q/ha
	kukurydza	80 q/ha,

W gminie Krasne znajdują się gospodarstwa sadownicze w Maławie i Krasnem.

Hodowla zwierząt gospodarskich i uzyskana z niego produkcja dostarcza artykułów żywnościowych do bezpośredniego spożycia oraz dla przemysłu spożywczego, lekkiego, chemicznego. Między chowem zwierząt gospodarskich, a produkcją roślinną występują silne powiązania. Największa hodowla bydła w gospodarstwach indywidualnych

5.3. UWARUNKOWANIA ROZWOJU FUNKCJI TURYSTYCZNO-WYPOCZYNKOWEJ

Atrakcyjność turystyczna obszaru uzależniona jest od trzech czynników – rangi walorów turystycznych, dostępności komunikacyjnej oraz zdolności obsługowej urzędzeń turystycznych. Obszary, które zajmuje gmina Krasne nie należą do atrakcyjnych turystycznie. Ze względu jednak na bezpośrednie sąsiedztwo Rzeszowa tereny stosunkowo najładniejsze są miejscem penetracji, najczęściej w okresie weekendów. Warunki środowiska geograficzno-przyrodniczego pozwalają tu na skorzystanie z walorów krajoznawczych.

5.3.1. Ocena turystyczna obszarów

Rejonem najbardziej wyróżniającym się są południowe krańce gminy, położone na Pogórzu Dynowskim. Relatywnie wysoka ocena tych terenów wynika głównie z ukształtowania terenu. Rozciągnięty pas wzgórz tworzący próg Karpat fliszowych jest mocnym i wartościowym elementem krajobrazu. Wierzchołki i stoki wzniesień tworzą naturalne punkty widokowe, z których można podziwiać dolinę Wisłoka i mozaikę zalesionych wyniesień oraz użytków rolnych na Płaskowyżu Kolbuszowskim. Wartościowym składnikiem naturalnym są tutaj lasy, porastające najczęściej strome stoki oraz doliny i wąwozy. Są one chętnie odwiedzane przez turystów, szczególnie, że prowadzą przez nie szlaki turystyczne. Ważnym elementem krajobrazu i cennym obiektem przyrodniczym są pomniki przyrody. Atrakcyjnością turystyczną tego obszaru zwiększa stary kościółek p.w. św. Marii Magdaleny w przysiółku Podkościółek otoczony pierścieniem zabytkowych lip, z których trzy to projektowane pomniki przyrody. Ciekawymi obiektami są liczne kapliczki, wśród których najbardziej znana jest kapliczka p.w. św. Rocha oraz niektóre budynki.

Pozostałe rejon gminy nie posiadają większej wartości dla turystyki. Jedynym walorem przyrodniczym o większym znaczeniu dla turystyki, oprócz pomnikowych okazów drzew, jest Stare Wisłoczysko. Dawne koryto odznacza się bardzo silnymi meandrami, a porośnięte gąszczem zarośli i wijlin brzegi stanowią urozmaicenie w monotonnym krajobrazie. Od uroczyska Krzywy Wał do okolic giełdy samochodowej w sąsiedztwie starorzecza prowadzi fragment żółtego szlaku turystycznego.

Ciekawym obiektem, łączącym walory przyrodnicze i antropogeniczne jest zespół dworski w Załężu, wraz z dojazdową aleją i zabytkowym parkiem stanowiącym jego otoczenie, w którym znajduje się potężny dąb będący pomnikiem przyrody i kilkanaście drzew projektowanych do ochrony w takiej formie. Nieco starszy od wymienionego dworu jest zespół kościelny w Krasnem.

5.3.2. Zasady zagospodarowania turystycznego

Ruch turystyczny, szczególnie o dużym natężeniu może wywołać szereg niekorzystnych zmian w środowisku poddanym jego presji. Takiemu oddziaływaniu mogą ulec południowe, najatrakcyjniejsze obszary gminy. Konieczna jest odpowiednia organizacja życia gospodarczego oraz turystyki rekreacji w celu zachowania walorów środowiska przyrodniczego. Należy w sposób świadomy kształtować krajobraz poprzez harmonijne łączenie zabudowy z roślinnością, zwiększać odporność terenu na użytkowanie rekreacyjne oraz eksponować walory estetyczne. Dla ochrony obiektów o najwyższych walorach przyrodniczych i krajobrazowych, cały teren położony na Pogórzu Dynowskim oraz rejon Starego Wisłoczyska znalazły się w strefie chronionego krajobrazu

6. UWARUNKOWANIA ROZWOJU FUNKCJI OSADNICZEJ

6.1. LUDNOŚĆ I ZAGADNIENIA SPOŁECZNE

6.1.1. Demografia

Gminę zamieszkiwało w 1998 r. 12.802 osoby, z tego kobiet 6.540, co stanowiło 50,9% ogółu mieszkańców gminy. Średnia gęstość zaludnienia wynosiła 238,8 os/km². Na 100 mężczyzn przypadło 104 kobiety. W ciągu ostatnich pięciu lat ludność gminy wzrosła o 460 osób czyli średnio rocznie o 92 osoby. We wszystkich sołectwach nastąpił wzrost ludności. Najwięcej mieszkańców przybyło w Słocinie – 161 osób, Załężu – 123 osoby, Strażowie – 98 osób. W 1998 roku najwięcej mieszkańców gminy zamieszkiwało wsie: Krasne 27,9%, Malawa 21,9%, Słocinie 19,2%. Gminę Krasne zamieszkuje aktualnie 9913 osób (stan na 1 stycznia 2009 r.) Obserwuje się stały, niewielki wzrost liczby mieszkańców, głównie w wyniku migracji.

Nazwa wsi	1994	1995	1996	1997	1998	% 1998
Krasne	3551	3580	3620	3546	3570	27,9
Malawa	2776	2790	2815	2805	2802	29,1
Palikówka	1156	1179	1175	1180	1189	9,3
Słocina	2303	2364	2382	2401	2464	19,2
Strażów	1412	1470	1497	1505	1510	11,8
Załęże	1144	1200	1214	1240	1267	9,9
Razem:	12342	12583	12703	12677	12802	100,0

Urodzenia

Urodzenia w gminie Krasne w 1998 roku wyniosły 125 dzieci. W ciągu ostatnich pięciu lat w gminie urodzenia spadły o 67,2%. Średnio rocznie w gminie rodziło się 160 dzieci. Największy spadek urodzeń nastąpił we wsiach: Malawa, Słocina, Załęże. W 1998 r. w gminie najwięcej urodzeń było we wsiach Krasne 32,0%, Malawa 20,8%, Słocina 20,0%. Najmniejszy udział urodzeń był w Załężu 6,3%, Palikówe 8,0%, Strażowie 12,8%.

Nazwa wsi	1994	1995	1996	1997	1998	% 1998 r.
Krasne	43	39	44	45	40	32,0
Malawa	44	32	30	33	26	20,8
Palikówka	17	18	17	15	10	8,0
Słocina	48	30	36	25	25	20,0
Strażów	18	29	22	23	16	12,8
Załęże	16	15	19	16	8	6,4
Razem:	186	163	168	157	125	100,0

Zgony

Zgony w gminie Krasne w 1998 r. wyniosły 125 osób. W ciągu ostatnich pięciu lat zgony wzrosły tylko o 2,4%. Średnio rocznie w gminie było 166 zgonów rocznie. Poziom natężenia zgonów zależy od wielu czynników takich jak: środowisko życia człowieka, a także uwarunkowania biologiczne. Wzrost zgonów nastąpił we wsiach: Krasne, Strażów, Załęże. Spadek zgonów zanotowały wsie: Malawa, Słocina, Palikówka. W 1998 r. największy udział zgonów miały wsie: Krasne 32,8%, Malawa 18,4%, Słocina 15,2%, Strażów 14,2%.

Osoby zawierające związek małżeński wg sołectw w latach 1994 – 1998.

Nazwa wsi	1994	1995	1996	1997	1998
Krasne	33	45	46	27	39
Maława	31	26	22	30	29
Palikówka	12	8	12	12	21
Słocina	24	16	12	28	28
Strażów	15	15	29	13	15
Załęże	11	8	16	12	16
Razem:	126	118	137	122	148

Rozwody

Rozwody stanowią w gminie rzadkość. Ich liczba kształtował się w 1996 i 1998 r. na poziomie 4 rozwodów rocznie.

6.1.7. Struktura wieku i utrzymania

Struktura ludności wg płci i wieku oraz stanu cywilnego to najistotniejsze cechy demograficzne. Struktury płci i wieku warunkują natężenie zgonów, małżeństw, urodzeń, co za tym idzie również tempo zmian ludności. Liczba ludności wg wieku produkcyjnego wpływa na rozwój gospodarczy regionu. Do liczby dzieci i młodzieży musi być dostosowana liczba przedszkoli, szkół, natomiast liczba ludności w wieku poprodukcyjnym decyduje o obciążeniu społeczeństwa kosztami utrzymania ludzi starych.

Do analizy obciążeń ekonomicznych ludności czynnej zawodowo ludnością bierną zawodowo tj. ludnością młodą lub starą służy współczynnik obciążenia.

Współczynnik obciążenia w Gminie Krasne ludnością młodą wynosił 50,5%, natomiast ludnością starą 23,6%. Większy współczynnik obciążenia ludnością młodą wskazuje na większe wydatki na opiekę przedszkolną i szkolnictwo.

Największy udział w wieku produkcyjnym w gminie Krasne w 1996 r. wystąpił we wsi: Krasne, Maława, Słocina, Strażów. W wieku przedprodukcyjnym i produkcyjnym dominują mężczyźni, natomiast w wieku poprodukcyjnym większy był udział kobiet.

Struktura wieku ludności Gminy Krasne w 1997 r. wynosiła:

- wiek przedprodukcyjny 29,0%,
- wiek produkcyjny 57,4%,
- wiek poprodukcyjny 13,6%

Struktura ludności gminy Krasne wg płci i miejsca zamieszkania w 1997 r.

Nazwa wsi	Ludność ogółem	w tym kobiety	w tym mężczyźni
Krasne	3551	1844	1707
Maława	2800	1424	1376
Palikówka	1184	589	595
Słocina	2413	1218	1195
Strażów	1508	766	742
Załęże	1247	632	615
Razem:	12703	6473	6230

W strukturze gminy ludności wg płci dominowały w gminie kobiety, które stanowiły 51,0% ogółu ludności. We wszystkich sołectwach była nadwyżka kobiet, jedynie we wsi Palikówka było więcej mężczyzn.

Napływ ludności

Napływ ludności do gminy Krasne w 1998 r. wynosił 213 osób. W ciągu ostatnich pięciu lat zwiększył się o 41%. Średnio rocznie do gminy napływały 204 osoby. Największy wzrost imigracji był do wsi Słocina 32 osoby, Załęże 15 osób, Krasne 10 osób. Napływ do gminy zmniejszył się w sołectwie Maława.

Napływ do gminy Krasne z Rzeszowa zwiększył się z 88 osób w 1996 r. do 118 osób w 1998 r. tj. o 13,4%. Największy napływ z Rzeszowa był do wsi: Słocina, Załęże, Strażów. Spadła imigracja z Krasnego i Maławy.

Napływ ludności do gminy Krasne wg wsi w latach 1994 – 1998.

Nazwa wsi	1994	1995	1996	1997	1998	% z 1998
Krasne	40	78	48	45	50	23,5
Maława	25	51	27	31	17	8,0
Palikówka	7	22	2	9	16	7,5
Słocina	29	68	37	62	61	28,6
Strażów	22	19	36	15	26	12,2
Załęże	28	53	27	26	43	20,2
Razem:	151	291	177	188	213	100,0

Napływ ludności z Rzeszowa do gminy Krasne w latach 1996 – 1998.

Nazwa wsi	1996	1997	1998	% z 1998 r
Krasne	32	23	15	12,7
Maława	13	12	10	8,5
Palikówka	-	6	3	2,5
Słocina	22	42	41	34,7
Strażów	6	10	16	13,6
Załęże	15	19	33	28,0
Razem:	88	112	118	100,0

W 1998 r. imigracja do gminy Krasne dominowała z Rzeszowa 54,2%, z gmin wiejskich 24,8%, z innych miast 21,0%.

Saldo migracji

Saldo migracji w gminie Krasne w 1998 r. wynosiło +74 osoby. W ciągu ostatnich pięciu lat saldo wynosiło średnio rocznie +80 osób. Największy wzrost był w sołectwach: Słocina, Załęże, Krasne. Ujemne saldo migracji miało sołectwo Maława.

Saldo migracji w gminie Krasne wg wsi w latach 1994 – 1998.

Nazwa wsi	1994	1995	1996	1997	1998
Krasne	-23	26	12	6	-1
Maława	0	33	4	-3	-4
Palikówka	0	9	-7	-1	4
Słocina	11	44	-9	47	43
Strażów	8	2	13	0	3
Załęże	3	38	16	4	29
Razem:	-1	+152	+29	+55	+74

Saldo migracji z Rzeszowa do gminy Krasne w 1998 r. wynosiło +52 osoby. Największe saldo wystąpiło w Słocinie i Załężu.

jakościowe. Prognoza została wykonana metodą statystyczną. Podstawowe informacje wykorzystane do prognozowania obejmują pięć lat. Główną przesłanką prognozowania było założenie o istnieniu takiego rozwoju, że prawidłowość jego zmian jest prawie niezmienna. Taki sposób prognozowania nazywa się ekstrapolacją.

Zmieniają się proporcje ludności w poszczególnych grupach wieku: udział dzieci spadnie z 30,3% do 26,3%, a udział osób w wieku 65 lat i więcej wzrośnie z 13,6% do 16,7%. W kontekście zmian w liczbie i w strukturze gospodarstw domowych, przewiduje się wzrost ludności w wieku emerytalnym. Przeciętna wielkość gospodarstwa wynosi 4,3 osób.

Współczynnik dzietności	w 2000r.	- 1,84
	w 2005r.	- 1,96
	w 2010r.	- 1,90

Prognoza dzietności.

Spadek dzietności w gminie Krasne został spowodowany przez:

- oddziaływanie reform gospodarczych i zmianę ustroju społeczno-politycznego, które stwarzają poczucie niepewności i niepokoju o przyszłość,
- nowe możliwości pracy, nauki, wyjazdy zagraniczne młodych ludzi,
- upowszechnianie się stylu życia wśród młodzieży charakterystycznego dla krajów o wysokiej kulturze materialnej.

Około 2000 r. rozpocznie się wyż urodzeń, którego szczyt przypadnie prawdopodobnie na rok 2005. Dzietność kobiet których młodość przypada w okresie wyżu jest zazwyczaj wyższa niż pozostałych, ponieważ oddziałuje efekt przykładowy, część kobiet decyduje o urodzeniu dziecka obserwując swoje rówieśnice będące w ciąży, z dziećmi.

Sądzić można, że obserwowany w ostatnich latach spadek liczby urodzeń oraz małżeństw związanych jest ze zjawiskiem odraczania decyzji założenia rodziny.

Prognoza umieralności.

Jako przyczynę podaje się przede wszystkim niższy poziom stopy życiowej, szkodliwe nałogi, pracę w warunkach szkodliwych dla zdrowia, niewłaściwe odżywianie.

Wraz z postępowaniem cywilizacyjnym będzie malało spożycie alkoholu, zwiększy się aktywny tryb życia młodych pokoleń, odpowiednie odżywianie. Powinien poprawić się poziom świadczonych usług medycznych, oraz

Biorąc pod uwagę powyższe przesłanki, powinien przedłużyć się średni czas trwania życia. Średnia długość życia mężczyzn wyniesie 72 lata, a kobiet 78,5 lat.

Przyrost naturalny w gminie od początku lat dziewięćdziesiątych maleje od 90 osób w 1991 roku do 0 osób w 1998 r.

Przyrost naturalny w gminie Krasne w latach 1991-1998.

Nazwa wsi	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998
Krasne	24	24	-4	9	-7	13	12	-1
Maława	21	18	5	10	-1	5	10	3
Palikówka	-2	7	-5	0	11	5	7	0
Słocina	20	24	-3	26	11	15	9	6
Stażów	19	0	14	6	14	13	11	-2
Załęże	11	3	2	7	8	9	4	-6
Razem	90	76	9	58	37	60	53	0

roku będzie cechowała się spadkiem ludności w wieku aktywności zawodowej oraz dzieci i młodzieży, a wzrostem ludności w wieku poprodukcyjnym.

Prognoza demograficzna gminy Krasne (wersja 1 – pesymistyczna).

Rok	Przyrost naturalny/ 1000 osób	Migracja /osoby/	Liczba ludności
1999	4,0	50	12.903
2000	4,0	50	13.005
2005	4,0	50	13.519
2010	3,4	50	14.035

Prognoza demograficzna gminy Krasne (wersja 2 – optymistyczna)

Rok	Przyrost naturalny na 1000 osób	Migracja (osoby)	Ludność ogółem
1999	3,9	80	13.049
2000	4,1	80	13.830
2005	4,5	80	15.874
2010	4,4	80	16.636

Szkoły podstawowe

Szkoły podstawowe znajdują się we wszystkich wsiach gminy. Szkoły podstawowe swoim zasięgiem obejmują 1323 dzieci, co stanowi 10,2% ogółu ludności.

Rok urodzenia	1992	liczba dzieci ogółem;	222,
	1991	liczba dzieci ogółem;	225,
	1990	liczba dzieci ogółem;	211,
	1989	liczba dzieci ogółem;	203,
	1988	liczba dzieci ogółem;	238,
	1987	liczba dzieci ogółem;	224.

Gimnazja

Gimnazja w gminie Krasne są zlokalizowane w sołectwach: Słocina i Krasne oraz jako zespoły szkół (szkoła podstawowa oraz gimnazjum) w Palikówce i Malawie. Młodzieży w wieku gimnazjalnym jest 673 osoby, co stanowi 5,1% ogółu mieszkańców.

Rok urodzenia	1986	liczba dzieci ogółem;	205,
	1985	liczba dzieci ogółem;	224,
	1984	liczba dzieci ogółem;	244.

Absolwenci gimnazjum dalej podejmują naukę w szkołach średnich, głównie w Rzeszowie. Obecnie młodzieży szkół średnich jest 665 osób, co stanowi 5,3% ogółu mieszkańców gminy.

Szkoła średnia

Co roku do rzeszowskich szkół średnich przybywa z gminy Krasne około 200 – 220 osób.

- rok urodzenia	1983	liczba młodzieży ogółem	224,
-	1982	liczba młodzieży ogółem	222,
-	1981	liczba młodzieży ogółem	219.

Szkoła wyższa

Na terenie wsi Krasne w budynkach SHiUZ odbywają się zajęcia na Wyższej Szkole Pedagogicznej w Rzeszowie na kierunkach wychowanie plastyczne i archeologia. Na wychowaniu plastycznym które trwa 5 lat studiuje 171 osób na studiach dziennych i 30 osób na studiach zaocznych, natomiast na 3 letniej archeologii studiuje na pierwszym roku 30 osób.

Prognoza demograficzna dla szkolnictwa podstawowego

Prognozowana liczba uczniów klas pierwszych w poszczególnych szkołach podstawowych w latach 1999/2000 - 2008/2009.

Nazwa wsi	1999/ 2000	2000/ 2001	2001/ 2002	2002/ 2003	2003/ 2004	2004/ 2005	2005/ 2006
Krasne	69	32	43	39	44	45	40
Malawa	46	44	44	32	30	33	26
Palikówka	36	36	17	18	17	15	10
Słocina	27	28	48	30	36	25	25
Strażów	22	11	18	29	21	23	16
Załęże	16	21	16	15	19	16	8
Razem:	216	177	186	163	168	157	125

Na podstawie analizy urodzeń w gminie Krasne - w roku szkolnym 2004/2005 w szkołach podstawowych w Załężu i Palikówce pierwsza klasa będzie liczyć mniej niż 20 uczniów.

7. UWARUNKOWANIA ROZWOJU KOMUNIKACJI

7.1. KOMUNIKACJA KOLEJOWA

Układ kolejowy tworzą:

- odcinek międzynarodowej magistrali kolejowej E-30 relacji Wrocław –Kraków – Przemyśl - Medyka przewidzianej do modernizacji polegającej na przebudowie torowiska dostosowując go do prędkości 160 km/godz.
- istniejący odcinek bocznic kolejowej do elewatora zbożowego w Załężu.

7.2. KOMUNIKACJA DROGOWA

W następstwie reformy administracyjnej kraju zgodnie z art. 52 ustawy z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej w związku z reformą ustrojową państwa / Dz. U. 106/98 poz. 668 / z dniem 1 stycznia 1999 r. nastąpiła zmiana w ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, w wyniku czego w kraju wystąpił podział dróg publicznych na następujące kategorie: krajowe, wojewódzkie, powiatowe i gminne.

Zgodnie z nowym podziałem dróg publicznych na terenie gminy Krasne występuje droga krajowa, drogi powiatowe i gminne; nie występują drogi wojewódzkie.

7.2.1.Drogi krajowe

Na terenie gminy Krasne występuje droga krajowa Zgorzelec – Medyka:

DK droga krajowa o znaczeniu międzyregionalnym E-40 Zgorzelec – Medyka / w zarządzie Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Rzeszowie/ o średniodobowym natężeniu ruchu na odcinku Rzeszów – Kraczkowa równym 13.179 pojazdów na dobę. Prognoza ruchu do roku 2015 wykonana przez Transprojekt Warszawa w 1997 r. przewiduje wzrost ruchu na rozpatrywanym odcinku w roku 2000 do 17.248 p/d, w roku 2005 do 21329 p/d, w roku 2010 do 25398 p/d a w roku 2015 29445 p/d. szerokość w liniach rozgraniczających 50 m. Szerokość jezdni 12 m. Odległość budynków z pomieszczeniami na pobyt ludzi 60 m od krawędzi jezdni a pozostałych budynków 25 m poza terenem zabudowanymi i 10 m w terenie zabudowanym

Zestawienie dróg krajowych na obszarze gminy Krasne

Lp	Nr drogi	Nazwa drogi wg wykazu urzędowego	Długość drogi w m	Nawierzchnia drogi	
				ulepszona	nieulepszona
1	4	autostrada A-4 Berlin -Wrocław-Kraków -Lwów			
2	4	droga krajowa Nr 4 Jędrzychowice - Korczowa	4.285	4.285	
3	19	węzeł autostrady A-4 Rzeszów wschodni - granice administracyjne miasta Rzeszowa	240	240	

7.2.2.Drogi powiatowe

Uzupełnienie sieci dróg powiatowych stanowią drogi gminne o łącznej długości 48.200 m. Są to w bardzo różnym stanie technicznym, najczęściej wymagają remontu i modernizacji.

Zestawienie dróg gminnych

Nr drogi	Nazwa drogi wg wykazu urzędowego	Długość km
3517001	Krasne przez wieś / Zagumnie 1 /	2.0
3517002	Krasne - Wólka	3.0
3517003	Krasne - Strażów	2.0
3517004	Krasne przez wieś / Zagumnie 2 /	2.0
3517005	Krasne - Matysówka	1.5
3517006	Krasne - Palikówka	1.2
3517007	Strażów - Kamionka	2.0
3517008	Strażów - Olszyny	4.4
3517009	Strażów / Zagumnie /	1.5
3517010	Palikówka – Łąka	1.0
3517011	Palikówka – Czarna	1.0
3517012	Palikówka - Przycznia	2.3
3517013	Załęże przy stadionie	1.0
3517014	Załęże - Zelmer	0.5
3517015	Malawa przez wieś / Zagumnie 1 /	3.5
3517016	Malawa - Zagóra	3.6
3517017	Malawa - Kościótek	3.0
3517018	Malawa – Wola Rafałowska	1.7
3517019	Malawa przez wieś / Zagumnie 2 /	1.5
3517020	Malawa - Chmielnik	0.5
3517021	Słocina - Matysówka	1.5
3517022	Słocina - Wilkowyja	0.5
3517023	Słocina - Skotnia	2.2
3517024	Słocina - Roch	0.8
3517025	Słocina pod las	2.0
3517026	Słocina – Roch - Leśniczówka	2.0
	Razem	48.2

Ujęcie i stacja uzdatniania Krasne–Wólka:

Woda z ujęcia Krasne–Wólka czerpana jest ze złóż podziemnych za pośrednictwem czterech studni wierconych z łączną wydajnością 84,5 m³/h, przy czym z poszczególnych studni ujmuje się:

- ze studni S1 – 30,0 m³/h, maksymalna możliwa wydajność eksploatacyjna: 30,0 m³/h,
- ze studni S2 – 10,5 m³/h, maksymalna możliwa wydajność eksploatacyjna: 10,5 m³/h,
- ze studni S3 – 24,0 m³/h, maksymalna możliwa wydajność eksploatacyjna: 24,0 m³/h,
- ze studni S4 – 8,0 m³/h, maksymalna możliwa wydajność eksploatacyjna: 8,0 m³/h.

Wokół ujęcia obowiązuje strefa ochrony bezpośredniej i pośredniej. Strefa została ustanowiona decyzją nr OŚ-III-2-6210/53/98 w 1998, zgodnie z wymogami Rozporządzenia Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 5 listopada 1991 r. w sprawie zasad ustanawiania stref ochronnych źródeł i ujęć wody.

Woda ujmowana jest na ujęciu ze stałą wydajnością przez pompy głębinowe i następnie kierowana na stację uzdatniania, i dalej, do zbiornika początkowego. Włączaniem i wyłączaniem pomp kieruje układ oparty o umieszczone w zbiorniku początkowym sondy minimum–maksimum. Pompy I-go stopnia (w studniach) nie posiadają falowników, stąd w momencie ich uruchomienia, wszystkie pompy głębinowe pracują zawsze z tą samą, wynoszącą 84,5 m³/h, wydajnością, bądź – w przypadku osiągnięcia poziomu maksimum w zbiorniku – nie pracują wcale.

Stacja Uzdatniania Wody Krasne–Wólka pracuje w systemie stałowydajnościowym z wydajnością bieżącą odpowiadającą aktualnej dostawie wody z ujęcia, tj. 84,5 m³/h. Woda ze zbiorników tłoczona jest do sieci za pomocą pompowni II-go stopnia, w równoległym (podwójnym) układzie jednostrefowym. Ze względu na ponadnormatywne ilości manganu zawarte w ujmowanej wodzie, w procesie technologicznym uzdatniania stosowane jest jej odmanganianie na filtrach ciśnieniowych. Woda przed podaniem na filtry ciśnieniowe nie jest napowietrzana. Na wyposażeniu stacji znajdują się trzy filtry ciśnieniowe o powierzchni filtracji 1,77 m² każdy, wypełnione wpracowanym złożem kwarcytowym. Technologiczna, teoretycznie możliwa wydajność produkcyjna stacji uzdatniania jest przekroczona. Zakładając technologicznie dopuszczalną prędkość przy wypełnieniu filtrów złożem kwarcytowym, tj. 10 m³/h, maksymalna przepustowość stacji uzdatniania nie powinna przekroczyć 53,01 m³/h, a przy zastosowaniu skuteczniejszych wypełnień (prędkość dopuszczalna 15 m³/h) – wartości 79,52 m³/h. Tymczasem przy obecnej wydajności stacji uzdatniania filtracja uzdatnianej wody przez filtry ciśnieniowe odbywa się z prędkością ok. 16 m³/h, przy istniejącym wypełnieniu kwarcytowym, co może być jedną z możliwych przyczyn niezadowalającego usuwania w trakcie uzdatniania niektórych domieszek.

Aktualnie pracujący ciąg technologiczny został zbudowany w roku 1972. Zastosowane technologie uzdatniania są niewystarczające – występują problemy z należyтым usuwaniem związków manganu, którego ilości przekraczają normy określone w Rozporządzeniu Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 4.05.1990r w sprawie warunków, jakim powinna odpowiadać woda do picia i na potrzeby gospodarcze.

Występowanie mętności wody w sieci wodociągowej, przy nie przekraczaniu aktualnie dopuszczalnych wskaźników mętności na wyjściu ze stacji pozwala przypuszczać, że w przeszłości niewystarczające było usuwanie zawiesin na złożu filtracyjnym lub występowały zakłócenia we właściwym i regularnym płukaniu lub wymianie złóż filtrów ciśnieniowych.

Stan techniczny obiektów i urządzeń stacji uzdatniania jest średni. Według danych uzyskanych w ZUK Krasne i ZUWBUD Rzeszów awaryjność obiektów ujęcia i stacji uzdatniania wody za okres 1994 do 1997 systematycznie spada; z poziomu 18 awarii do 6. Nie zanotowano awarii technologicznych obiektów ujęcia bądź Stacji Uzdatniania Wody a więc i przerw w dopływie wody na sieć z tego powodu.

Zasięg i parametry zasilania z sieci miejskiej Rzeszowa

Sieć miejska Rzeszowa zaopatruje w wodę na terenie gminy Krasne mieszkańców wsi Załęże (1150 mieszkańców, średnio 117.1 m³/d wody na dobę) tj. 101.8 dm³ wody na dobę na 1 mieszkańca.

Sieć wodociągowa zaopatrująca w wodę mieszkańców Załęża zasilana jest z magistrali wodociągowej o 400 mm, biegnącej od zbiorników wyrównawczych 2 x 3000 m³ Pobitno w Rzeszowie w kierunku ulicy Załęskiej i Staromieście. Zasięg terenów zasilanych z sieci miejskiej Rzeszowa obrazuje mapa zasięgu sieci wodociągowej.

Udział odbiorców z terenu gminy Krasne w stosunku do globalnej ilości (sprzedawanej na terenie zasilanym z ujęcia wody Zwiężczyca) wody wynosi 1.8 % produkcji wody 1.8 % globalnej sprzedaży wody z tego ujęcia.

Sieć w układzie promienistym o łącznej długości 12.86 km została zbudowana w latach 1986 - 1990 i wykonana jest z materiałów; stal ocynkowana 24.8 % długość 3 km; polichlorek winylu (PVC) 60.2 % o długości 8 km i polietylen 15 % długość około 2 km.

Stan techniczny sieci ocenić można jako dobry. W roku 1997 i 1998 nie zanotowano na sieci awarii.

Sieć wodociągowa pracuje w układzie jednostrefowym. Przeciętne ciśnienie wody w sieci wynosi 3.6 atm. (36 m H₂O). Ciśnienie wody u odbiorców waha się w granicach od 2.5 atm. do 3.0 atm. i jest wystarczające w stosunku do potrzeb.

Straty na sieci (w granicach gminy Krasne) ocenia się na 12.5 do 12.8 %. Na sieci nie ma zbiorników wodociągowych. Jakość wody w sieci odpowiada obowiązującym przepisom pod względem fizykochemicznym i bakteriologicznym. Pod względem organoleptycznym (smak, zapach, mętność) również nie budzi zastrzeżeń. Praca sieci nie jest objęta systemem monitoringu /sterowania telemetrycznego/.

Sieć wodociągowa zasilająca odbiorców w wodę z sieci miejskiej Rzeszowa jest własnością Miasta Rzeszów i jest eksploatowana i administrowana przez Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w Rzeszowie. W związku z zakupem wody z wodociągu miejskiego Rzeszowa, gmina Krasne nie ponosi dodatkowych opłat

Zasięg i parametry sieci zasilanej z ujęcia Krasne–Wólka

Woda z ujęcia Krasne–Wólka, po uzdatnieniu, kierowana jest siecią wodociągową do odbiorców znajdujących się:

- we wsi Krasne,
- we wsi Strażów,
- we wsi Palikówka,
- w części wsi Załęże (wschodnia część),
- w części wsi Malawa (kilka budynków w północnej części wsi)

Łącznie z wody z ujęcia Krasne–Wólka zasilanych jest 5904 mieszkańców, przy średnim poborze wody ok. 411 m³/d (ok. 70 dm³/d na jednego mieszkańca).

Zasięg terenów zasilanych z ujęcia Krasne–Wólka przedstawia schemat zasięgu sieci wodociągowej.

Sieć w układzie pierścieniowo–promienistym, o łącznej długości (z przyłączami) 70 km została zbudowana w latach 1972÷1980 i wykonana jest z następujących materiałów:

żeliwo – 1% – łączna długość ok. 0,7 km; stal ocynkowana – 38% (przyłącza) – łączna długość ok. 26,7 km; polichlorek winylu (PVC) – 60% – łączna długość ok. 42 km; polietylen – 1% – łączna długość ok. 0,7 km (przyłącza). Nie występuje sieć ze stali nie ocynkowanej ani azbesto-cementowa. Sieć wodociągowa we wsi Krasne zbudowana została w roku 1972, zaś w miejscowościach Strażów i Palikówka – w roku 1980.

Zasięg i parametry sieci zasilanej z ujęcia Słocina

Woda z ujęcia Krasne–Słocina, po uzdatnieniu, kierowana jest siecią wodociągową, poprzez hydrofornię, do odbiorców znajdujących się we wsi Słocina. Łącznie z wody z ujęcia Krasne—Słocina obsługiwanych jest 2400 mieszkańców, przy średnim poborze wody ok. 168,5 m³/d.

Zasięg terenów zasilanych z ujęcia Krasne–Słocina przedstawia schemat zasięgu sieci wodociągowej.

Sieć w układzie promienistym, o łącznej długości 19,67 km została zbudowana na początku lat osiemdziesiątych i wykonana jest z w 70% (ok. 14 km) z rur PVC oraz w 30% (ok. 5 km – przyłącza) z rur stalowych ocynkowanych:

Stan techniczny sieci ocenić można jako dobry. W roku 1998 zanotowano na sieci ogółem osiem awarii, z tego 5 na sieci wykonanej z rur PVC, 2 na zasuwach i jedną na pozostałej armaturze sieci. W razie awarii mieszkańcy korzystają ze studni przydomowych. Sieć wodociągowa doprowadzająca do odbiorców wodę z ujęcia w Słocinie pracuje w systemie dwustrefowym ze stabilizacją ciśnienia. Woda ujmowana na ujęciu tłoczona jest z jednakową wydajnością jednocześnie do sieci i do zbiornika sieciowego pośredniego 1 × 150 m³. W warunkach zmniejszonego zapotrzebowania na wodę u odbiorców napełniany jest zbiornik, przy zwiększonym zapotrzebowaniu natomiast woda pobierana jest do sieci jednocześnie i bezpośrednio z ujęcia, i ze zbiornika wyrównawczego 1 × 150 m³. Ciśnienie wody na początku sieci wynosi ok. 5 atm (50 m H₂O), a u odbiorców waha się w granicach od 2,5 do 3,5 atm (25÷35 m H₂O). Jest to wartość wystarczająca zarówno w stosunku do potrzeb bytowo–komunalnych odbiorców, jak i przeciwpożarowego zaopatrzenia wodnego.

W roku 1998 sprzedaż wody z tej sieci wyniosła ok. 61,5 tys. m³, co daje przeciętne dobowe zużycie wody na mieszkańca rzędu 87,8 dm³/M/d.

Z porównania różnicy wielkości produkcji wody i sprzedaży wody odbiorcom wynika wielkość strat wody na sieci; wynosi ona 12,1%. Jest to wartość z pogranicza wartości średnich i dużych. Jakość wody w sieci odpowiada obowiązującym przepisom pod względem fizykochemicznym bakteriologicznym. Pod względem organoleptycznym (smak, zapach, mętność) również nie budzi zastrzeżeń. Praca sieci nie jest objęta systemem automatycznej kontroli, monitoringu ani telemetrii.

Sieć wodociągowa zasilająca odbiorców w wodę z ujęcia Słocina jest własnością gminy Krasne a eksploatowana i administrowana jest przez Zakład Usług Komunalnych w Krasnem. Aktualnie prowadzone są przygotowania do budowy nowego zbiornika wyrównawczego w rejonie ujęcia wody oraz uruchomienia stacji awaryjnej dezynfekcji wody sieciowej.

8.1.3. Tereny nie objęte siecią wodociągową

Około 29 % mieszkańców gminy, tj. ok. 3700 osób nie ma w ogóle dostępu do sieci wodociągowej. Dotyczy to większości wsi Malawa, oraz części wsi Krasne (rejon Krasne–Wilkowyja). Mieszkańcy ci czerpią wodę ze studni ręcznych oraz studni wyposażonych w pompy i hydrofony. Pierwszy z systemów, na podstawie szacunków gminy obejmuje ok. 50% gospodarstw, przede wszystkim budynki starsze, głównie drewniane. Drugi z systemów (również ok. 50 % gospodarstw) odnosi się do nowszej zabudowy, gdzie budynki wyposażone są w pomieszczenia łazienek i WC, a co za tym idzie, w wewnętrzne instalacje wodociągowe. Jakość wody w indywidualnych studniach przydomowych nie budzi zastrzeżeń pod względem fizykochemicznym, zdarzają się natomiast przekroczenia dopuszczalnych wskaźników zanieczyszczeń mikrobiologicznych. Aktualnie gmina Krasne prowadzi przygotowania do podjęcia tematu budowy sieci wodociągowej na terenie wsi Malawa oraz w rejonie Krasnego–Wilkowyi (pomiędzy zwartą zabudową wsi Krasne i granicą administracyjną Rzeszowa).

gospodarskich, co świadczyłoby z kolei o słabej jakości wody w istniejących studniach przydomowych lub w ogóle o braku takich studni przy nowszych budynkach. Trudniejsze do oszacowania są ilości odprowadzanych do tej sieci kanalizacyjnej wód przypadkowych (dzikie podłączenia drenaży, deszczówki itp.), ale przytoczone wyżej dane świadczą o tym, że nie jest to zjawisko, które mogłoby stanowić istotny problem w funkcjonowaniu sieci kanalizacyjnej czy oczyszczalni ścieków w Krasnem. Problemem są natomiast mające miejsce zrzuty ścieków pochodzących (gnojowicy) do sieci kanalizacyjnej, głównie ze względu na zagrożenie, jakie niesie to zjawisko dla prawidłowego funkcjonowania przede wszystkim części biologicznej oczyszczalni. Trudne jest ustalenie ilości tych ścieków lub określenie ich procentowego udziału w ogólnej objętości ścieków odprowadzanych na oczyszczalnię, tym bardziej, że gmina nie dysponuje danymi dotyczącymi ładunków zanieczyszczeń dopływających na oczyszczalnię. Wiadomo jedynie, że przypadki zakłócania prawidłowego funkcjonowania części biologicznej oczyszczalni (tzn. pracy osadu czynnego) zdarzają się z dużą częstotliwością, bo średnio raz w tygodniu. Taka skala zjawiska powoduje potrzebę przeanalizowania możliwości zapobiegania tego typu zdarzeniom.

Sieć kanalizacji sanitarnej odprowadzająca ścieki na oczyszczalnię Krasne pracuje w systemie grawitacyjnym (z przepompowniami zbiorczymi). Łączna długość tej sieci kanalizacyjnej na terenie gminy, według stanu na koniec 1998 roku wynosi 16,2 km. Obsługuje ona północną część sołectwa Krasne. Sieć była budowana w latach 1997–1999 i wykonana jest w całości z PVC. Na sieci, w rejonie przysiółka Krasne–Kamieniec pracuje jedna przepompownia typu ABBUD–EKO o nominalnej wydajności 22 m³/h. Druga przepompownia sieciowa, w rejonie przysiółka Krasne–Wólka, znajduje się obecnie w budowie. Stan techniczny sieci ocenić można jako dobry. Nigdzie też nie występują przeciążenia sieci. Połączona z oczyszczalnią w Krasnem sieć kanalizacyjna gminy Krasne jest własnością Gminy; administrowana i eksploatowana jest przez Zakład Usług Komunalnych w Krasnem. Praca sieci nie jest objęta systemem elektronicznego monitoringu lub rejestracji parametrów pracy ani systemem telemetrycznym.

Aktualnie trwa budowa nowych odcinków sieci w rejonie Krasne–centrum i Krasne–Wólka. Oczyszczalnia ścieków Krasne została oddana do użytku w roku 1998. Jest to mechaniczno–biologiczna oczyszczalnia o przepustowości maksymalnej wynoszącej 150 m³ ścieków na dobę. Aktualnie możliwości technologiczne tej oczyszczalni wykorzystywane są w 80 procentach. Na jej ciąg technologiczny składają się: zlewnia z przepompownią ścieków, komora reakcji z napowietrzaniem, pompy osadu i zagęszczacz osadu. Osady ściekowe są zagęszczane w urządzeniu typu „Dreimed”, odsączone, pakowane i wywożone na wysypisko śmieci. Jak już wcześniej wspomniano, problemem w funkcjonowaniu oczyszczalni jest częsty zrzut do zasilającej oczyszczalnię sieci kanalizacyjnej ścieków odzwierzęcych (gnojowicy). Jest to toksyczne dla funkcjonowania osadu czynnego oczyszczalni i okresowo rzutuje negatywnie na parametry odprowadzanych do starego Wisłoczyska oczyszczonych ścieków.

8.2.3. System odprowadzania ścieków na oczyszczalnię ścieków w Łące k/Rzeszowa (gmina Trzebowniko)

Na oczyszczalnię ścieków w Łące k/Rzeszowa odprowadzane są ścieki bytowo–gospodarcze z części wsi Krasne (ok. 30 budynków, tj. ok. 2% gospodarstw), wsi Strażów (380 budynków, tj. ok. 70% gospodarstw) oraz wsi Palikówka (260 budynków, tj. ok. 70% gospodarstw). Na tę oczyszczalnię ścieków, z w/w miejscowości trafia łącznie ok. 137 m³ ścieków na dobę. Łącznie sieć ta obsługuje ok. 2000 mieszkańców równoważnych gminy Krasne. Z założenia ścieki transportowane tą siecią to ścieki bytowo–gospodarcze. Z pewnością jednak, podobnie jak w przypadku ścieków odprowadzanych na własną oczyszczalnię gminy Krasne, pewną ich część stanowią ścieki pochodzące (odzwierzęce), spuszczone z gnojowników na terenie objętym kanalizacją. Stosunek ilości dostarczonej (mieszkańcom korzystającym z tej kanalizacji) wody, przy przyjęciu

oczyszczalnię posiadają budynki należące do Akademii Rolniczej w Rzeszowie oraz budynki i obiekty stacji hodowli zwierząt w Krasnem.

Nie występuje też wysoki poziom wód gruntowych i w związku z tym nie pojawiają się problemy eksploatacyjne z tym związane. Ilość ścieków produkowanych na tych terenach szacuje się na ok. 430 m³/d, z tego ok. 295 m³/d, tj. 69 % stanowią ścieki bytowe i ok. 135 m³/d, tj. 31 % – ścieki hodowlane.

Wywóz nieczystości płynnych z urządzeń do ich gromadzenia realizowany jest aktualnie przez tabor asenizacyjny Miejskiego Przedsiębiorstwa Gospodarki Komunalnej w Rzeszowie. Nieczystości wywożone są na oczyszczalnię ścieków, przeważnie w Rzeszowie. Na terenie gminy zdarzają się przypadki dzikiego odprowadzania „przelewów” ze zbiorników bezodpływowych i gnojowicy z gnojowników do rowów i potoków. Ma to destrukcyjny wpływ na środowisko przyrodnicze i zdarza się najczęściej na terenach nie objętych siecią kanalizacji sanitarnej. Dlatego też aktualnie trwają przygotowania, prace projektowe lub prowadzona jest budowa nowej sieci kanalizacyjnej w miejscowościach lub rejonach dotąd jej nie posiadających, tj. sołectwie Malawa i Krasne-Południe.

8.2.5. Ścieki przemysłowe

Nie występują na terenie gminy z uwagi na brak zakładów przemysłowych. Istniejące obiekty typu stacja benzynowa CPN przy trasie E-40 lub mogące zanieczyścić środowisko drobne warsztaty produkcyjne, posiadają urządzenia do gromadzenia ścieków i odpowiednie umowy na ich wywóz.

8.2.6. Zrzut ścieków bez oczyszczenia

Na terenie gminy Krasne nie występuje legalny zrzut, bezpośrednio do odbiorników, ścieków o przekroczonych dopuszczalnych ładunkach zanieczyszczeń.

8.3. KANALIZACJA DESZCZOWA- BUDOWLE PRZECIWPOWODZIOWE

Na terenie gminy Krasne nie występuje zorganizowana sieć kanalizacji deszczowej. Odprowadzanie wód opadowych odbywa się przez spływ powierzchniowy i systemem odkrytych rowów przydrożnych i melioracyjnych.

Gmina Krasne leży na terenach, na których nie występuje zagrożenie powodzią. Nie dotyczy to przede wszystkim rejonów leżących w dolinach strumieni i potoków. Na terenie gminy nie występują budowle i zabezpieczenia przeciwpowodziowe. Na terenie gminy Krasne istnieje sieć rowów melioracyjnych, która jest na bieżąco konserwowana.

kotły, z reguły węglowe i gazowe. W zakresie stosowania w indywidualnym budownictwie kotłów gazowych pewną barierą, oprócz przesłanek ekonomicznych, może być na części terytorium Gminy (rejon Słocina–Roch) sieć gazowa o parametrach niewystarczających w stosunku do obecnych potrzeb, wymagająca przebudowy i rozbudowy.

Brak jest danych na temat zastosowań w budownictwie jednorodzinym na terenie gminy takich proekologicznych urządzeń grzewczych jak pompy ciepła czy instalacje solarne. Można przypuszczać, że ich występowanie jest sporadyczne i może ograniczać się do kilku instalacji.

8.4.3. Charakterystyka systemów grzewczych w dużych obiektach i budynkach użyteczności publicznej

Na terenie gminy działa ok. 20 kotłowni o mocy od 40 kW wzwyż, z tego 7 kotłowni o mocy ponad 100 kW. Kotłownie z tego przedziału mocy w obiektach administrowanych przez gminę produkują łącznie ok. 2,9 MW mocy cieplnej, z tego, według stanu na sezon grzewczy 1998/1999 1,6 MW (55%) mocy cieplnej produkowane jest przez kotłownie węglowe, a 1,3 MW (45%) – przez kotłownie gazowe.

Dodatkowo, w pojedynczych administrowanych przez gminę obiektach stosuje się jeszcze ogrzewanie piecowe. Generalnie władze gminy Krasne dążą do zamiany kotłowni węglowych na kotłownie gazowe w obiektach, które leżą w ich gestii. Stąd analizując stan techniczny kotłowni w tego typu obiektach można ogólnie stwierdzić, że jest on średni lub zły w przypadku kotłowni węglowych i bardzo dobry lub dobry w przypadku kotłowni gazowych. Sukcesywna zamiana, (połączona z remontem obiektów) kotłowni węglowych na gazowe powoduje dość znaczący spadek zapotrzebowania na koks i węgiel w obiektach gminnych, z poziomu ok. 450 ton łącznie w poprzednich latach do poziomu ok. 200 ton w sezonie 1998/1999.

Z dużych kotłowni leżących na terenie gminy Krasne należy jeszcze wymienić obiekty należące do Akademii Rolniczej w Rzeszowie i Stacji Hodowli i Unasienniania Zwierząt. Generalnie modernizowane kotłownie, tak w obiektach gminnych, jak i innych instytucji i osób prywatnych, przechodzą na opalanie gazem ziemnym. Ogrzewanie olejem opałowym nie jest w gminie Krasne rozpowszechnione, co wiąże się z istnieniem stosunkowo dobrze rozbudowanej i łatwo dostępnej sieci gazowej na terenie gminy.

8.6. UWARUNKOWANIA W ZAKRESIE GOSPODARKI OPADAMI

8.6.1. Organizacja systemu, opis ogólny systemu

Na terenie gminy Krasne nie jest zarejestrowane żadne przedsiębiorstwo zajmujące się wywozem nieczystości stałych. Wywóz nieczystości stałych (odpadów) realizowany jest przez Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej w Rzeszowie, na podstawie umowy z Urzędem Gminy w Krasnem. Obsługą tego przedsiębiorstwa objęty jest cały teren gminy. Odpady wywożone są na wysypisko w Kozodrzy. Na terenie gminy Krasne nie występują wysypiska odpadów komunalnych ani składowiska odpadów przemysłowych, ziemi, gruzu, śniegu, środków zimowego utrzymania ulic itp. W gminie prowadzona jest segregacja odpadów komunalnych, z odzyskiwaniem z nich szkła i tworzyw sztucznych. W roku 1998 wywieziono z terenu gminy Krasne łącznie 5,15 tys. m³ odpadów komunalnych, a rok wcześniej 4,0 tys. m³, a więc notuje się tendencję wzrostową.

8.6.2. Ocena funkcjonalno–techniczna systemu, charakterystyka systemu

W gminie Krasne funkcjonuje system wywozu odpadów komunalnych zarówno z kontenerów ogólnodostępnych, jak i kontenerów indywidualnych przydomowych. W gminie rozmieszczonych jest 10 szt. kontenerów typu KP–7 o pojemności 7 m³ każdy, oraz pojedyncze kontenery przydomowe o pojemności 110 dm³. W kontenery przydomowe, według uzyskanych w Urzędzie Gminy informacji, wyposażonych jest szacunkowo:

- 50% mieszkańców wsi Krasne,
- 20% mieszkańców wsi Palikówka,
- 15% mieszkańców wsi Strażów,
- 15% mieszkańców wsi Maława.

Wywóz realizowany jest przez MPGK–Rzeszów, własnym taborem Przedsiębiorstwa, na wysypisko Kozodrzy w gminie Ostrów. System obejmuje wszystkie miejscowości gminy Krasne. Częstotliwość wywozu wynosi aktualnie jednokrotny wywóz w ciągu tygodnia. Ogólnie system wywozu odpadów i nieczystości stałych na terenie gminy ocenić można jako średnio rozwinięty. Pokrywa on w stopniu dostatecznym potrzeby w tym zakresie. Ponadto, w Gminie Krasne funkcjonuje system segregacji odpadów komunalnych, prowadzona jest zbiórka do specjalnych kontenerów szkła i tworzyw sztucznych. Na terenie gminy rozmieszczonych jest 12 kontenerów do zbiórki szkła (2 o pojemności po 0,8 m³ i 10 o pojemności 0,12 m³) i 6 kontenerów do zbiórki opakowań z tworzyw sztucznych, o pojemności po 2,4 m³ każdy. Zbiórką i wywozem surowców wtórnych zajmuje się firma Recykling–Centrum z Jarosławia.

8.7. UWARUNKOWANIA W ZAKRESIE ELEKTROENERGETYKI

8.7.1. Źródła energii elektrycznej

Województwo podkarpackie, a w tym gmina Krasne, zasilane jest energią elektryczną zasadniczo z dwóch źródeł wytwarzania: Elektrowni Połaniec w województwie świętokrzyskim i Elektrowni Stalowa Wola. Obie elektrownie wykorzystują jako nośnik energii wejściowej klasyczne paliwo kopalne - węgiel kamienny.

przy ul. Polnej, pod budowę w perspektywie GPZ 110/15 kV ZACHÓD, obecnie używane określenie: GPZ 110/15 kV ŁAŃCUT POLNA lub ŁAŃCUT II. Planowany GPZ byłby zasilany przelotowo z rozcięcia istniejącej linii napowietrznej 110 kV Widelka–Głuchów, dwoma odcinkami jednotorowej linii napowietrznej 110 kV. Ze stacji 110/15 kV energia elektryczna rozprowadzana jest po terenie gminy Krasne napowietrznymi liniami magistralnymi 15 kV, zasilanymi wielostronnie z różnych GPZ. Są to linie silnie rozgałęzione, co wynika z charakteru rozmieszczenia terytorialnego odbiorców. Sieć ŚN zasila, poprzez transformatory 15/0,4 kV, sieci wiejskie nn.

Gmina jest w całości zelektryfikowana. Sieć energetyczna, przebudowana w oparciu o nowe warunki techniczne, w pełni pokrywa aktualne zapotrzebowanie na energię elektryczną. W przypadku nowych, dużych inwestycji i wzrastającego zapotrzebowania na energię linie będą wymagały rozbudowy i modernizacji.

8.7.4. Dostawca energii elektrycznej

Zaopatrzenie w energię elektryczną na terenie gminy Krasne realizuje Rzeszowski Zakład Energetyczny S.A., jednoosobowa spółka Skarbu Państwa. RZE S.A. obsługuje odbiorców na obszarze trzech byłych województw: rzeszowskiego, krośnieńskiego i tarnobrzaskiego. W skład RZE S.A. wchodzi: Centrala, pełniąca funkcje kierownicze i koordynacyjne, oraz 11 Rejonów Energetycznych, w tym Rejon Energetyczny Rzeszów–Miasto i Rejon Energetyczny Rzeszów–Teren, eksploatujące sieci m. in. na terenie gminy Krasne. Część gminy ciężąca do Rzeszowa (Ślocina i Załęże) objęta jest działaniem Rejonu Energetycznego Rzeszów–Miasto, a pozostała, zasadnicza część – wchodzi w skład obszaru działania Rejonu Energetycznego Rzeszów–Teren. Centrala i oba Rejony obsługujące gminę Krasne mają siedziby w Rzeszowie przy ul. 8 Marca.

8.7.5. Otoczenie gminy i powiązania zewnętrzne

Zasadnicza część gminy Krasne oraz przyległe gminy Chmielnik i Trzebownisko wchodzi w skład tego samego Rejonu Energetycznego: Rzeszów-Teren, co integruje te gminy w zakresie obsługi odbiorców energii elektrycznej. Zachodnie tereny gminy Krasne (Ślocina i Załęże) są silniej związane z Rzeszowem i obsługiwane są przez Rejon Energetyczny Rzeszów-Miasto. Od wschodu gmina Krasne sąsiaduje z gminami Czarna i Łańcut, które należą do Rejonu Energetycznego Leżajsk.

Główne punkty zasilające energią elektryczną gminę Krasne znajdują się poza jej granicami: na terenach m. Rzeszowa (RNM, RZS), gminy Boguchwała (BGC), gminy Łańcut (LAN) i m. Sokołowa (SLK).

Przez obszar gminy przebiegają dwie linie napowietrzne wysokiego napięcia 110 kV relacji:

- stacja węzłowa w Boguchwale (BGC) – GPZ Husów (HUS) – GPZ Łańcut Głuchów (LAN),
- GPZ Rzeszów Nowe Miasto (RNM) – GPZ Rzeszów EC (REC).

Ponadto przez obszar gminy przebiegają magistralne linie napowietrzne średniego napięcia 15 kV zasilane wielostronnie z GPZ: RNM, RZS, BGC, LAN i SLK. Linie te zasilają odbiorców zarówno z obszaru Gminy Krasne jak i odbiorców sąsiednich gmin.

8.8. UWARUNKOWANIA W ZAKRESIE TELEKOMUNIKACJI

Podstawową dziedziną telekomunikacji jest telefonia, gdyż na bazie jej sieci rozwijają się i integrują z nią inne pozatelefoniczne sieci i usługi.

Miarą oceny stanu i rozwoju telefonii są m.in. następujące wskaźniki:

9. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STRUKTURY WŁASNOŚCI I CHARAKTERU RUCHU BUDOWLANEGO

9.1. STRUKTURA WŁASNOŚCI GRUNTÓW

9.1.1. Zasoby nieruchomości

Struktura własnościowa terenów stanowi uwarunkowanie możliwości rozwoju szczególnie istotne w gospodarce rynkowej. Rozpoznanie tej struktury i trendów przemian związanych z obrotem rynkowym a w miarę możliwości przekształcania jej w pożądanym kierunku jest jednym z głównym elementów aktywnej polityki przestrzennej gminy.

Zasoby nieruchomości w ha na terenie gminy Krasne w 1999 r.

Grupy i podgrupy rejestrowe		Użytki rolne RP, użytki leśne RL, grunty zabudowane M, P, T, nieużytki N, wody W								Razem
		RP	RL	M	P, T	KD	KK	N	W	
1. Skarb Państwa z wyłączeniem użytkowania wieczystego	1.1	344	3	2				3	1	363
	1.2	22	225	1		2			11	261
	1.3	6				40	35		35	116
	1.4	68	1	3	1	10	13		5	101
		440	229	6	1	52	48	3	52	831
2. S.P. w uż. wieczystym	2	25			9			1	2	37
		25			9			1	2	37
3. Państ. osoby prawne	3	1		1						2
		1		1						2
4. Grunty gminne z wyłączeniem użytkowania wieczystego	4.1	59	4	3	4	17		2		89
	4.2	5	1	2	2	68			4	82
	4.3									
		64	5	5	6	85		2	4	171
7. Grunty osób fizycznych	7.1	3051	155	202		9		7	13	3457
	7.2	711	14	88		2		1	1	817
		3762	169	290		11		8	14	4254
8. Grunty spółdzielni		2		1						3
		2		1						3
9. Grunty kościołów		5		1	6					12
		5		1	6					12
10. Grunty wspólnot								19		19
								19		19
11. Grunty osób prawnych		9	2							11
		9	2							11
Pow. ewidencyjna		4308	405	304	22	148	48	33	72	5340
Pow. wyrównawcza										18
Pow. geodezyjna		4323	406	305	22	148	48	33	72	5358

drodze czynności prawnych przez wywłaszczenie czy przejęcie majątku likwidowanych samorządowych osób prawnych.

Ustawa wskazuje organ właściwy w sprawach gospodarowania nieruchomościami. Jest nim w odniesieniu do nieruchomości Skarbu Państwa starosta wykonujący zadania z zakresu administracji państwowej,

W kwestii uchwalania zasad obrotu nieruchomościami przepisy przewidują wyłączną właściwość rady gminy, powiatu i sejmiku samorządowego. Obrót nieruchomościami publicznymi dokonuje się w drodze czynności prawnych a więc umów. Wymóg ten dotyczy najmu, dzierżawy, użyczenia a także trwałego zarządu. Generalną zasadą rządzącą zbywaniem nieruchomości jest stosowanie przetargu. Istnieje możliwość ustanowienia użytkowania wieczystego na nieruchomościach powiatowych i wojewódzkich.

Podział nieruchomości można dokonać, jeżeli jest on zgodny z ustaleniami planu miejscowego. Podział następuje na wniosek strony zainteresowanej, może być przeprowadzony z urzędu. Prawo pierwokupu nieruchomości przysługuje nadal wyłącznie gminom.

Wywłaszczenie nieruchomości może nastąpić wyłącznie na rzecz Skarbu Państwa, gmin oraz powiatów i samorządów wojewódzkich. Organem właściwym w sprawach wywłaszczenia jest starosta wykonujący zadania administracji rządowej.

9.2. CHARAKTERYSTYKA RUCHU BUDOWLANEGO

9.2.1. Nieruchomości zamieszkałe / mieszkania /

W 1998 r. w Krasnem były 2944 mieszkania, w porównaniu do 1996 r. nastąpił wzrost około 4,0% liczby mieszkań. Najwięcej mieszkań było w 1998 r. w Krasnem 28,0%, Malawie 22,6%, Słocinie 17,4%, Strażowie 11,9%. Na terenie gminy większość zasobów stanowią mieszkania prywatne. Mieszkania zakładowe na terenie gminy posiadają:

- Zakład Karny w Załężu – 5 mieszkań,
- Urząd Gminy- Domy Nauczyciela w Palikówce i w Strażowie,
- SHIUZ w Krasnem
- PKP – mieszkania w Strażowie,
- Akademia Rolnicza w Załężu.

Nieruchomości zamieszkałe w gminie Krasne w latach 1996 i 1998 r.

Nazwa wsi	Ilość nieruchomości 1996 r.	%	Ilość nieruchomości 1998 r.	%
Krasne	773	27,3	824	28,0
Malawa	666	23,5	666	21,6
Palikówka	300	10,6	304	10,3
Słocina	493	17,3	514	17,4
Strażów	347	12,2	351	11,9
Załęże	257	9,1	286	9,7
Razem:	2836	100	2944	100,0

[10. UWARUNKOWANIA ROZWOJU DLA TERENÓW OBJĘTYCH ZMIANAMI ORAZ ANALIZY POTRZEB I MOŻLIWOŚCI ROZWOJU GMINY KRASNE]⁶

[Zmianą Nr 1 objęto obszary położone wzdłuż głównych dróg, stanowiące w większości obszary strategiczne gminy, które mogą być przeznaczone pod koncentrację usług w tym obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży ponad 1000 m². Sporządzenie Zmiany Nr 1 zostało poprzedzone sporządzeniem w 2003 r. opracowania ekofizjograficznego podstawowego dla terenu położonego w miejscowości Krasne po południowej stronie drogi krajowej Nr 4. Zmiana Nr 1 Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Krasne została uchwalona Uchwałą Nr VIII/73/2003 Rady Gminy Krasne z dnia 10 lipca 2003 r.

Po powiększeniu Rzeszowa na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów z 26 lipca 2005 r. o miejscowości Słocina i Załęże, powierzchnia Gminy Krasne wynosi 3910 ha. W granicach administracyjnych Gminy Krasne od 1 stycznia 2006 r. leżą miejscowości: Krasne, Palikówka, Strażów i Maława, gminę zamieszkuje 9913 osób.

Zmiana granic, obszaru i liczby ludności oraz zmiana przepisów prawnych dotyczących zagospodarowania przestrzennego i ochrony środowiska spowodowały konieczność zmiany obowiązującego Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Krasne.

Przystąpienie do Zmiany Nr 2 zostało poprzedzone sporządzeniem w 2008 r. opracowania elektrofizjologicznego podstawowego dla terenu całej Gminy Krasne. Zmiana Nr 2 Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Krasne została uchwalona Uchwałą Nr XLI/302/2009 Rady Gminy Krasne z dnia 2 grudnia 2009 r.

Rada Gminy Krasne podjęła uchwałę w sprawie przystąpienia do Zmiany Nr 3 Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Krasne ale Wójt Gminy Krasne nie przystąpił do sporządzania Zmiany Nr 3 Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Krasne.]

Rada Gminy Krasne uchwałą nr XLI/320/2017 z dnia 26 września 2017 r. przystąpiła do sporządzenia zmiany Nr 6 Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Krasne⁶

[10.1. UWARUNKOWANIA ROZWOJU DLA TERENÓW OBJĘTYCH ZMIANĄ NR 6

Zmiana Nr 6 cz. I Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Krasne obejmuje obszar o powierzchni około 6,20 ha, położony w północno-wschodniej części miejscowości Maława, Gmina Krasne, woj. Podkarpackie.

10.1.1. Dotychczasowe przeznaczenie, zagospodarowanie i uzbrojenie terenu

Obszar objęty Zmianą Nr 6 cz. I Studium nie jest objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

Dotychczasowe przeznaczenie gruntów wskazane przez zapisy Studium obejmowało tereny wielko powierzchniowych obiektów handlowych (UC) oraz tereny zieleni urządzonej (ZP).

10.1.6. Zagrożenia bezpieczeństwa ludności i ich mienia

Tereny są położone poza obszarami szczególnego zagrożenia powodzią. Na terenie nie występują zjawiska osuwiskowe.

10.1.7. Potrzeby i możliwości rozwoju gminy

Uwzględniając uwarunkowania oraz misję gminy określoną w „Strategii rozwoju Gminy Krasne” jako nadrzędne cele strategiczne na obszarze objętym Zmianą Nr 6 cz. I Studium należy wymienić:

- *rozwój terenów, które mogą być przeznaczone pod zabudowę usługową i produkcyjną;*
- *zapewnienie obsługi komunikacyjnej oraz wyposażenia w infrastrukturę techniczną terenów.*

10.1.8. Stan prawny gruntów

Większość gruntów w obszarze Zmiany Nr 6 cz. I Studium to grunty prywatne.

10.1.9. Obiekty i tereny chronione na podstawie przepisów odrębnych

Obszar położony jest poza granicami obszarów objętych ochroną. Obszar ten nie pełni żadnych funkcji ekologicznych w obszarze gminy.

Na omawianym terenie nie występują gatunki roślin objęte ochroną gatunkową roślin. Nie napotkano również gatunków grzybów objętych ochroną oraz gatunków chronionych zwierząt.

10.1.10. Występowanie obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych

W obszarze objętym Zmianą Nr 6 cz. I Studium nie występują tereny osuwiskowe.

10.1.11. Występowanie udokumentowanych złóż kopalin oraz zasobów wód powierzchniowych i podziemnych

Zgodnie z nowym podziałem na Jednolite Części Wód Podziemnych (zwanymi dalej „JCWPd”) omawiany obszar leży w zasięgu jednostki PLGW 2000153. Jej stan ilościowy oraz chemiczny jest określany jako dobry, nie jest ona zagrożona nieosiągnięciem celów środowiskowych. PLGW 2000153 znajduje się w obszarze dorzecza Wisły (2000), w regionie wodnym Górna Wisła (2000GW).

Obszar położony jest poza granicami GZWP Nr 425.

Teren znajduje się w obrębie jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) o kodzie PLRW 20006226594 „Maławka (Młynówka)”. Jest to potok wyżynny stanowiący naturalną część wód, której stan określono jako dobry. Jest to część wód niezagrożona nieosiągnięciem celów środowiskowych. Celem środowiskowym dla tej JCWP jest poprawa potencjału, aby osiągnięty został dobry stan ekologiczny i dobry stan chemiczny. W granicach obszaru osiłą doliny nieckowatej płynie ciek wodny, którym spływa nadmiar

[10.2. ANALIZA POTRZEB I MOŻLIWOŚCI ROZWOJU GMINY KRASNE

Przy sporządzaniu projektu ZMIANY NR 6 cz. I STUDIUM, dokonując bilansu terenów przeznaczonych pod zabudowę, wzięto pod uwagę kolejno:

- 1) Z prognozy demograficznej dla Gminy Krasne wynika, że w latach 2015- 2045 przybędzie 3211 mieszkańców. Na podstawie analiz ekonomicznych, środowiskowych, społecznych oraz możliwości finansowych gminy, sformułowano maksymalne w skali gminy zapotrzebowanie na nową zabudowę, wyrażone w ilości powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy. Obliczając powierzchnię użytkową konieczną do zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych oparto się na wskaźniku przeciętnej powierzchni użytkowej mieszkania przypadającej na 1 osobę. Wskaźnik ten w latach 2011 r. – 2015 r. systematycznie wzrastał, z 28,6 m²/osobę w 2011 r. do 30,8 m²/osobę w 2015 r. Na tej podstawie określono maksymalne zapotrzebowanie na nową zabudowę, wyrażoną w ilości powierzchni użytkowej zabudowy mieszkaniowej:
 - w 2017 r. na 4056 m²
 - w latach 2018 do 2028 narastająco od 4171 m² do 4438 m²
 - w latach 2029 do 2045 malejąco od 4260 m² do 2230 m²

Uwzględniając dwa fakty: pierwszy, że podział procentowy wśród podmiotów gospodarczych (szacunkowo) wynosi 78% liczy podmiotów usługowych oraz 22% liczby podmiotów produkcyjnych, oraz drugi, że przedsiębiorstwa produkcyjne to przede wszystkim podmioty duże i średnie, przyjęto następujący podział zapotrzebowania na powierzchnię użytkową:

- funkcja usługowa 65 000 m²;
- funkcja produkcyjna 42 250 m².

- 2) Oszacowano chłonność położonych na terenie gminy obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostki osadniczej w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 2003 r. o urzędowych nazwach miejscowości i obiektów fizjograficznych, rozumianą jako możliwość lokalizowania na tych obszarach nowej zabudowy, wyrażoną w powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy.

Przyjęto za teren o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno – przestrzennej obszar o wysokiej intensywności zabudowy, posiadający dobrze wykształcony dostęp komunikacyjny poprzez drogi publiczne i wewnętrzne o szerokościach odpowiadających minimalnym standardom, z dostępem do sieci wodociągowej, kanalizacyjnej i energetycznej, znajdujący się w zasięgu linii komunikacyjnych bądź posiadający możliwość szybkiego dostępu do nich, z zapleczem społecznym i kulturalnym. Z tych powodów terenu objętego Zmianą Nr 6 Studium nie można uznać za obszar o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno- przestrzennej.

Po wyznaczeniu obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno – przestrzennej, przystąpiono do określania chłonności powierzchni użytkowej zabudowy w podziale na funkcje zabudowy, biorąc pod uwagę w szczególności: dostęp do infrastruktury komunalnej (sieci wodociągowej, sieci gazowej, sieci kanalizacyjnych, sieci energetycznych), dostęp do drogi publicznej, kontynuację funkcji i parametrów istniejącej zabudowy, stan faktyczny zagospodarowania działki.

- 3) Porównano maksymalne w skali gminy zapotrzebowanie na nową zabudowę, oraz sumę powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy, a następnie, gdy maksymalne w skali gminy zapotrzebowanie na nową zabudowę:

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KRASNE

CZĘŚĆ II KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KRASNE

TEKST JEDNOLITY

ROZDZIAŁY ZMIENIONE ZMIANĄ NR 6 cz. I

- 1.2. STAN PRAWNY
- 1.3. PODSTAWOWE MATERIAŁY WYJŚCIOWE
- 4.2. KIERUNKI I WSKAŹNIKI ZAGOSPODAROWANIA I UŻYTKOWANIA TERENÓW

Tekst zmiany Nr 6 cz. I pisany kursywą oznaczony nawiasem z indeksem 6 [...]⁶

KRASNE

SPIS TREŚCI

1.	WSTĘP	
1.1.	Ogólna charakterystyka Gminy Krasne.....	5
[1.2.	Stan prawny.....	6] ⁶
[1.3.	Podstawowe materiały wyjściowe.....	8] ⁶
2.	POLITYKA PRZESTRZENNA GMINY	
2.1.	Cele polityki przestrzennej.....	10
2.2.	Polityka przestrzenna w zakresie ochrony zasobów przyrodniczych.....	10
2.3.	Polityka przestrzenna w zakresie ochrony wartości dziedzictwa.....	10
	kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej	
2.4.	Polityka przestrzenna w zakresie jakości.....	11
	zamieszkiwania i obsługi oraz kształtowania ładu przestrzennego	
2.5.	Polityka przestrzenna w zakresie komunikacji.....	11
2.6.	Polityka przestrzenna w zakresie infrastruktury technicznej.....	12
2.7.	Aktywna polityka przestrzenna gminy.....	13
3.	KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE PRZESTRZENNEJ GMINY ORAZ W PRZEZNACZENIU TERENÓW	
3.1.	Struktura funkcjonalno – przestrzennej gminy.....	14
3.2.	Kierunki zagospodarowania i użytkowania terenów	16
	w jednostce strukturalnej I - Krasne	
3.3.	Kierunki zagospodarowania i użytkowania terenów.....	16
	w jednostce strukturalnej II - Palikówka	
3.4.	Kierunki zagospodarowania i użytkowania terenów.....	17
	w jednostce strukturalnej III - Strażów	
3.5.	Kierunki zagospodarowania i użytkowania terenów	17
	w jednostce strukturalnej IV - Malawa	
4.	KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA I UŻYTKOWANIA TERENÓW	
4.1.	Główne kierunki zagospodarowania terenów.....	18
[4.2.	Kierunki i wskaźniki zagospodarowania	19] ⁶
	i użytkowania terenów	
5.	OBSZARY ORAZ ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA I JEGO ZASOBÓW, OCHRONY PRZYRODY, KRAJOBRAZU KULTUROWEGO	
5.1.	Kierunki ochrony środowiska przyrodniczego.....	29
5.2.	Kierunki ochrony krajobrazu.....	31
6.	OBSZARY ORAZ ZASADY OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ	
6.1.	Zasoby dziedzictwa kulturowego.....	34
6.2.	Zasady ochrony wartości kulturowych.....	38
6.3.	Zasady ochrony dóbr kultury współczesnej.....	43
7.	KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI	
7.1.	System komunikacyjny gminy	44
7.2.	Przyjęte rozwiązania komunikacyjne.....	45
7.3.	Zasady kształtowania sieci drogowej.....	47
7.4.	Komunikacja kolejowa.....	48
8.	KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ	
8.1.	Kierunki rozwiązań w zakresie zaopatrzenia w wodę.....	49

1. WSTĘP

1.1. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA GMINY KRASNE

Gmina Krasne położona jest w centralnej części Województwa Podkarpackiego, w granicach administracyjnych Powiatu Rzeszowskiego, na wschód od Miasta Rzeszowa. Gmina graniczy:

- od zachodu z Gminą Miejską Rzeszów,
- od północy z Gminą Trzebownisko,
- od północnego wschodu z Gminą Czarna,
- od wschodu z Gminą Łańcut,
- od południowego wschodu z Gminą Chmielnik,
- od południa z Gminą Tyczyn.

Po powiększeniu Rzeszowa na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów z 26 lipca 2005 r. (Dz. U. z 2005 Nr 141 poz. 1185) o miejscowości Słocina i Załęże w granicach administracyjnych Gminy Krasne od 1 stycznia 2006 r. leżą następujące miejscowości: Krasne, Palikówka, Strażów i Maława. Powierzchnia Gminy Krasne wynosi 3910 ha, z tego:

- Krasne 1340 ha,
- Palikówka 705 ha,
- Strażów 595 ha,
- Maława 1270 ha.

Gminę Krasne zamieszkuje aktualnie 9913 osób (stan na 1 stycznia 2009 r.) Obserwuje się stały, niewielki wzrost liczby mieszkańców, głównie w wyniku migracji.

Ludność Gminy Krasne w latach 1995 – 2007

MIEJSCOWOŚĆ	1995	2000	2005	2006	2007	2008
Krasne	3580	3544	3849	3861	3930	3969
Maława	2790	2815	2930	2980	3016	3064
Palikówka	1179	1193	1225	1217	1210	1207
Strażów	1470	1544	1617	1670	1663	1673
Słocina	2364	2502	3040	-	-	-
Załęże	1200	1284	1489	-	-	-
Razem	12583	12882	14150	9782	9819	9913

Strategia Gminy Krasne wypracowana przez mieszkańców koncentruje się na jej istotnych problemach, dostosowując kierunki działań do długoterminowych celów pełniąc równocześnie funkcje motywacyjne i promocyjne, określając obszary strategiczne i przybliżony czasokres realizacji celów. Misja Gminy to lakoniczna ale precyzyjna deklaracja:

1. Gmina Krasne sąsiadująca z Rzeszowem i posiadająca z miastem bardzo dobre związki funkcjonalne chce pełnić w stosunku do niego funkcje pomocnicze i na nich opierać swój rozwój. Główne inwestycje będą kierowane na zagospodarowanie terenów wzdłuż ważnych szlaków komunikacyjnych przebiegających przez teren gminy.
2. Gmina będzie oferować tereny budowlane z przeznaczeniem pod budownictwo mieszkaniowe i handlowo – usługowe. Atrakcją dla mieszkańców i potencjalnych inwestorów będzie szeroko rozwinięta sfera usług podstawowych oraz gwarancja spokoju i bezpieczeństwa.

Gminy Krasne z dnia 8 marca 2006 r o przystąpieniu do sporządzenia Zmiany Nr 2 Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Krasne w zakresie:

- dostosowania do aktualnie obowiązujących przepisów,
- dostosowania do nowych granic administracyjnych,
- dostosowania do aktualnych potrzeb z uwzględnieniem zmian w zagospodarowaniu przestrzennym wynikających z rozwoju gospodarczego.

Zmiana Nr 2 Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Krasne została opracowana stosownie do przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 Nr 80, poz. 717 z późniejszymi zmianami) oraz Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. (Dz. U. z 2004 Nr 118 poz. 1223).

Zmiana Nr 2 Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Krasne została uchwalona Uchwałą Nr XLI/302/2009 Rady Gminy Krasne z dnia 2 grudnia 2009 r.

[Rada Gminy Krasne podjęła również Uchwałę w sprawie przystąpienia do Zmiany Nr 3 Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Krasne ale Wójt Gminy Krasne nie przystąpił do sporządzania Zmiany Nr 3 Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Krasne.]⁶

[Rada Gminy Krasne podjęła 30 sierpnia 2012 r. Uchwałę Nr XXIII/199/2004. w sprawie przystąpienia do sporządzania ZMIANY NR 4 Studium dotyczącej zmiany kierunków zagospodarowania części terenów usług komercyjnych położonych w rejonie skrzyżowania drogi krajowej Nr 4 z drogą lokalną w kierunku Malawy.]⁶

Zmiana Nr 6 Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Krasne została uchwalona Uchwałą Nr/.../2020 Rady Gminy Krasne z dnia 2020 r.⁶

2. POLITYKA PRZESTRZENNA GMINY

2.1. CELE POLITYKI PRZESTRZENNEJ NA OBSZARZE GMINY

Polityka przestrzenna stanowi ukierunkowany zbiór działań i decyzji związanych z zarządzaniem i planowaniem rozwoju przestrzennego. Polityka przestrzenna jest współzależna z polityką ekologiczną, społeczną i ekonomiczną. Podstawowe komponenty polityki przestrzennej to polityka lokalizacyjna, polityka w zakresie obrotu gruntami i polityka inwestycyjna. Jednym z głównych zadań polityki przestrzennej zwłaszcza dla władz samorządowych jest harmonizowanie interesu publicznego z interesami prywatnymi. Nadrzędnymi celami polityki przestrzennej jest:

- zapewnienie zrównoważonego rozwoju,
- podwyższenie jakości życia,
- racjonalne wykorzystanie surowców naturalnych i ochrona środowiska naturalnego.

Cele i kierunki polityki przestrzennej zawarte w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy są podstawą działalności merytorycznej tak w odniesieniu do sporządzania planów miejscowych jak i decyzji administracyjnych na obszarach nie objętych planami. Podstawą tej działalności jest zrównoważony rozwój, integrujący działania polityczne, gospodarcze i społeczne z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych. Cele te mogą być spełniane tylko w warunkach obowiązującego prawodawstwa zapobiegającego niepożądanym decyzjom naruszającym niezbywalne prawa społeczności do życia w satysfakcjonującym otoczeniu. Ład przestrzenny powinien być traktowany jako główny instrument realizacji zrównoważonego rozwoju.

W sferze planowania przestrzennego aspiracje społeczności lokalnych w ochronie interesów publicznych spełniają standardy urbanistyczne będące podstawą programu przestrzennego zagospodarowania obszaru. Rolą standardów jest normowanie różnych aspektów gospodarki przestrzennej a mianowicie:

- warunków ochrony zasobów przyrodniczych,
- warunków ochrony wartości historyczno – kulturowych i krajobrazowych,
- struktury użytkowania terenów w tym infrastruktury społecznej oraz systemów infrastruktury technicznej i transportu,
- warunków poprawy jakości życia społeczności lokalnych,
- warunków ekonomicznych.

Gmina Krasne nie posiada obowiązującego planu miejscowego dla całego obszaru. Zgodnie z ustaleniami planu ogólnego obowiązującego do 31 grudnia 2003 r. oraz obowiązujących planów miejscowych uchwalonych po 1994 r. właściciele nieruchomości publicznych oraz nieruchomości osób fizycznych i osób prawnych nabyli określone prawa wynikające z przeznaczenia, sposobu użytkowania i zasad zagospodarowania działek czy terenów. W trakcie prac nad studium wypracowano zasadę poszanowania praw nabytych i ich honorowania w celu uniknięcia kosztów ewentualnych rekompensat dla właścicieli w przypadkach, gdy ich użytkowanie stało się niemożliwe lub znacznie ograniczone.

W zakresie realizacji celów lokalnych gmina działa w sposób autonomiczny pod warunkiem zgodności tych działań z prawem oraz uwzględnienia możliwości realizacji ponadlokalnych celów publicznych.

2.4. POLITYKA PRZESTRZENNA W ZAKRESIE JAKOŚCI ZAMIESZKIWANIA I OBSŁUGI ORAZ KSZTAŁTOWANIA ŁADU PRZESTRZENNEGO

Jednym z głównych celów polityki przestrzennej jest poprawa jakości życia mieszkańców rozumiana jako:

- proces poprawy środowiskowych warunków zamieszkiwania,
- proces usprawniania obsługi – dostępności do infrastruktury społecznej.

Poprawa warunków jakości zamieszkiwania, pracy i wypoczynku wiąże się z pojęciem ładu przestrzennego, do którego winna dążyć gospodarka przestrzenna zarówno w skali lokalnej jak też regionalnej i krajowej. Ład przestrzenny oznacza harmonijne zespalanie elementów środowiska przyrodniczego z antropogenną infrastrukturą. Kształtowanie ładu przestrzennego jest nieustającym procesem przekształcania środowiska zgodnie z przyjętym systemem wartości i możliwościami ich realizacji. Każde zagospodarowanie przestrzenne cechuje się określonym stanem ładu przestrzennego. Stopień społecznej aprobaty tego stanu wynika z oceny porównywania stanu istniejącego wobec pożądanego.

Ważnym zadaniem polityki przestrzennej jest zapewnienie miejsca - przestrzeni dla lokalizacji szeroko rozumianej obsługi mieszkańców w tym lokalizacji inwestycji celu publicznego. W obecnym stanie prawnym wyznaczenie lokalizacji musi być potwierdzone w planie miejscowym stanowiącym jedyną podstawę do utrzymywania rezerw planistycznych.

2.5. POLITYKA PRZESTRZENNA W ZAKRESIE KOMUNIKACJI

Przez teren Gminy Krasne z zachodu na wschód przebiega droga krajowa Nr 4 i magistrala kolejowa E 30. Przez każdą z miejscowości gminy przebiegają drogi powiatowe tworzące podstawowy element układu komunikacyjnego. Drogi gminne uzupełniają układ komunikacyjny obsługując przyległe obszary.

Dalszy rozwój Gminy Krasne w dużej mierze jest uwarunkowany rozwojem komunikacji wewnętrznej w optymalny sposób wykorzystujących istniejące zasoby komunikacyjne oraz zapisane w dotychczasowych planach rezerwy pod rozbudowę układu komunikacyjnego i zapewnienie właściwych powiązań układu komunikacyjnego gminy z układem zewnętrznym na poziomie zgodnym z potrzebami wynikającymi ze strategii rozwoju gospodarczego gminy i województwa przy założeniu:

- zapewnienia realizacji prognozowanych potrzeb przewozowych mieszkańców gminy przy zapewnieniu przyjętych standardów osiągalności celów podróży i poziomu usług transportowych,
- poprawy systemu funkcjonowania obsługi wewnętrznej w tym przede wszystkim bezpieczeństwa ruchu,
- ograniczeniu zagrożeń środowiskowych w tym głównie hałasu i zanieczyszczenia powietrza.

Najważniejszymi planowanymi elementami układu komunikacji zewnętrznej będzie autostrada A4 dostępna przez węzeł wschodni Rzeszowa, droga krajowa NR 4, odcinek drogi Krajowej Nr 19 oraz odcinki obwodnicy południowej, wschodniej i północnej miasta Rzeszowa powiązane komunikacyjnie z drogą krajową Nr 4.

Planowana modernizacja magistrali kolejowej Nr 30 celem dostosowania do dużych prędkości jest połączona ze znacznym ograniczeniem ilości przejazdów w poziomie torów i zastąpienie ich skrzyżowaniami dwupoziomymi.

2.7. AKTYWNA POLITYKA PRZESTRZENNA GMINY

Rola planowania przestrzennego w stymulowaniu rozwoju gospodarki lokalnej polega przede wszystkim na stworzeniu ram przestrzennych i warunków odpowiadających pozytywnie na potrzeby gospodarcze oraz ich zapotrzebowanie na szczególnego rodzaju tereny. STUDIUM stanowi przede wszystkim niezbędną podbudowę merytoryczną planów miejscowych oraz innych opracowań, w których będą określone warunki zabudowy i zagospodarowania terenu w obrębie obszarów nie objętych planami miejscowymi. Zasady, strategie i kierunki zagospodarowania przestrzennego nakreślone w STUDIUM, w trakcie sporządzania planów miejscowych zostaną przekształcone w jednoznaczne przepisy lokalne przez zdefiniowanie kategorii użytkowania, wyznaczenie granic obszarów i ustalenie warunków zagospodarowania.

Określenie w STUDIUM polityki przestrzennej ma na celu stworzenie możliwie szerokich, analitycznych podstaw konstruowania planów miejscowych. Wyniki STUDIUM, stanowiące treść uchwały określają własne zobowiązania samorządu gminy, stanowiąc swego rodzaju program działań tego samorządu na rzecz gminy.

Cele i kierunki działania określone w STUDIUM mogą mieć szersze znaczenie i zastosowanie dla władz gminy, niż tylko w zakresie gospodarki przestrzennej, ale przede wszystkim przy konstruowaniu programu gospodarczego gminy. Informacje zawarte w STUDIUM mogą się też przyczynić do racjonalizacji budżetu gminy i być pomocne przy podejmowaniu starań o subwencje. Mogą również wskazać potrzebę podjęcia przez gminę takich działań, jak:

- tworzenie zasobów terenów komunalnych,
- działania promocyjne,
- poprawa struktur zarządzania jednostkami organizacyjnymi,
- zwiększenia lub umożliwienia wpływu samorządu lokalnego na polityki rozwoju prowadzone przez przedsiębiorstwa zarządzające systemami.

Każda gmina ze względu na zakres realizowanych działań oraz wielkość posiadanego zasobu nieruchomości jest swego rodzaju monopolistą na lokalnym rynku nieruchomości. Rolę monopolisty gmina może i powinna wykorzystać prowadząc aktywną politykę gospodarowania nieruchomościami. Aby maksymalizować efekty polityka ta powinna być zdecydowanie aktywna. Oznacza to w szczególności aktywny udział gminy jako właściciela w lokalnym rynku nieruchomości.

Rozpoznanie struktury własnościowej i trendów przemian związanych z obrotem rynkowym a w miarę możliwości przekształcania jej w pożądanym kierunku jest jednym z głównych elementów aktywnej polityki przestrzennej gminy wyrażającej się:

- bezpośrednim udziałem gminy w obrocie gruntami przez tworzenie zasobów na określone cele publiczne oraz wymianę bądź promowanie działań innych podmiotów,
- pośrednim udziałem w sterowaniu pożądanymi procesami komasacji gruntów rolnych czy scalania i wtórnego podziału gruntów budowlanych.

Zakres i powodzenie aktywnej polityki gminy w przekształcaniu struktury własności jest często warunkiem realności osiągnięcia celów rozwoju. Z kolei, na zasadzie sprzężenia zwrotnego, działania te mogą istotnie wpłynąć na zakres i sposób formułowania oraz konkretyzację rozwiązań w toku sporządzania planów miejscowych.

Struktura własnościowa terenów stanowi uwarunkowanie możliwości rozwoju szczególnie istotne w gospodarce rynkowej. Rozpoznanie tej struktury i trendów przemian związanych z obrotem rynkowym a w miarę możliwości przekształcania jej w pożądanym kierunku jest jednym z głównych elementów aktywnej polityki przestrzennej gminy.

Rozwój aglomeracji rzeszowskiej na kierunku wschodnim postępuje aktualnie spontanicznie bez jakiegokolwiek odpowiedniego przygotowania planistycznego zarówno na szczeblu gminy, miasta Rzeszowa, powiatu czy województwa. Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Krasne jest pierwszym dokumentem planistycznym, który kształtuje strukturę funkcjonalno – przestrzenną Gminy Krasne jako fragmentu większego obszaru w nawiązaniu do zagospodarowania terenów przyległych.

Dla Gminy Krasne zaproponowano model struktury przestrzennej oparty na drodze krajowej Nr 4 i magistrali kolejowej E 30 jako osiach układu z systemem dróg wspomagających w układzie horyzontalnym po północnej i po południowej stronie wraz z siecią dróg wertykalnych tworzących ruszt podstawowego układu komunikacji obszaru.

Każda z miejscowości Gminy Krasne została uznana za odrębną jednostkę strukturalną, ponieważ stanowi wyodrębniony przestrzennie i funkcjonalnie obszar:

- jednostka strukturalna I - Krasne,
- jednostka strukturalna II - Palikówka,
- jednostka strukturalna III - Strażów,
- jednostka strukturalna IV- Malawa.

W każdej jednostce strukturalnej wyznaczono tereny rozwojowe kierując się zasadami i standardami kształtowania zespołów osadniczych uwzględniając wszelkiego rodzaju uwarunkowania, ograniczenia i bariery rozwoju.

Największy przyrost terenów inwestycyjnych, zarówno pod zabudowę mieszkaniową jak również pod zabudowę usługową i obiekty produkcyjne, zaplanowano w jednostce strukturalnej I - Krasne. W zachodniej części miejscowości w rejonie skrzyżowania drogi krajowej Nr 4 z odcinkiem obwodnicy wschodniej miasta Rzeszowa wyznaczono tereny zabudowy usługowej, tereny wielkopowierzchniowych obiektów handlowych oraz tereny parku technologicznego. W północnej części miejscowości wyznaczono tereny zabudowy usługowej oraz centrum spedycyjnego. Po zachodniej stronie istniejącej zabudowy wyznaczono nowe tereny aż do planowanej drogi lokalnej przebiegającej za powiększonym cmentarzem. Wyznaczone tereny po wschodniej stronie istniejącej zabudowy do trasy projektowanej drogi publicznej klasy GP stanowią szansę realizacji nowego dużego osiedla mieszkaniowego z centrum usługowym sprzężonym z centrum historycznym. Szansa jest uwarunkowana głównie konsekwentną polityką przestrzenną uwzględniającą odpowiednie przygotowanie planistyczne i realizację poszczególnych zespołów mieszkaniowych z odpowiednią dostępnością komunikacyjną oraz pełną infrastrukturą techniczną i społeczną jako etapów osiągnięcia kolejnych efektów inwestycyjnych i przestrzennych.

Wyznaczone tereny zabudowy mieszkaniowo - usługowej w pozostałych jednostkach strukturalnych w zasadzie uzupełniają istniejącą zabudowę.

W jednostce strukturalnej II - Palikówka nowe tereny inwestycyjne wypełniają przestrzeń zawartą pomiędzy głównymi ciągami komunikacyjnymi.

Jednostkę strukturalną III stanowią powiększone tereny historycznej zabudowy Strażowa oraz kształtujący się teren osiedla Strażów - Olszyny.

Jednostka strukturalna IV - Malawa obejmuje zabudowę usługową wzdłuż drogi krajowej Nr 4, tereny istniejącej zabudowy mieszkaniowej oraz planowane tereny rozwojowe wyznaczone w zachodniej i północno - wschodniej stronie miejscowości wzdłuż drogi powiatowej do Kraczkowej. Zaplanowano nowe tereny zabudowy mieszkaniowej w przysiółkach Malawa - Zagóra uwzględniając specyficzne uwarunkowania wynikające głównie z ochrony wartości krajobrazowych w tym ekspozycji.

3.4 GŁÓWNE KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA MIEJSCOWOŚCI STRAŻÓW

Strażów - aktualnie 1545 mieszkańców w perspektywie 4000 mieszkańców. Miejscowość posiada wyposażenie w podstawową infrastrukturę społeczną i techniczną. Większa część obszaru miejscowości leży w strefie chronionego krajobrazu. Dla zapewnienia dalszego rozwoju wymaga działań skierowanych na:

- podniesienie rangi kształtującego się ośrodka usługowego i uzupełnienia go nowymi usługami,
- przekształcenia przestrzenne i uzupełnienia istniejącej zabudowy,
- wyznaczenie nowych terenów mieszkalnictwa i usług.

Należy dążyć do uporządkowania zdegradowanych funkcjonalnie i estetycznie terenów zabudowy oraz zapewnić ochronę zabytkowego układu planistycznego wsi. Wyznaczone po północnej i południowej stronie istniejącej zabudowy nowe tereny mieszkaniowe mają zapewnić dalszy skoordynowany z rozwojem infrastruktury społecznej i technicznej rozwój miejscowości przy zapewnieniu ładu przestrzennego.

W celu osiągnięcia zakładanego poziomu zagospodarowania należy:

- zapewnić koordynację planistyczną dla porządkowania i przebudowy zabudowy oraz dla większych powierzchniowo terenów przewidzianych pod nową zabudowę,
- tworzyć preferencje lokalizacyjne dla realizacji nowych usług na wyznaczonych terenach.

3.5 GŁÓWNE KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA MIEJSCOWOŚCI MALAWA

Malawa - aktualnie 2812 mieszkańców osób, w perspektywie 5000 mieszkańców, bariera progowa rozwoju 3000 osób mieszkańców - jest najbardziej malowniczo położoną i rozplanowaną miejscowością gminy. Miejscowość nie posiada pełnego wyposażenia w podstawową infrastrukturę społeczną i techniczną. Północna część obszaru miejscowości leży w strefie chronionego krajobrazu. Dla zapewnienia dalszego rozwoju wymaga działań skierowanych na:

- wyznaczenie nowych terenów mieszkalnictwa i usług,
- przebudowy i modernizacji układu komunikacyjnego,
- budowy i modernizacji infrastruktury technicznej.

Należy dążyć do uporządkowania zdegradowanych funkcjonalnie i estetycznie terenów zabudowy w północnej części wsi oraz zapewnić ochronę zabytkowego układu planistycznego wsi. Wyznaczone nowe tereny mieszkaniowe po zachodniej i wschodniej stronie mają zapewnić dalszy skoordynowany z rozwojem infrastruktury społecznej i technicznej rozwój miejscowości przy zapewnieniu ładu przestrzennego. Bariery rozwoju są możliwości progowe (max. 3000 mieszkańców) istniejącego systemu kanalizacyjnego opartego na jednym kolektorze odbierającym ścieki – należy dążyć do skierowania ścieków z nowych terenów zabudowy na oczyszczalnię rzeszowską drugim kolektorem. W celu osiągnięcia zakładanego poziomu zagospodarowania należy:

- zapewnić koordynację planistyczną dla porządkowania i przebudowy zabudowy oraz dla większych powierzchniowo terenów przewidzianych pod nową zabudowę mieszkaniowo-usługową,
- tworzyć preferencje lokalizacyjne dla realizacji nowych na wyznaczonych terenach,
- wykorzystać walory przyrodniczo – krajobrazowe dla rozwoju funkcji turystycznej i lokalizacji zabudowy pensjonatowo – rezydencjalnej.

4.2. KIERUNKI I WSKAŹNIKI ZAGOSPODAROWANIA I UŻYTKOWANIA TERENÓW

4.2.1. Obszary zabudowane i obszary, które mogą być przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową

Obszary zabudowane i które mogą być przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową z dopuszczeniem zabudowy usługowej (oznaczone na rysunku symbolem MN) obejmują tereny już zabudowane i przeznaczone pod realizację zabudowy mieszkalnej, mieszkalnej jednorodzinnej, mieszkalno– usługowej wraz z drogami, parkingami, garażami, zielenią towarzyszącą i niezbędną infrastrukturą techniczną przy zachowaniu warunków wynikających z przepisów szczególnych, ochrony środowiska przyrodniczego, kulturowego i krajobrazu. Uciążliwość usług nie może wykraczać poza granice działki i powodować pogorszenia stanu środowiska.

Uzupełnienie istniejącej zabudowy na podstawie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu o ile nie wymaga uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze. Planowanie nowych terenów zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowej wymaga sporządzenia planów miejscowych w granicach wydzielonych kwartałów zabudowy.

W planach miejscowych należy ustalić:

- zasady ochrony środowiska przyrodniczego i kulturowego,
- zasady kształtowania zabudowy przy ograniczeniu wysokości obiektów do 9.0 m,
- zasady etapowania inwestycji,
- zasady dotyczące dostępności oraz obsługi komunikacyjnej oraz ilości miejsc parkingowych kierując się wskaźnikiem 2 miejsca postojowe dla samochodów na budynek mieszkalny jednorodzinny oraz minimum 1 miejsce postojowe na każde 50 m² powierzchni usługowej,
- zasady dotyczące infrastruktury technicznej.

4.2.2. Obszary zabudowane i obszary, które mogą być przeznaczone pod zabudowę usługową

Obszary zabudowane i obszary, które mogą być przeznaczone pod zabudowę usługową (oznaczone symbolami U) obejmują tereny zainwestowane i nowo wyznaczone tereny przeznaczone pod lokalizację i perspektywiczny rozwój usług w tym usług komercyjnych zgodnie z potrzebami rozwojowymi obsługiwanych jednostek osadniczych. Podstawowe przeznaczenie terenu, rozumiane jako dominująca funkcja terenu, nie wyklucza adaptacji istniejącego zainwestowania pod warunkiem analizy aktualnych i perspektywicznych potrzeb terenowych.

Dla nowo wyznaczonych terenów wymagane sporządzenie planów miejscowych, w których ustali się przeznaczenie terenów, linie rozgraniczające tereny o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania oraz zasady i warunki zagospodarowania tych terenów, uwzględniające wszystkie lokalne uwarunkowania i ograniczenia.

W planach miejscowych należy ustalić:

- zasady ochrony środowiska przyrodniczego i kulturowego,
- zasady kształtowania zabudowy przy ograniczeniu ilości kondygnacji do trzech lub wysokości obiektów do 12.0 m,
- zasady etapowania inwestycji,

Podstawowe przeznaczenie terenu, rozumiane jako dominująca funkcja terenu, nie wyklucza adaptacji istniejącego zainwestowania pod warunkiem analizy aktualnych i perspektywicznych potrzeb terenowych. Wymagane sporządzenie planów miejscowych stanowiących jedyną podstawę prawną do zachowania odpowiednich rezerw planistycznych.

W planach miejscowych należy ustalić:

- zasady ochrony środowiska przyrodniczego i kulturowego,
- zasady kształtowania zabudowy przy ograniczeniu ilości kondygnacji do trzech lub wysokości obiektów do 12.0 m,
- zasady etapowania inwestycji,
- zasady dotyczące dostępności i obsługi komunikacyjnej oraz ilości miejsc parkingowych kierując się wskaźnikiem 1 miejsce postojowe na każde 25 m² powierzchni usługowej,
- zasady dotyczące infrastruktury technicznej.

4.2.4. Obszary, które mogą być przeznaczone pod usługi sportu, turystyki i rekreacji

Tereny sportu i rekreacji (oznaczone na rysunku symbolami US) obejmują tereny, które mogą być przeznaczone na urządzenia rekreacyjne oraz obiekty sportowe oraz związaną z nimi zabudowę kubaturową, drogi i parkingi oraz niezbędną infrastrukturę techniczną przy zachowaniu przepisów szczególnych dotyczących ochrony środowiska przyrodniczego kulturowego i krajobrazu.

W planach miejscowych należy ustalić:

- zasady ochrony środowiska przyrodniczego i kulturowego,
- zasady kształtowania zabudowy przy ograniczeniu ilości kondygnacji do dwóch lub wysokości obiektów do 9.0 m,
- zasady etapowania inwestycji,
- zasady dotyczące dostępności i obsługi komunikacyjnej oraz odpowiedniej ilości miejsc parkingowych,
- zasady dotyczące infrastruktury technicznej.

4.2.5. Obszary zabudowane i obszary, które mogą być przeznaczone pod tereny wielkopowierzchniowych obiektów handlowych

Obszary zabudowane i obszary, które mogą być przeznaczone pod tereny wielkopowierzchniowych obiektów handlowych oraz obiektów handlowych o powierzchniach sprzedaży zgodnie z obowiązującymi przepisami (oznaczone symbolami UC) obejmują głównie tereny położone wzdłuż drogi krajowej Nr 4 w miejscowościach Krasne i Malawa. Dostępność komunikacyjna terenów UC położonych w zachodniej części gminy zgodnie z warunkami określonymi przez GDDKIA Oddział w Rzeszowie poprzez dwupoziomowe zjazdy z drogi krajowej Nr 4. Dostępność komunikacyjna terenów UC położonych we wschodniej części gminy poprzez dwupoziomowe zjazdy z drogi krajowej Nr 4 lub system dróg zbiorczych wzdłuż drogi krajowej Nr 4. Gmina Krasne posiada sporządzoną prognozę skutków budowy takich obiektów dla komunikacji, rynku pracy, istniejącej sieci handlowej oraz zaspokojenia potrzeb i interesów konsumentów.

Obiekty wielkopowierzchniowe wzbogacą – stworzą nową - ofertę handlową dla gmin ościennych. Każdorazowo wymagane jest sporządzenie planu miejscowego, w których ustali się przeznaczenie terenów, linie rozgraniczające tereny o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania oraz zasady i warunki zagospodarowania tych terenów, uwzględniające wszystkie lokalne uwarunkowania i ograniczenia.

- zasady etapowania inwestycji,
- zasady dotyczące dostępności i obsługi komunikacyjnej oraz odpowiedniej ilości miejsc parkingowych kierując się wskaźnikiem 1 miejsce postojowe na każde 50 m² powierzchni usługowej lub 100 m² powierzchni produkcyjnej,
- zasady dotyczące infrastruktury technicznej.

4.2.8. Obszary zabudowane i obszary, które mogą być przeznaczone pod tereny usług rzemieślniczych oraz działalności gospodarczej

Obszary zabudowane i obszary, które mogą być przeznaczone pod tereny usług rzemieślniczych oraz działalności gospodarczej (oznaczone symbolem MU) obejmują tereny położone we wszystkich miejscowościach gminy. Tereny te usytuowane są poza terenami zabudowy mieszkaniowej i mają korzystne położenie pod względem dostępności komunikacyjnej.

Uzupełnienie istniejącej zabudowy na podstawie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu o ile nie wymaga uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze. Planowanie nowych terenów usług rzemieślniczych oraz działalności gospodarczej wymaga sporządzenia planów miejscowych.

W planach miejscowych należy ustalić:

- zasady ochrony środowiska przyrodniczego i kulturowego,
- zasady kształtowania zabudowy przy ograniczeniu ilości kondygnacji do dwóch lub wysokości obiektów do 9.0 m,
- zasady etapowania inwestycji,
- zasady dotyczące dostępności i obsługi komunikacyjnej oraz odpowiedniej ilości miejsc parkingowych kierując się wskaźnikiem 1 miejsce postojowe na każde 50 m² powierzchni usługowej lub 100 m² powierzchni produkcyjnej,
- zasady dotyczące infrastruktury technicznej.

4.2.9. Obszary, które mogą być przeznaczone pod tereny centrum spedycyjnego

Obszary zabudowane i obszary, które mogą być przeznaczone pod tereny obiektów produkcyjnych, składów i magazynów (oznaczone symbolem PS) obejmują tereny niezabudowane przeznaczone pod realizację Centrum Spedycyjnego położone na terenach trwałych użytków zielonych w północnej części wsi Krasne. Obszar ten posiada niezwykle korzystne pod względem dostępności komunikacyjnej położenie:

- bliskość magistrali kolejowej E 30,
- sąsiedztwo północnej obwodnicy drogowej miasta Rzeszowa,
- dogodne skomunikowanie do wschodniego węzła autostrady A4 poprzez odcinek drogi krajowej Nr 19,
- dogodne skomunikowanie z lotniskiem w Jasionce.

Tereny te stanowią obszar strategiczny gminy i wymagają sporządzenia planu miejscowego na etapie konkretyzacji programu centrum usługowego z uwagi na rangę zagadnienia, konieczność koordynacji działań inwestycyjnych, uzyskanie zgody na zmianę przeznaczenia gruntów na cele nierolnicze oraz istniejące uwarunkowania przyrodnicze.

W planach miejscowych należy ustalić:

- zasady ochrony środowiska przyrodniczego i kulturowego,
- zasady kształtowania zabudowy przy ograniczeniu ilości kondygnacji do dwóch lub wysokości obiektów do 9.0 m,
- zasady etapowania inwestycji,

4.2.12. Obszary trwałych użytków zielonych

Obszary rolniczej przestrzeni produkcyjnej (oznaczone na rysunku symbolami RZ) obejmujące tereny trwałych użytków zielonych położone w dolinie Młynówki i wzdłuż magistrali kolejowej E 30. W przeważającej części użytkowane rolniczo i pozostające w takim użytkowaniu z możliwością realizacji elementów układu komunikacyjnego i infrastruktury technicznej. Wśród nich znajdują się obszary stanowiące kompleksy trwałych użytków zielonych o wysokich wartościach bonitacyjnych w zasadzie pozbawione istniejącej zabudowy i na których nie należy lokalizować nowej zabudowy za wyjątkiem uzupełnienia, przebudowy i modernizacji istniejącej zabudowy a także obiektów związanych z produkcją rolną oraz elementów układu komunikacyjnego i infrastruktury technicznej,

4.2.13. Obszary rolne do zalesienia

Obszary gruntów rolnych z przewagą terenów przeznaczonych do zalesienia (oznaczone na rysunku symbolami R z poziomym szrafem) położone są głównie w miejscowości Malawa. Niewielkie obszary występują w rejonach: Strażów - Olszyny oraz w Krasne - Granica. Tereny te pozostają w użytkowaniu rolniczym. Z uwagi na występujące ruchy masowe w tym ruchy osuwiskowe i znaczną powierzchnią erozję terenu przeznaczono je do zalesienia. Nie dopuszcza się lokalizacji nowej zabudowy i urządzeń infrastruktury technicznej. Wymagane sporządzenie planu miejscowego.

3.2.14. Obszary rolne z możliwością zabudowy mieszkaniowej

Obszary rolniczej przestrzeni produkcyjnej (oznaczone na rysunku symbolami RM) obejmują tereny położone głównie w miejscowości Malawa - Zagóra użytkowane rolniczo z możliwością ograniczonej zabudowy zagrodowej oraz pensjonatowej i rezydencjonalnej na działkach zagospodarowanych ekstensywnie spełniających wymogi ochrony środowiska przyrodniczego, kulturowego i krajobrazu oraz z możliwością realizacji elementów układu komunikacyjnego i infrastruktury technicznej.

4.2.15. Obszary zieleni objęte formami ochrony przyrody

Tereny zieleni nieurządzonej (oznaczone symbolami ZN) obejmują obszary objęte formami ochrony przyrody (torfowisko niskie w miejscowości Krasne-Wólka) oraz obszary o średniej szerokości 20 m stanowiące naturalną otulinę obszarów objętych formami ochrony przyrody, które mogą być użytkowane rolniczo i przeznaczone na zielen publiczną (zakola Starego Wisłoczyska w miejscowościach Krasne, Palikówka i Strażów). Zaleca się sporządzenie planów miejscowych, w których należy ustalić zasady ochrony środowiska przyrodniczego oraz dopuszczenia zabudowy i ograniczenia w zagospodarowaniu terenów.

4.2.16. Obszary zieleni urządzonej

Tereny zieleni urządzonej (oznaczone symbolami ZP) obejmują obszary niezabudowane, które mogą być przeznaczone na zielen parkową o charakterze publicznym. Zostały one wyznaczone w obszarach zwartej zabudowy poszczególnych miejscowości na terenach niekorzystnych dla lokalizacji zabudowy mieszkaniowej ze względów fizjograficznych wzdłuż istniejących cieków wodnych. Wprowadza się zakaz lokalizacji zabudowy mieszkaniowej i usługowej. Dopuszcza się rolnicze wykorzystanie terenów.

utrzymanie czystości oraz naturalnego spływu wód. Potok Młynówka w okresach intensywnych opadów podtopia okoliczne tereny. Ustala się konieczność regulacji cieków z usunięciem zadrzewienia w korycie rzek przy zachowaniu przepisów odrębnych.

4.2.21. Tereny komunikacji

Tereny komunikacji drogowej i kolejowej (oznaczone odpowiednio symbolami KD oraz KK) obejmują podstawowy układ komunikacyjny na obszarze gminy, którego elementy zostały sprecyzowane w pkt. 7.5. niniejszego tekstu. W planach miejscowych należy ustalić przebieg, linie rozgraniczające, powiązania komunikacyjne projektowanych i istniejących elementów układu komunikacyjnego, zasady dostępności komunikacyjnej przyległych obszarów oraz zasady ochrony środowiska przyrodniczego i kulturowego.

Obszar lokalizacji drogi wewnętrznej z dopuszczeniem lokalizacji drogi publicznej w Malawie, oznaczony na rysunku Studium symbolami KDW/KDZ⁶:

1. *Kierunki zmian w strukturze przestrzennej oraz przeznaczeniu terenów:*
 - *odcinek drogi wewnętrznej z dopuszczeniem lokalizacji drogi publicznej powiązanej z drogą publiczną krajową,*
2. *Dla obszaru drogi należy ustalić następujące zasady zagospodarowania:*
 - 1) *szerokość w liniach rozgraniczających nie mniej niż 20,0 m,*
 - 2) *dopuszcza się lokalizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej pod warunkiem, że ich przebieg nie wykluczy możliwości zagospodarowania terenu zgodnie z przeznaczeniem.]⁶*

Przy zagospodarowaniu terenu należy uwzględnić strefy ochronne od gazociągów]⁶.

4.2.22. Tereny urządzeń infrastruktury technicznej

Tereny urządzeń infrastruktury technicznej (oznaczone na symbolami GPZ, EE, G, NO) obejmują podstawowe obiekty infrastruktury technicznej obsługujące gminę. W związku z planowaną realizacją w miejscowości Krasne w strefie linii 110 kV na zapleczu salonu Toyoty głównego punktu zasilania oznaczonego symbolem GPZ 110/15 nie podtrzymuje się dotychczasowych rezerw planistycznych w zachodniej części miejscowości przy granicy z Rzeszowem.

W zagospodarowaniu przestrzennym terenów należy zachować strefy bezpieczeństwa 2 x 20 m od linii 110 kV przebiegających przez teren gminy w jej zachodniej i południowej części. Utrzymuje się wszystkie linie średniego napięcia i wszystkie stacje transformatorowe 15/04 oznaczone symbolami EE dopuszczając ich rozbudowę, modernizację i wreszcie przebudowę poza wyznaczone tereny zainwestowania.

Utrzymuje się istniejące stacje redukcyjno-pomiarowe gazu oznaczoną symbolem G dopuszczając ich rozbudowę i modernizację. Dopuszcza się lokalizację nowych stacji redukcyjno-pomiarowych na trasach gazociągów wysokoprężnych przesyłowych i kopalnianych. Utrzymuje się istniejące gazociągi przesyłowe dopuszczając ich przełożenie, przebudowę i modernizację. Dopuszcza się lokalizację nowych gazociągów wysokoprężnych wzdłuż trasy planowanej autostrady A4.

Utrzymuje się istniejącą lokalizację oczyszczalni ścieków w Krasnem oznaczonej symbolem NO z dopuszczeniem jej rozbudowy i modernizacji. Bariere rozwoju stanowi ilość odbioru oczyszczonych ścieków do odbiornika, którym jest Stare Wisłoczysko. Od granic oczyszczalni ustala się 300 m strefę uciążliwości zapachowej do nowo wyznaczonych terenów zespołów zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowej.

- poprzedzanie planowanych inwestycji prognozą ich przyszłego wpływu na środowisko.

5.1.3. Zadania w zakresie ochrony przyrody

Ochrona przyrody obejmuje szeroki zakres czynności:

- prace inwentaryzacyjne,
- działania prawne,
- prace naukowo – badawcze dotyczące stanu i przeobrażeń przyrody,
- wyznaczanie chronionych obiektów przyrody i ich granic,
- opracowywanie zasad użytkowania i udostępniania,
- działania na rzecz ochrony terenów o wysokich walorach przyrodniczych przed wszelkimi formami zagrożeń.

Aktualna organizacja ochrony przyrody w Polsce pewne zadania powierza samorządom terytorialnym. W ich kompetencji leży:

- ustanawianie lokalnych obiektów chronionych takich jak pomniki przyrody, zespoły przyrodniczo – krajobrazowe i użytki ekologiczne,
- gospodarowanie zielenią na terenie gminy w tym wydawanie zgody na wyrąb drzew.

Bardzo ważnym uprawnieniem samorządów terytorialnych jest sporządzanie planów zagospodarowania przestrzennego, w których określa się szczegółowe warunki zagospodarowania terenów, w tym zakazy zabudowy wynikające z potrzeb ochrony środowiska przyrodniczego i kulturowego, prawidłowego gospodarowania zasobami przyrody oraz ochrony gruntów rolnych i leśnych. Do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dołącza się prognozę oddziaływania na środowisko przyrodnicze, która powinna:

- uwzględniać stan środowiska, jego wrażliwość i odporność na degradację oraz zdolność do regeneracji,
- uwzględniać ochronę różnorodności biologicznej,
- ustalać, analizować i oceniać zagrożenia dla środowiska,
- oceniać skutki realizacji ustaleń planu miejscowego,
- oceniać proponowane w projekcie planu miejscowego szczególne warunki szczególne warunki zagospodarowania terenów wynikające z potrzeb ochrony środowiska, prawidłowego gospodarowania zasobami przyrody oraz ochrony gruntów rolnych i leśnych.

Z wielu form prawnej ochrony przyrody i krajobrazu na terenie gminy tylko w 1 przypadku zastosowano formę ochrony pomnikowej. Przeprowadzona ocena przyrodnicza gminy pozwala zaproponować poszerzenie istniejących form ochrony. Ochroną pomnikową przyrody żywej należy objąć 21 egzemplarzy drzew.

Na terenie gminy powinna zaistnieć także inna forma przestrzennej ochrony tj. użytek ekologiczny. Formą tą należy objąć 9 tworów przyrody:

- dawne koryto Wisłoka – Stare Wiśloczysko /fragmenty położone wzdłuż północnej granicy Krasnego oraz w Palikówce i Strażowie /,
- torfowisko niskie w Krasnem,
- śródleśne oczko wodne w Strażowie,
- niewielkie oczka wodne i fragmenty Starorzecza w Palikówce.

Warto rozważyć wykonanie ekspertyzy, która określiłaby opłacalność wykorzystania wypełnionego wodą Starego Wiśloczyska dla celów turystycznych.

Wokół terenów Pogórza Dynowskiego z kościółkiem p.w. Marii Magdaleny i Starego Wiśloczyska wyznaczono strefy ochrony krajobrazu kulturowego, w których chroni się również wartości przyrodnicze.

Wszystkie lasy na terenie gminy, bez względu na stan własności, zaliczone są do ochronnych obszarów leśnych Miasta Rzeszowa.

5 km dawnego koryta tzw. „Starego Wisłoka”. Otacza je z reguły zwarty pas zadrzewień, w którym najliczniej występuje olsza czarna, kilka gatunków wierzb, jesion wyniosłego, jawora, dęba szypułkowego i wielu innych. Z krzewów występuje tu kruszyna, jarzębina, dziki czarny bez, czeremcha i inne. Toń wodną przykrywa niekiedy szczelnie rzęsa drobna i spiradela wielokorzeniowa, tworzące zespół *Lemno-Spirodelotum polyrrhizae*. Fragmenty wyplęceń zajmują natomiast szuwały: trzciny, pałkowy, mannowy i inne. Stary Wisłok posiada dość wysokie walory przyrodnicze i stanowi ostoję wielu gatunków zwierząt. Należy więc chronić Starorzecze Wisłoka przed zanieczyszczeniem odpadkami komunalnymi. Jest ono też ważnym elementem krajobrazu północnej części gminy ze względu na interesującą krętą linię zadrzewień, która malowniczo urozmaica monotonnie ukształtowane tereny upraw rolnych.

W Palikówce nadal występuje charakterystyczna dla tej miejscowości historyczna zabudowa mieszkalna usytuowana szczytowo do głównej drogi biegnącej przez wieś. Miejsce, gdzie zachowała się cała enklawa takiej zabudowy zostało zaznaczone na planszy wytycznych konserwatorskich. Obecnie tego typu usytuowana zabudowa jest spotykana w południowo-wschodniej Polsce dość rzadko, ponieważ pierwotne działki na niwie siedliskowej ulegają następnym podziałom i wprowadzana jest na nie nowa zabudowa (głównie mieszkaniowa). W północno-wschodniej części wsi zachował się lasek o nazwie „Kłomb”, w którym za Potockich była bażantarnia.

W Strażowie zachowała się rządcówka wraz z pozostałością po dawnym założeniu folwarczno-ogrodowym oraz fragmentem prowadzącej do niego alei. Stanowi ona dobrze czytelną w krajobrazie pozytywną dominantę w północno-wschodniej części wsi.

Strefę K – 2 wyznacza się dla południowej części gminy obejmującej duże fragmenty krajobrazu naturalnego w postaci sporych połaci naturalnych obszarów leśnych pokrywających wzniesienia i głębokie wąwozy. W centralnych częściach tych wzniesień znajdują się punkty, ciągi i platformy widokowe, z których (zwłaszcza z okolic tzw. kościoła odpustowego p.w. Św. Magdaleny), można podziwiać rozległe fragmenty tak Pogórza Rzeszowskiego jak też panoramę Rzeszowa.

Poza walorami przyrodniczymi i widokowymi na obszarze Malawy nadal w dużym stopniu jest czytelny układ planistyczny z pierwotną siecią dróg, zadrzewieniem, terenem podworskim, kapliczkami, szkołą i drewnianym budownictwem reprezentującym cechy kulturowe tego obszaru. W centrum wsi (na wzniesieniu) znajduje się natomiast kościół p.w. Św. Wawrzyńca, do którego przylega teren po pierwszym rzymsko-katolickim kościele z okresu Średniowiecza.

Na obszarze tym należy dość zdecydowanie ograniczyć:

- prowadzenie działalności wzmagającej procesy erozyjne gleb ze szczególnym uwzględnieniem oceny zadrzewień, drzew i krzewów na stromych zboczach, brzegach jarów i potoków,
- lokalizowanie składowisk odpadów komunalnych i przemysłowych z wyjątkiem potrzebnych niezbędnie dla potrzeb miejscowej ludności,
- lokalizację szczególnie szkodliwych dla środowiska inwestycji o znaczeniu krajowym i wojewódzkim,
- dokonywanie zmiany stosunków wodnych szkodzących ekosystemowi i pogarszających stan zasobów wodnych poza pracami związanymi z bezpieczeństwem przeciwpowodziowym i budową ujęć wody pitnej.

Na obszarze strefy K – 2 zakazuje się:

- stawiania następnych masztów telekomunikacyjnych w miejscach oszpecających krajobraz,
- niszczenia zadrzewień, zakrzewień śródpolnych i śródłąkowych, nadrzecznych i przydrożnych,
- używania w celach turystycznych i sportowych pojazdów z silnikami spalinowymi poza wyznaczonymi tarasami.

6. OBSZARY ORAZ ZASADY OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO, ZABYTKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ

6.1. ZASOBY OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO

6.1.1. Układy przestrzenne i stan ich zachowania

Wyniki badań archeologicznych w konfrontacji z informacjami historycznymi oraz analiza map historycznych potwierdzają fakt istnienia na obszarze gminy osadnictwa od czasów prehistorycznych.

Wieś Krasne lokowana została na początku II połowy XIV w. na obszarze leśnym, ale nie wzdłuż strumienia, jak to miało wówczas najczęściej miejsce, tylko drogi. Od początku była to wieś stosunkowo duża, położona blisko szlaków wschód–zachód. Przeznaczony pod jej lokację stosunkowo duży teren został dość szybko wykarczowany i zasiedlony. Nieduże enklawy leśne pozostały jedynie przy tzw. źródłiskach. Wieś została ukształtowana jako łańcuchówka. W jej centrum po wschodniej stronie drogi wyznaczono nadziały gruntu dla sołtysa oraz stanowiące uposażenie parafii. Układ rozłogów tej wsi jest typowy dla łańców leśnych. Miejsce folwarku sołtysiego zajął powiększający się z czasem folwark szlachecki, a folwark plebański również rozwinął się dzięki kolejnym uposażeniom, które otrzymywała parafia. Na uwagę w Krasnem zasługują jeszcze dwa przysiółki, tj powstała w czasach nowożytnych na wyrębie „Wólka”, oraz na rozparcelowanych w latach 20–tych i 30–tych XX wieku gruntach dworskich „Kolonja”.

Średniowieczny rodowód posiada też lokowana na północnym brzegu Starego Wisłoka Palikówka, która najprawdopodobniej powstała jako wieś na karczunkach leśnych. Nawsie przylegało do Wisłoka, a nadziały ziemi zostały rozmierzone po północnej stronie niwy siedliskowej. Późniejsze wylewy Wisłoka spowodowały dość duże zmiany w układzie gruntów. I tak np. we wschodniej części zostały wydzielone duże obszary dla folwarku pańskiego, po którym pozostał przede wszystkim las po dawnej bażantarni nazywany „Klombem”. W centralnej części wsi znajduje się jeszcze wyspa, którą mieszkańcy określają nazwą „Flisak”. Według tradycji miejscowej w jej sąsiedztwie miał znajdować się w czasach historycznych pal i port rzeczny. W miejscowości tej zachował się zespół budownictwa drewnianego z tradycyjnym układem budynków w zagrodzie, które ustawione są szczytem do drogi prowadzącej przez wieś.

Wieś Strażów lokowana została na południowym brzegu Wisłoka nad niedużym strumieniem stanowiącym jego dopływ. Nie znamy daty powstania tej jednej z najstarszych miejscowości na tym terenie, ale powtórnie została ona lokowana w połowie XIV wieku. W południowej części wsi są dobrze czytelne fragmenty dawnych niw z okresu przedlokacyjnego. Folwark pański powstały na bazie sołtysiego usytuowany został w północno–zachodniej części wsi. Do niego też należała owczarnia usytuowana w południowo–zachodniej części wsi (w XIX w.) oraz istniejąca do niedawna na jej miejscu bażantarnia. Dość dobrze czytelne są w terenie relikty dawnego założenia parkowo–ogrodowego w północno–wschodniej części wsi. Podziały na dawnej niwie domowej są natomiast w chwili obecnej mocno zniekształcone.

Nad potokiem płynącym środkiem wsi rozmierzona została niwa domowa Maławy. Posiada ona układ typowy dla lokacji, które sytuowano na obszarach leśnych. Nadawane nadziały ziemi poza niwą domową rozmierzono prostopadle do dróg zagumiennych. Ten sam przebieg mają zachowane i dobrze czytelne do chwili obecnej rozłogi nadziałów, w które uposażono parafię, jak też i sołtysa. Folwark sołtysi po

Szkoła w Strażowie została wybudowana na początku XX w., po południowej stronie drogi prowadzącej przez wieś. W budynku tym również mieści się obecnie przedszkole. Jest to obiekt murowany, tynkowany.

Do grupy zabytkowych obiektów użyteczności publicznej znajdujących się na terenie omawianej gminy należy również zespół stacji kolejowej w Strażowie. Położony jest on w północnej części wsi, przy linii kolejowej Kraków – Przemyśl. Obiekty wchodzące w skład tego zespołu powstały w XIX w. W chwili obecnej do omawianego zespołu należą: dworzec kolejowy, magazyn I, magazyn II oraz drewniany budynek noszący obecnie nr 127. Dworzec kolejowy jest budynkiem murowanym, wzniesiony został w 4 ćw. XIX w. Obydwa magazyny są drewniane, wybudowano je pod koniec XIX w.

Zabytkowe obiekty przemysłowe

Na terenie Gminy Krasne spotkać można także zabytkowe obiekty przemysłowe. Do takich niewątpliwie należy młyn znajdujący się w Palikówce. Jest on usytuowany w zachodniej części wsi, po południowej stronie drogi prowadzącej przez tę miejscowość. Wzniesiono go ok. 1930 r. Jest to duży obiekt murowany. Funkcjonuje do chwili obecnej. Po drugiej stronie drogi wybudowana została zagroda młynarska. Zabudowania te powstały w tym samym czasie około 1930 r. Dom młynarza jest okazałym budynkiem murowanym.

Domy oraz zagrody

Na terenie Gminy Krasne zachowała się stosunkowo duża ilość drewnianych domów oraz całych zagród pochodzących z 4 ćw. XIX w. i 1 ćw. XX w. Najczęściej są to skromne, drewniane domy o konstrukcji zrębowej, często węglowane na obłap. Dachy domów starszych są najczęściej czterospadowe, przeważnie pierwotnie były kryte słomą (niekiedy schodkowo), obecnie pokrycie dachu często jest już zmienione. Dachy domów nowszych (lub przebudowanych w późniejszym czasie) są dwuspadowe, można też spotkać dachy dwuspadowe naczółkowe. W niektórych domach zachowały się stare piece kuchenne. Ściany domów często są z zewnątrz oszalowane pionowo, a wewnątrz otynkowane.

W większości wsi gminy Krasne spotkać można również zagrody składające się najczęściej z drewnianego domu, mieszczącego pod jednym dachem również część gospodarczą i stodoły, czasem w skład takiej zagrody wchodzi także stojąca oddzielnie od domu drewniana stajnia, czasem też murowana (kamienna) piwnica. Najwięcej takich, typowych dla budownictwa ludowego tych stron, zagród zachowało się na terenie Malawy.

Do cennych zabytków architektury ludowej należy też zagroda nr 535 (d. nr 341) w Malawie, położona w środkowej części wsi, w pobliżu kościoła parafialnego. W jej skład wchodzi: dom mieszkalny z 1880 r., stodoła z oborą z 1900 r. oraz spichlerz z ok. 1898 r.

Na terenie wszystkich wsi gminy Krasne zachowało się także dużo pojedynczych zabytkowych, drewnianych domów. Są to m.in.: w Krasnem – dom nr 614 (4 ćw. XIX w.), nr 615 (ok. 1880 r.), w Malawie – dom nr 208 (ok. 1870), w Strażowie – dom nr 283 (1923), nr 285 (k. XIX w.). Najciekawsze zespoły zabudowy drewnianej zachowały się w Palikówce i w północno – zachodniej części graniczącego z nią Strażowa (okolice dworca PKP). Różnice w zabudowie drewnianej poszczególnych części gminy są stosunkowo niewielkie.

W północnej części gminy ostatki węglów są obcięte, a w południowej nieco wystające. W Malawie jeszcze do niedawna występowały sporadycznie domy przysłupowe, które budowali cieśle z Markowej i niektórych miejscowości z południowej części gminy Łañcut.

500–setną rocznicę zwycięstwa w bitwie pod Grunwaldem uczcili także mieszkańcy Krasnego. Oni również ufundowali pomnik – ustawiono go po północnej stronie głównej drogi z Krakowa do Przemyśla, w pobliżu skrzyżowania z drogą prowadzącą przez Krasne do Załęża. Podobnie jak w Palikówce, można tu zobaczyć figurę Matki Boskiej umieszczoną na wysokim cokole z polnych kamieni. Pomnik otoczony jest płotkiem.

Krzyże przydrożne

Na terenie Gminy Krasne spotkać można również krzyże przydrożne. Są to krzyże drewniane, betonowe lub metalowe. Najciekawszy krzyż betonowy ufundowany w 1895 r. usytuowany jest na terenie wsi Krasne, po zachodniej stronie drogi prowadzącej przez wieś w kierunku Załęża, obok nr 149.

Na terenie tej gminy znajdują się również metalowe krzyże przydrożne wykonane współcześnie. Najbardziej okazały z nich usytuowany jest w Palikówce, obok skrzyżowania dróg, w pobliżu torów kolejowych. Jest to wysoka, metalowa, ażurowa konstrukcja, na której umieszczono rzeźbę przedstawiającą Chrystusa.

6.2. ZASADY OCHRONY WARTOŚCI KULTUROWYCH

6.2.1. Zakres ochrony konserwatorskiej

Opierając się na przeprowadzonych analizach wartości kulturowych, historycznych, walorów krajobrazowych i zachowanych w terenie fragmentów układów planów, wyznacza się na terenie Gminy Krasne następujące rodzaje stref i obszarów ochrony konserwatorskiej:

- A** strefa pełnej ochrony konserwatorskiej, która obejmuje historyczne zespoły kościelne i dworskie oraz ważniejsze pojedyncze obiekty zabytkowe,
- B** strefa ochrony obiektu zabytkowego,
- O** obszarów z zachowanymi relikami po nieistniejących założeniach dworsko-parkowych lub folwarcznych,
- E** strefa ochrony pośredniej – ekspozycji zespołów zabytkowych,
- K** strefa ochrony krajobrazu,
- OW** – strefa obserwacji archeologicznej i stanowiska archeologiczne.

Strefy te ustalono dla obszarów o bezspornych walorach zabytkowych, a sformułowane dla nich zasady ochrony mają na celu podjęcie prawidłowych działań rewaloryzacyjnych w zakresie określonym potrzebami wynikającymi z rozpoznania historyczno-konserwatorskiego. Objęto nimi tereny, które:

- posiadają rzeczywiste wartości zabytkowe pod względem urbanistycznym, wyrażające się trójwarstwowym ukształtowaniem elementów historycznej kompozycji przestrzennej, złożonej głównie z obiektów zabytkowych,
- stanowią niezbędne zabezpieczenie dla należytego oddziaływania wartości przestrzennych zabytkowych zespołów na ich otoczenie, oraz dla uchronienia tych zespołów przed działaniem otoczenia obniżającego jego wartości estetyczne i kulturowe.

Wyznaczenie stref nastąpiło w wyniku konfrontacji analizy stanu istniejącego z przekazami historycznymi.

6.2.3. Strefa O - obszary z zachowanymi relikdami po nieistniejących założeniach dworsko-parkowych i folwarczno-ogrodowych.

Na podstawie wizji lokalnej w terenie, kwerendy źródeł drukowanych, pisanych i kartograficznych, dokonano analizy stanu zachowania istniejących niegdyś na obszarze gminy założeń dworskich i folwarczno-ogrodowych. W ich wyniku ustalono uzgodnione z WKZ obszary ograniczonej ochrony zachowanych reliktdów po tych założeniach. Wyznaczono je dla pozostałości po opisanym założeniu folwarczno-ogrodowym w Strażowie i dworsko-folwarcznym w Krasnem. Inne z historycznych założeń są już nieczytelne w terenie.

Na obszarze **O – 1** w Strażowie działania konserwatorskie powinny polegać:

- na ochronie zachowanych reliktdów historycznego rozplanowania, takich jak: fragmenty dróg, ścieżek, alei, śladów gazonów, układów wodnych, itp.,
- na pielęgnacji i ochronie opisanego wyżej zachowanego starodrzewu,
- na zachowaniu obecnej istniejącej tam w szczątkowej postaci lub przebudowanej historycznej zabudowy (jak np. budynek dawnej rządcówki).

Na obszarze **O – 2** w Krasnem dla terenu, na którym zachowały się stosunkowo nieliczne relikty po nieistniejącym już założeniu dworsko-folwarcznym, działania konserwatorskie powinny polegać:

- na zachowaniu niedużej skali i brył ewentualnej nowej zabudowy w stosunku do zachowanej historycznej,
- na uczynieniu w terenie lub eksponowaniu reliktdów historycznego rozplanowania np. poprzez lokalizację nowych obiektów w miejscu nieistniejących.

6.2.4. Strefa E

Wyznaczenie strefy E ma na celu eksponowanie zabytkowych wartościowych obiektów lub też całych założeń objętych strefą A. Obszar objęty tą strefą uzależniono od wielkości i sylwety zespołu zabytkowego oraz ukształtowania terenu, na którym jest usytuowany dany zespół. Poprzez obszar objęty strefą E prowadzi wgląd na te zespoły i ich otoczenie z przebiegających w pobliżu dróg oraz przyległych do nich terenów otwartych.

Strefę E – 3 wyznaczono dla obszaru położonego na północ od założenia folwarczno-ogrodowego w Strażowie celem utrzymania jego ekspozycji z drogi Krzemienica-Strażów. W związku z tym obszar ten powinien pozostać nadal niezabudowany.

Strefa E – 4 ma na celu utrzymanie ekspozycji zabytkowego kościoła p.w. Wniebowzięcia N.M.P. w Krasnem od strony północnej. W związku z tym nie można wprowadzać na obszarze tej strefy żadnej nowej zabudowy.

Strefę E – 5 wyznaczono natomiast celem utrzymania ekspozycji wymienionego wyżej kościoła w Krasnem od południa. Obszar ten również musi pozostać niezabudowany.

Strefa E – 6 została wyznaczona dla obszaru położonego między drogą prowadzącą przez Malawę u podnóża wzgórza, na którym usytuowany jest zabytkowy kościół pod wezwaniem św. Wawrzyńca. Na obszarze tej strefy obowiązuje zakaz lokalizacji nowych obiektów kubaturowych oraz zieleni wysokiej w takich miejscach, z których zaśniełaby ona widok na kościół.

Strefą E – 7 objęto obszar zawarty między ciągiem widokowym nr 9 usytuowanym wzdłuż drogi prowadzącej z Malawy przez przysiółek Podkościółek do Chmielnika Rzeszowskiego oraz teren otaczający kościółek pod wezwaniem Marii Magdaleny otoczony starodrzewiem. Celem utrzymania ekspozycji tego ciekawie usytuowanego obiektu należy wprowadzić zakaz lokalizacji zabudowy kubaturowej na tym obszarze.

6.2.7. Strefa OW – obserwacji archeologicznej

Strefę OW wyznacza się dla obszaru, na którym stały od Średniowiecza drewniane kościoły parafialne w Malawie oraz usytuowany był niegdyś zespół plebański, a także znajdował się pierwszy cmentarz. Obecnie na tym ostatnim miejscu stoi murowany neogotycki kościół zbudowany w latach 1921 – 1923. Cały ten obszar był w pierwszych stuleciach prawdopodobnie otoczony wałem ziemno – drewnianym i pełnił funkcję fortalicjum. Wszelkie zamierzenia inwestycyjne i prace ziemne na obszarze objętym tą strefą należy uzgadniać z Państwową Służbą Ochrony Zabytków.

6.2.8. Ochrona stanowisk archeologicznych

Obecnie, z racji intensywnej uprawy roli, niemal wszystkie zewidencjonowano 53 stanowiska archeologiczne, są potencjalnie narażone na zniszczenie, ale ze względu na stopień zagrożenia i ich wartość poznawczą należy je zróżnicować i adekwatnie z nimi postępować. W przypadku pojedynczych śladów osadnictwa, po ich skartowaniu i udokumentowaniu na kartach AZP wystarczą okresowe inspekcje konserwatorskie, a tylko w przypadku prowadzenia w ich rejonie jakichkolwiek prac ziemnych, należy zapewnić nadzór archeologiczny nad tymi robotami.

Oдноśnie stanowisk rozległych, z bardzo licznym materiałem powierzchniowym (świadczącym jednocześnie o postępującej degradacji stanowiska) należy postępować zupełnie inaczej. Służba konserwatorska, winna je wpisać do rejestru zabytków i zapewnić ich ochronę. W przypadku stanowisk zagrożonych czynnikami naturalnymi (Krasne st. 2 i 18). należy je typować do planowych badań wykopaliskowych.

Szczególą jednak ochroną konserwatorską objąć należy stanowiska narażone na zniszczenie przez inną działalność człowieka, jak budowa domów (Krasne st. 2, 12 i 14; i Malawa st. 9 – nr na rysunku: 2, 11, 13, 31), prace melioracyjne, a szczególnie wielkie inwestycje – drogi i autostrady (Palikówka st. 5 i Strażów st. 1), zbiorniki wodne i budowa zakładów przemysłowych. W tych przypadkach, już na etapie projektowania, odpowiednie służby i inwestorzy muszą zwrócić się do Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków o wydanie odpowiedniej opinii, w której może on w zależności od potrzeb, nakazać zmianę lokalizacji, wcześniejsze przeprowadzenie badań wykopaliskowych lub tylko nadzór archeologiczny w trakcie trwania prac ziemnych. Wyraźnie podkreślić należy, iż koszt tych badań pokrywają poszczególni inwestorzy. Konsultacji z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków wymagają nie tylko inwestycje naruszające bezpośrednio stanowiska archeologiczne, ale również znajdujące się w ich pobliżu.

6.2.9. Postulaty konserwatorskie

W nawiązaniu do dotychczasowych ustaleń zawartych w wytycznych konserwatorskich i danych historycznych zawartych w różnych opracowaniach oraz znanych z wizji lokalnej w poszczególnych miejscowościach gminy, należy zadbać o to, by znajdujące się na terenie gminy liczne kapliczki, krzyże przydrożne, mogiły pojedyncze i zbiorowe oraz pomniki, obeliski i tablice pamiątkowe zostały otoczone opieką oraz odpowiednio wyeksponowane, jako charakterystyczne ślady historii tego terenu. Dotyczy ta uwaga całego obszaru gminy. Także ważne wydarzenia z dziejów poszczególnych miejscowości oraz związane z wybitnymi postaciami z terenu gminy powinny zostać w odpowiedni sposób upamiętnione. Przy nadawaniu nazw nowym jednostkom osiedleńczym należy brać pod uwagę historyczne nazwy odnotowane w dokumentach i starych planach oraz utrwalone w miejscowej tradycji.

7. KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI

7.1. SYSTEM KOMUNIKACYJNY GMINY KRASNE

System komunikacji Gminy Krasne tworzy sieć dróg publicznych zaliczana do kategorii dróg krajowych, powiatowych i gminnych uzupełniona drogami wewnętrznymi i ciągami pieszo-jezdnymi. Przez teren gminy nie przebiegają drogi wojewódzkie. Docelowo system komunikacji Gminy Krasne ma sprostać zarówno wewnętrznym potrzebom rozwojowym jak również potrzebom rozwijającej się aglomeracji rzeszowskiej

Droga krajowa Nr 4 klasy GP relacji Jędrzychowice - Korczowa od km 602+347 do km 606+632 przecinająca teren gminy równoleżnikowo ma szczególne znaczenie komunikacyjne dla obsługi ruchu przelotowego i lokalnego. Droga ta jest częścią III korytarza sieci transportowej TEN-T w związku z czym stanowi ona główny szlak komunikacyjny na trasie Berlin - Wrocław - Kraków - Lwów. Droga krajowa miała wyznaczony w dotychczasowych planach miejscowych pas terenu o szerokości 50 m w liniach rozgraniczających, który stanowi obecnie nienaruszalną rezerwę planistyczną. Projekt organizacji ruchu na odcinku do którego przylega teren Gminy Krasne przewiduje włączenia głównie na prawoskręty a skrzyżowania zostaną skanalizowane dla zapewnienia większego bezpieczeństwa ruchu drogowego. Przebieg drogi krajowej stwarza jednocześnie znaczną uciążliwość dla mieszkańców miejscowości Krasne.

Zestawienie dróg krajowych na obszarze Gminy Krasne

Lp	Nr drogi	Nazwa drogi wg wykazu urzędowego	Długość drogi w m	Nawierzchnia drogi	
				ulepszona	nieulepszona
1	A-4	autostrada A-4 Berlin -Wrocław- Kraków - Lwów			
2	DK 4	droga krajowa Nr 4 Jędrzychowice - Korczowa	4.285	4.285	
3	DK19	węzeł autostrady A-4 Rzeszów wschodni - granice administracyjne miasta Rzeszowa	240	240	

Przez teren poszczególnych miejscowości Gminy Krasne przebiegają drogi powiatowe łącząc siedziby przyległych gmin. Drogi powiatowe obsługują również przyległą zabudowę. Drogi te w klasie technicznej Z lub L miały wyznaczony w dotychczasowych planach miejscowych pas terenu o szerokości odpowiednio 20 m i 15 m liniach rozgraniczających, który stanowi obecnie nienaruszalną rezerwę planistyczną.

Zestawienie dróg powiatowych na obszarze gminy Krasne

Lp	Nr drogi	Nazwa drogi wg wykazu urzędowego	Długość drogi w m	Nawierzchnia drogi	
				ulepszona	nieulepszona
1	1382 R	Rzeszów – Trzebownisko – Lukawiec - Czarna	1.935	1.935	
2	1384 R	Terliczka - Łąka-Strażów	4.533	4.533	
3	1385 R	Droga przez wieś Palikówka	4.050	4.050	
5	1394 R	Krasne – Kolonia-Strażów	2.702	2.702	

Drugim zadaniem na terenie Gminy Krasne jest budowa drogi krajowej Nr 19 Węzeł autostrady A-4 Rzeszów Wschodni - granice administracyjne miasta Rzeszowa. Odcinek o długości około 240 m w km od 469+410 do 469+650 znajduje się w północno-zachodniej części Gminy Krasne. Na powyższe zadanie wydane zostały przez Wojewodę Podkarpackiego: decyzja nr 6/05 o ustaleniu lokalizacji drogi z 30. maja 2005 r. oraz decyzja środowiskowa z 7 listopada 2008 r.

Poza tymi inwestycjami w dającej się przewidzieć perspektywie czasowej nie przewiduje się wykonania na terenie gminy innych inwestycji drogowych o charakterze zadań rządowych.

7.2.2. Droga północna

Ze względu na znaczenie Rzeszowa w regionie, sprawny układ komunikacyjny miasta zapewniający odpowiednią przepustowość będzie odgrywać rolę szczególną. Elementem tego układu będzie odcinek drogi północnej o przebiegu wzdłuż granicy z Gminą Trzebownisko od węzła na drodze krajowej Nr 19 w rejonie gietdy samochodowej, dalej w kierunku wschodnim na północ od Dębiny, szerokim łukiem wzdłuż zakoli Starego Wisłoczyska, częściowo przez miejscowość Łąka Gmina Trzebownisko, ponad magistralą kolejową E 30 do węzła z drogą klasy G wzdłuż szlaku kolejowego w rejonie oczyszczalni ścieków w Krasnem i dalej wzdłuż cieku wodnego w kierunku południowym do węzła z drogą krajową Nr 4 w rejonie kopalni gazu w Malawie. Będzie to droga klasy głównej ruchu przyspieszonego GP.

7.2.3. Obwodnica wschodnia miasta Rzeszowa

Północny odcinek obwodnicy wschodniej Miasta Rzeszowa w klasie ulicy zbiorczej Z od węzła z drogą krajową Nr 4 w rejonie Leroy i Auchan w Krasnem, dalej w kierunku północnym a następnie zachodnim omijając prochnię do skrzyżowania z drogą klasy G wzdłuż magistrali kolejowej po północnej stronie terenu cmentarza komunalnego Rzeszów - Wilkowyja do skrzyżowania z al. Żołnierzy I Armii Wojska Polskiego. Południowy odcinek obwodnicy wschodniej Miasta Rzeszowa w klasie ulicy zbiorczej Z od węzła z drogą krajową Nr 4 w rejonie Leroy i Auchan w Krasnem a następnie przez południową część Słociny wzdłuż linii wysokiego napięcia do Zalesia. Projektowana droga będzie łączyć wschodnią część Miasta Rzeszowa (osiedle Słocina) i zachodnią część Gminy Krasne (miejscowość Malawa) z drogą krajową Nr 4 i drogami powiatowymi.

7.2.4. Układ komunikacyjny wsi Krasne

Planuje się realizację dróg serwisowych po północnej i południowej stronie drogi krajowej Nr 4 eliminując bezpośrednią dostępność komunikacyjną przyległych terenów a tym samym uciążliwe i niebezpieczne włączanie się do ruchu na drodze krajowej. Na odcinku od Kraczkowej do węzła w rejonie Leroy i Auchan proponuje się 4 włączenia wewnętrznego układu ulic zbiorczych do drogi krajowej /odstęp między skrzyżowaniami około 1000 m/.

Planuje się realizację następujących ważniejszych odcinków układu komunikacyjnego:

- drogę klasy G wzdłuż magistrali kolejowej po południowej stronie terenów kolejowych na odcinku od Rzeszowa do Strażowa,
- drogę klasy Z od ulicy Bałtyckiej po północnej stronie drogi krajowej Nr 4 do centrum wsi,
- drogę klasy Z stanowiącą przedłużenie ulicy Olbrachta wzdłuż potoku Młynówka po południowej stronie Jawornika do granicy z Kraczkową.

Dla obszaru nowej zwartej zabudowy po wschodniej stronie miejscowości Krasne planuje się układ dróg wykorzystujący istniejące drogi w tym polne. Ich realizacja może wymagać wyburzeń istniejących obiektów.

A	autostrada		70
S	droga szybkiego ruchu	30	40
GP	droga główna ruchu przyspieszonego	25	35
G	droga główna	25	35
Z	droga zbiorcza	20	30
L	droga lokalna	15	
D	droga dojazdowa	15	
	droga wewnętrzna	10	

7.3.2. Parkingi

W planach miejscowych i decyzjach administracyjnych należy zagwarantować wyznaczanie odpowiedniej do funkcji terenu ilości miejsc parkingowych w tym parkingów ogólnodostępnych z uwzględnieniem miejsc dla osób niepełnosprawnych. Zakłada się wzrost wskaźnika motoryzacji od 370/1000 mk do 470/1000 mk i stąd należy przyjąć następujące wskaźniki ilości miejsc parkingowych:

- dla handlu 1 miejsce postojowe na 50 m pow. użytkowej
- dla administracji 1 miejsce postojowe na 50 m pow. użytkowej
- dla zabudowy mieszkalnej jednorodzinnej 2 miejsca postojowe na 1 domek.

7.3.3. Chodniki

Chodnik powinien mieć szerokość dostosowaną do natężenia ruchu pieszych oraz odpowiednio zwiększoną, jeżeli on przeznaczony do usytuowania urządzeń technicznych - w szczególności podpór znaków drogowych, słupów.

Szerokość chodnika przy jezdni lub przy pasie postojowym nie powinna być mniejsza niż 2 m. W wypadku przebudowy lub remontu ulicy dopuszcza się miejscowe zmniejszenie szerokości chodnika do 1.25 m, jeżeli jest on przeznaczony wyłącznie do ruchu pieszych.

7.3.4. Ścieżki rowerowe

Usytuowanie ścieżki powinno zapewniać bezpieczeństwo wszystkim użytkownikom systemu komunikacyjnego. Szerokość ścieżki rowerowej powinna wynosić nie mniej niż:

- ścieżka jednokierunkowa 1.5 m
- ścieżka dwukierunkowa 2.0 m
- ścieżka jednokierunkowa z dopuszczalnym ruchem pieszym 2.5 m
- szerokość ścieżki rowerowej należy ustalać indywidualnie, jeżeli oprócz prowadzenia ruchu rowerowego pełni inne funkcje.

7.4. KOMUNIKACJA KOLEJOWA

Ważnym elementem usprawniającym powiązania zewnętrzne z miastem będzie przystosowanie magistrali kolejowej E-30 Kraków – Medyka do wymaganych w Unii Europejskiej standardów prędkości

- 120 km/h dla ruchu towarowego
- 160 km/h dla ruchu pasażerskiego.

Plan rozwoju infrastruktury transportowej do roku 2015 opracowany przez MT i GM w 1998 r. zakłada kompleksową modernizację linii E-30 jako linii międzynarodowego znaczenia, w latach 2010-2015.

8. KIERUNKI ROZWOJU INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

8.1. KIERUNKI ROZWIĄZAŃ W ZAKRESIE ZAOPATRZENIA W WODĘ

8.1.2. Systemy wodociągowe na terenie Gminy Krasne

Na terenie Gminy Krasne występują dwa systemy centralnego zaopatrywania ludności w wodę:

- system ujęć ze studni głębinowych będących własnością Gminy Krasne,
- system oparty o wodociąg łańcucki obejmujący niektórych odbiorców w Maławie.

W przypadku miejscowości zasilanych z własnych ujęć gminy Krasne, konieczne będzie podjęcie działań zmierzających do zapewnienia właściwego poziomu obsługi mieszkańców zasilanych z tych ujęć i sieci wodociągowej. Problem ten dotyczy ujęcia Krasne i sieci wodociągowej zasilanej z tego ujęcia. Konieczne jest tam podjęcie działań zarówno w zakresie modernizacji technologii produkcji i uzdatniania wody, jak również przebudowy sieci wodociągowej zasilanej z tego ujęcia. Realizacja zmierzeń rozwoju Gminy Krasne wymagać będzie rozbudowy zarówno systemów własnych zasilania w wodę, jak również rozbudowy systemu zasilania w wodę z wodociągu miasta Rzeszowa przez jego stopniową i etapową rozbudowę. Pozwoli to na:

- zaoszczędzenie na kosztach związanych z budową i eksploatacją systemu wodociągowego,
- zapewnienie dostawy odpowiedniej ilości wody,
- zapewnienie niezawodności dostawy wody,
- zapobiegnię sytuacji powstawania barier infrastrukturalnych w realizacji planów rozwoju gospodarczego i ludnościowego gminy.

Zakłada się jednocześnie oparcie o własne źródła wody i systemy wodociągowe tych rejonów gminy, gdzie nieopłacalne lub niemożliwe technicznie byłoby korzystanie z sieci rzeszowskiej.

8.1.3. Kierunki rozwoju systemu zasilanego z sieci rzeszowskiej

Rozbudowa systemu zasilania Gminy Krasne z sieci rzeszowskiej wiąże się z przyjętymi koncepcjami rozwoju, tj. przeznaczeniem znacznych terenów na inwestycje gospodarcze i założeniem znaczącego przyrostu ludności na skutek rozwoju budownictwa jednorodzinne w strefie podmiejskiej Rzeszowa. Oparcie zasilania gminy wyłącznie o własne ujęcia oznaczałoby konieczność budowy do 2010 roku czterech, a do roku 2020 siedmiu do ośmiu nowych ujęć wody o wydajności porównywalnej do obecnego ujęcia Krasne – Wólka. Pomijając koszty, w gminie nie ma warunków geologicznych pozwalających na takie rozwiązanie. Główny Zbiornik Wód Podziemnych obejmuje tylko północne rejony gminy Krasne. Jednocześnie należy pamiętać o stopniowym, spadku wydajności studni głębinowych, koniecznością regeneracji oraz wykonywania nowych odwiertów. Nie bez znaczenia jest kwestia niezawodności systemu wodociągowego zawsze wyższa dla systemów wodociągowych dużych miast niż małych miejscowości. Rzeszów powinien być zainteresowany takim rozwiązaniem zarówno ze względu na możliwość rozbudowy układu sieci we wschodnich rejonach do korzystnego ze względu na hydrauliczne warunki pracy wodociągów układu pierścieniowego. Technicznie możliwe jest również wspomaganie zasilania w godzinach maksymalnego rozbioru, przez sieć rzeszowską, zbiorników zaopatrywanych z własnych ujęć gminy.

Kwestia zaopatrzenia w wodę mieszkańców Malawy musi być rozwiązana przez budowę nowego wodociągu dla tej miejscowości. Na obecnym etapie możliwe są następujące wersje dotyczące zasilania w wodę wsi Malawa:

- zasilanie wodociągu dla Malawy oparte będzie o studnie głębinowe w rejonie Krasne–Wilkowyja,
- wspomaganie zasilania wodociągu dla Malawy z ujęcia Słocina, po przepięciu tej ostatniej miejscowości na zasilanie z sieci rzeszowskiej,
- możliwość wspomaganie zasilania wodociągu dla Malawy z ujęcia Krasne-Wólka.

W każdym z powyższych przypadków należy przewidzieć zbiornik wyrównawczy końcowy na sieci wodociągowej Malawy, w wyżej położonych partiach miejscowości.

Zasoby obu systemów (tj. Krasne–Wilkowyja i Słocina) są wystarczające w krótkim przedziale czasowym. W razie braku takich możliwości należy po wybudowaniu wzdłuż obwodnicy południowo-wschodniej Rzeszowa sieci magistralnej doprowadzającej wodę z wodociągu rzeszowskiego, zasilić Malawę z sieci rzeszowskiej.

8.2. KIERUNKI ROZWIĄZAŃ W ZAKRESIE ODPROWADZANIA I OCZYSZCZANIA ŚCIEKÓW

Na terenie gminy można wyróżnić trzy systemy odprowadzania ścieków: na własną oczyszczalnię w Krasnem, na oczyszczalnię w Łące i na oczyszczalnię w Rzeszowie. Ilości odprowadzanych ścieków wynikają z wielkości dostawy wody w poszczególne rejony gminy. Urządzenia kanalizacyjne powinny więc umożliwić odprowadzenie ścieków w ilości porównywalnej do dostarczonej wody. Analizując średnice istniejących kolektorów kanalizacji sanitarnej odprowadzających ścieki z terenu Gminy można w przybliżeniu określić ich orientacyjną przepustowość i możliwości obsługi określonej liczby mieszkańców lub odbiorców równoważnych. I tak, istniejące systemy kanalizacyjne powinny wystarczyć do obsłużenia następującej ilości mieszkańców lub odbiorców równoważnych:

- Krasne, część odprowadzająca ścieki na własną oczyszczalnię – około 3 tys. mieszkańców,
- Palikówka – około 3 tys. mieszkańców,
- Strażów – około 3 tys. mieszkańców,
- Malawa oraz część Krasnego mająca odprowadzać ścieki do Rzeszowa – około 9 tys. mieszkańców z terenów gminy Krasne.

Podjęte działania oraz już istniejące plany rozwoju sieci idą we właściwym kierunku. Konieczne będzie jednak podjęcie działań zmierzających do rozbudowy systemu kanalizacyjnego, dla zapewnienia obsługi mieszkańców Krasnego i Malawy. Dodatkowym aspektem jest tu konieczność zapewnienia odprowadzenia ścieków z terenów przeznaczonych w planach pod tereny usługowe i przemysłowo-składowe.

Proponuje się następujące działania do 2010:

- w Malawie budowę kolektora zbiorczego \varnothing 300 wzdłuż planowanej obwodnicy (od północnej strony), z włączeniem docelowym do istniejącego kolektora \varnothing 400 w rejonie ul. Powstańców Wielkopolskich,
- w Krasnem budowę kolektora zbiorczego \varnothing 250 wzdłuż drogi Nr 4, po południowej i północnej stronie z włączeniem do kanalizacji rzeszowskiej,
- w Krasnem budowę kolektorów zbiorczych \varnothing 315 wzdłuż planowanej drogi po północnej stronie cmentarza komunalnego Wilkowyja, na oczyszczalnię ścieków w Rzeszowie.
- należy rozważyć wariant odprowadzenia ścieków z Krasne - Kąty oraz Krasne - Wólka do kanalizacji rzeszowskiej lub ich przerzut na oczyszczalnię w Łące. Istniejącą oczyszczalnię można wówczas ewentualnie wykorzystać dla potrzeb obsługi mieszkańców północnej części Krasnego.

Bardzo istotnym zagadnieniem jest konieczność rezerwy terenów przeznaczonych pod przyszłe trasy gazociągów wysokoprężnych, jakie mają przebiegać przez terytorium gminy z kopalni gazu Rzeszów–Zalesie i ewentualnie w kierunku Gminy Błażowa. Dalsza, konsekwentna rezerwa tych terenów pod trasy przyszłych gazociągów (i stref ochronnych wokół nich), mimo perturbacji prawnych związanych z uruchomieniem i włączeniem do eksploatacji kopalni Rzeszów–Zalesie, jest warunkiem zapewnienia dostawy gazu o odpowiednich parametrach wydajnościowych nie tylko południowym rejonom Rzeszowa, Gminie Tyczyn i Gminie Błażowa, ale także wyżej położonym rejonom w Gminie Krasne.

8.5. KIERUNKI ROZWIĄZAŃ W ZAKRESIE ENERGETYKI

Ustala się następujące kierunki działań w zakresie energetyki:

- utrzymanie i wykorzystanie do zaopatrzenia gminy w energię elektryczną istniejących elektroenergetycznych linii napowietrznych wysokiego napięcia 110 kV ze strefami ochronnymi szerokości po 20 m od osi trasy linii.
- modernizację oraz rozbudowę i budowę elektroenergetycznej sieci rozdzielczej, w szczególności na obszarach potencjalnego rozwoju zabudowy mieszkaniowej oraz usług publicznych i komercyjnych. Przedsięwzięcia modernizacyjne i inwestycyjne winny być ukierunkowane na dostosowanie sieci do aktualnych i przewidywanych potrzeb odbiorców oraz spełnienia rosnących wymogów jakościowych. Pilne potrzeby w zakresie reelektryfikacji i rozwoju sieci elektroenergetycznych występują we wsiach: Strażów i Krasne.
- kształtowanie układów sieci w sposób zapewniający wymaganą niezawodność (ciągłość) zasilania. W szczególności wymagać to będzie wzrostu gęstości GPZ, dzięki czemu ulegną skróceniu linie magistralne ŚN zapewniające rezerwowe zasilanie.
- stosowanie przy planowaniu zabudowy - zwłaszcza zabudowy mieszkaniowej, usług zdrowia i oświaty - ochrony przed elektromagnetycznym promieniowaniem niejonizującym, szkodliwym dla ludzi i środowiska, w szczególności przez tworzenie obszarów ograniczonego użytkowania wokół linii napowietrznych wysokiego napięcia i określonych urządzeń radiokomunikacyjnych.
- racjonalne oświetlenie miejsc publicznych, w tym modernizacja oświetlenia ulicznego z zastosowaniem energooszczędnych rozwiązań.
- wykorzystanie odnawialnych źródeł energii (słońca, wiatru, wody, biomasy).

Linie elektroenergetyczne wytwarzają elektromagnetyczne promieniowanie niejonizujące w postaci pól elektrycznych i magnetycznych o częstotliwości 50 herców (Hz). Natężenie pola elektrycznego większe niż 1 kV/m występuje w sąsiedztwie urządzeń o napięciu znamionowym 110 kV i wyższym. Linie napowietrzne 110 kV należy tak budować, aby nie spowodować przekroczenia wartości pola elektrycznego 1 kV/m w obszarach podlegających szczególnej ochronie. Orientacyjna minimalna odległość pozioma od przewodu linii 110 kV, przy której natężenie pola elektrycznego jest mniejsze niż 1 kV/m, wynosi 14,5 m. Uwzględniając rozpiętość konstrukcji wsporczych przyjmuje się w pracach planistycznych szerokość strefy ochronnej po 20 m od osi trasy linii 110 kV.

Linie napowietrzne zmieniają niekorzystnie krajobraz. Znaczną część obszaru gminy zajmuje obszar chronionego krajobrazu. Planując prowadzenie linii elektroenergetycznych na tych terenach należy dążyć do maksymalnego złagodzenia niekorzystnego wpływu linii na krajobraz. Można to osiągnąć m.in. przez:

- zapewnienie estetyki rozwiązań konstrukcyjnych,
- prowadzenie linii napowietrznych w sposób jak najmniej widoczny (unikanie szczytów i terenów otwartych, prowadzenie zboczami itp.),
- zastępowanie linii napowietrznych liniami kablowymi.

Nie zaleca się prowadzić linii elektroenergetycznych w pobliżu obiektów zabytkowych.

Przy ustalaniu lokalizacji stacji telekomunikacji radiowej należy uwzględnić zasady ochrony przed elektromagnetycznym promieniowaniem niejonizującym – stosownie do wymagań przepisów szczególnych.

Zapewnienie łączności nie jest zadaniem własnym gminy. Działalność tę prowadzą niezależne od gminy podmioty gospodarcze na zasadach komercyjnych. Zasadnicze znaczenie dla gminy ma telefonia przewodowa. Prawo prowadzenia działalności w tej dziedzinie na terenie Gminy Krasne mają: Telekomunikacja Polska S.A. oraz niezależny od niej lokalny operator Spółdzielnia Telekomunikacyjna WIST w Łące.

Telefonizacja finansowana jest głównie przez operatora z wypracowanego zysku. Wpływ gminy na kształtowanie polityki spółdzielczego operatora jest możliwy poprzez nabywanie udziałów w Spółdzielni, ewentualnie poprzez budowę sieci i przekazywanie jej na majątek Spółdzielni w charakterze aportu.

8.7. KIERUNKI ROZWIĄZAŃ W ZAKRESIE GOSPODARKI ODPADAMI

Podobnie jak w poprzednich przypadkach, system zbiórki i wywozu odpadów z terenu gminy Krasne, został omówiony w poprzedniej części Studium. Kierunki rozwoju w zakresie tego systemu sprowadzać się będą do dwóch zagadnień:

- rozwoju systemu segregacji i gromadzenia odpadów na terenie gminy,
- docelowego miejsca ich wywozu i unieszkodliwiania.

Rozwój systemu wywozu odpadów na terenie gminy już jest faktem: rośnie ilość umów podpisywanych z Miejskim Przedsiębiorstwem Gospodarki Komunalnej w Rzeszowie, rośnie też ilość wywożonych rocznie z terenu gminy odpadów. Również segregacja odpadów, przez rozstawienie w gminie kontenerów do zbiórki szkła i tworzyw sztucznych, a docelowo także i makulatury, jest zgodna z kierunkami rozwoju tego systemu. Problem docelowego miejsca wywozu odpadów z terenu gminy Krasne należy rozpatrywać w kontekście:

- bliskości Rzeszowa jako miasta, którego firma komunalna wywozi odpady na własne wysypisko komunalne/ do spalarni,
- kosztów ewentualnej budowy własnego systemu wywozu i unieszkodliwiania odpadów,
- kosztów ekologicznych i ograniczeniem na wiele lat funkcji terenu przeznaczonego w gminie pod wysypisko odpadów,
- tendencji w prawodawstwie Unii Europejskiej, której członkiem w ciągu najbliższych lat stanie się Polska, zmierzających do wprowadzenia całkowitego zakazu budowy lub wysokich opłat za budowę i eksploatację nowych wysypisk odpadów zamiast zakładów ich utylizacji,

W STUDIUM proponuje się rozwiązanie polegające na zawarciu długoletniej umowy na odbiór odpadów z Gminy Krasne do miejskiego zakładu utylizacji w Rzeszowie.

10. MIEJSCOWE PLANY ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

10.1. OBSZARY POSIADAJĄCE OBOWIĄZUJĄCE MPZP

Do końca 2003 r. obowiązywał Miejskowy plan Ogólny Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Krasne uchwalony Uchwałą Nr XXI/22/93 Rady Gminy Krasne z dnia 21 lipca 1993 r. ogłoszoną w Dz. Urzędowym Województwa Rzeszowskiego z 1993 r. Nr 7 poz.94. W okresie od 2003 Rada Gminy Krasne podjęła 19 uchwał o przystąpieniu do sporządzania planów miejscowych z czego uchwalono 8 planów miejscowych. Aktualnie na terenie Gminy Krasne obowiązują następujące plany miejscowe:

- HEATING INSTGAZ o pow. 2.0 ha
położony po północnej stronie drogi krajowej Nr 4
- Danuta Pezdan o pow. 0.6 ha
położony po północnej stronie drogi krajowej Nr 4
- Edward Sopol o pow. 0.4 ha
położony po północnej stronie drogi krajowej Nr 4
- Antoni Kisała o pow. 0.8 ha
położony po południowej stronie drogi krajowej Nr 4
- TON AGRO o pow. 16.0 ha
położony po południowej stronie drogi krajowej Nr 4
- FOTO HURT o pow. 2.0 ha
położony po północnej stronie linii kolejowej
- NEW BALANCE o pow. 5.0 ha
położony po południowej stronie drogi krajowej
- NEOPLAN o pow.2.0 ha
położony po północnej stronie drogi krajowej Nr 4
- MPZP obok oczyszczalni ścieków w Krasnem o pow. 30.0 ha
położony po południowej stronie terenów kolejowych.

Łącznie powyżej wymienione miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego obejmują powierzchnię 28.8 ha co stanowi około 1% powierzchni Gminy Krasne. W trakcie sporządzania jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego PALIKÓWKA obejmujący 705 ha czyli 18% powierzchni Gminy Krasne.

10.2. OBSZARY WYMAGAJĄCE SPORZĄDZENIA MPZP

Na podstawie obowiązujących przepisów obowiązek sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego występuje w następujących przypadkach;

- dla obszarów, na których zamierza się realizować inwestycje celu publicznego o charakterze ponadlokalnym zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów rządowych i samorządowych,
- dla obszarów, wymagających scaleń i podziału nieruchomości
- dla obszarów rozmieszczenia wielkopowierzchniowych obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 400 m²,
- dla obszarów, wymagających zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych
- gdy wynika to z przepisów prawa górniczego.

11. KIERUNKI I ZASADY KSZTAŁTOWANIA ROLNICZEJ I LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ

11.1. KIERUNKI I ZASADY KSZTAŁTOWANIA ROLNICZEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ

Rolnictwo województwa podkarpackiego na tle kraju wyróżnia się specyfiką wynikającą z rozdrobnienia ziemi i przewagi ludności dwuzawodowej mieszkającej na wsi a także ze zróżnicowanych uwarunkowań w zakresie rolniczej działalności produkcyjnej. Na zróżnicowanie to wpływają uwarunkowania przyrodnicze, społeczne, ekonomiczne a także niejednakowo silne oddziaływanie ośrodków miejskich na środowisko wiejskie. Korzystne warunki wynikające z naturalnych walorów w znacznym stopniu pogarsza struktura obszarowa gospodarstw rolnych i niekorzystny rozróg pól.

Rozdrobnienie gospodarstw rolnych jest bardzo silne. Przeciętna powierzchnia gospodarstwa rolnego to 1.0 do 2.0 ha przy średniej krajowej wynoszącej 7.0 ha. Na terenie Gminy Krasne funkcjonuje około 220 gospodarstw do 1.0 ha, około 1320 gospodarstw od 1.0 do 2.0 ha, 260 gospodarstw od 2.0 do 5.0 ha i tylko 25 gospodarstw o powierzchni powyżej 5.0 ha. Trwałość obecnej struktury wynika przede wszystkim z ich funkcji ekonomicznej - nie jest nią wytwarzanie na sprzedaż, ale na samozaopatrzenie rodzin. Gospodarstwa rolne są swoistą formą zabezpieczenia na wypadek utraty pracy, pozwalają wykorzystać rodzinny zasób pracy, którego nie sposób spożytkować inaczej.

Obecna struktura obszarowa gospodarstw rolnych, nie zapewniająca racjonalizacji produkcji rolniczej powinna ulegać przemianom zmierzającym w kierunku zwiększenia areału poszczególnych gospodarstw przy jednoczesnym zmniejszaniu ich liczby. Na poprawę struktury agrarnej będzie wpływał obrót ziemią, scalanie i wymiana gruntów, preferencje przy nabywaniu ziemi z zasobów Skarbu Państwa oraz system rent strukturalnych. Rolniczą przestrzeń Gminy Krasne zdominują trzy typy gospodarstw:

- gospodarstwa rozwojowe nastawione na produkcję rynkową,
- gospodarstwa stagnacyjne, z których część ma szansę z pomocą interwencyjnej polityki państwa zmodernizować się i przejść do grupy pierwszej,
- gospodarstwa słabe, nie mogące sprostać wymogom gospodarki rynkowej i wymagające wsparcia socjalnego.

Istotną formą racjonalizacji produkcji i przezwyciężenia skutków jej rozdrobnienia powinna być integracja pozioma gospodarstw. Z wielofunkcyjnym rozwojem obszarów wiejskich należy łączyć rozwój infrastruktury społecznej, budowę i modernizację sieci drogowej oraz infrastruktury technicznej.

Rozwój rolnictwa w warunkach gospodarki rynkowej zmierza do ograniczenia tradycyjnego rolnictwa na rzecz przetwórstwa rolno - spożywczego i dystrybucji żywności. Wpływa to na utrwalanie się stałej tendencji do koncentracji ziemi, zmniejszania liczby gospodarstw, spadku zatrudnionych w rolnictwie. Modernizacja gospodarstw służąca zwiększeniu produktywności wraz z poprawą standardów zdrowotnych i środowiskowych to klucz do zwiększenia konkurencyjności gospodarstw. Najbardziej efektywne mogą być inwestycje unowocześniające cały ciąg żywnościowy, począwszy od produkcji rolnej poprzez przetwórstwo, przechowalnictwo aż do odbiorcy.

Jedną z szans rozwoju rolnictwa jest produkcja ekologiczna. W tym zakresie należy wspierać gospodarowanie na terenach o wysokich walorach przyrodniczych w tym chronionych.

12. OBSZARY PROBLEMOWE

12.1. OBSZARY NARAŻONE NA NIEBEZPIECZEŃSTWO POWODZI

Północna część terenu Gminy Krasne, zgodnie ze STUDIUM RZGW określającym granice obszarów bezpośredniego zagrożenia powodzią dla terenów nieobwałowanych w zlewni Wisłoka, zatwierdzonym 10 września 2004 r. przez Dyrektora RZGW w Krakowie, leży w zasięgu prawdopodobnych wód powodziowych Q 1.0% rzeki Wisłok -183.10 mnpm. Tereny te, położone na północ od autostrady A4 pozostają niezabudowane. Pas autostrady A4 planowany na nasypie od 1.5 m do 6.0 m będzie stanowił skuteczną przegrodę zabezpieczającą tereny gminy przed ewentualnym zalaniem wodami powodziowymi Q 0.2% rzeki Wisłok. Nie wyklucza to podtapiania niżej położonych części gminy w wyniku podniesienia się poziomu Wisłoka oraz wodami z intensywnych opadów i wiosennych roztopów.

Prawo Wodne art. 40 zabrania lokalizowania na obszarach bezpośredniego zagrożenia powodzią inwestycji zaliczanych do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, gromadzenia ścieków, odchodów zwierzęcych, środków chemicznych, a także innych materiałów, które mogą zanieczyścić wody, prowadzenia odzysku lub unieszkodliwiania odpadów, w tym w szczególności ich składowania.

12.2. OBSZARY NARAŻONE NA NIEBEZPIECZEŃSTWO OSUWANIA SIĘ MAS ZIEMNYCH

Opracowanie ekofizjograficzne podstawowe dla Gminy Krasne wyznacza tereny narażone na zjawiska erozyjne i ruchy masowe. Tereny takie występują głównie w południowej części Maławy ale również na niewielkich obszarach Krasnego i Strażowa. W Studium przewiduje się zalesienie około 170 ha gruntów rolnych, na których występują zjawiska erozyjne i osuwiskowe.

12.3. OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEKSZTAŁCENI, REHABILITACJI LUB REKULTYWACJI

Tereny wymagające znacznych przekształceń funkcjonalno-przestrzennych to głównie tereny istniejącej zabudowy mieszkaniowej wzdłuż drogi krajowej Nr 4. Z uwagi na uciążliwość układu komunikacyjnego tereny te planowane są do przekształcenia na tereny zabudowy usługowej w tym tereny lokalizacji obiektów o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m². Przekształceń przestrzennych wymagają niejednokrotnie tereny zwartej zabudowy dla przeprowadzenia tras i ciągów komunikacyjnych oraz infrastrukturalnych. Tereny wymagające rehabilitacji to niewielkie obszary istniejącej zabudowy mieszkaniowej wymagające uporządkowania przestrzennego. Niewielkie działki oraz duża intensywność zabudowy, niejednokrotnie zły stan techniczny zabudowy a przede wszystkim niesamowita różnorodność form i funkcji powodują chaos przestrzenny. Zaliczyć tu trzeba przede wszystkim przysiółek Krasne-Jawornik. Uporządkowanie tego obszaru wymaga opracowania planu miejscowego, w którym określi się przeznaczenie i zasady zagospodarowania terenów z etapowaniem działań celem uzyskania efektów estetycznych w postaci ładu przestrzennego.

13.1. SPIS ZABYTKÓW NA TERENIE GMINY KRASNE

Miejscowość	Obiekt	Materiał	Datowanie	Użytkownik	Rejestr
Krasne	Układ przestrzenny wsi		XIV/XV–XIX w.		
Krasne	Zespół kościelny kościół p.w. Wniebowzięcia NMP Krzyż	mur. bet.	1742–1748	Parafia rzym.–kat.	A-1059 19.03.80
Krasne	Zespół kościelny ogrodzenie	mur.	ok. poł.XVIII w.		A-1059 19.03.80
Krasne	Zespół kościelny dzwonnica	mur.	1899		A-1059 19.03.80
Krasne	Zespół kościelny kapliczka	mur.	ok. poł.XVIII w.		A-1059 19.03.80
Krasne	Zespół kościelny kapliczka	mur.	ok. poł.XVIII w.		A-1059 19.03.80
Krasne	Zespół plebański – plebania	mur.	1905		A-1059 19.03.80
Krasne	Kaplica cmentarna Bielańskich	mur.	4 ćw. XIX w.		A-161 30.05.06
Krasne	Figura św. Antoniego	mur.	p. XVIII w.	Renata Miłkowska	A-144 09.03.06
Krasne	Kapliczka	mur.	k. XIX w.	Zdzisława Chrzańska	
Krasne	Kapliczka	mur.	ok. 1900	Alfreda Pukała	
Krasne	Kapliczka	mur.	I. 30 XX w.	Aniela Kulia	
Krasne	Kapliczka p.w. Najśw. Serca Jezusowego	mur.	1929	Roman Korab	
Krasne	Szkoła	mur.	ok. 1900	ob. dom nr 120	
Krasne	Dom nr 318	drewn.	ok. 1860	Eugeniusz Chłanda	
Krasne	Dom nr 614	drewn.	ok. 1920	Aniela Kozioł	
Krasne	Dom nr 615	drewn.	ok. 1880	Alfreda Pukała	
Krasne	Dom nr 647	drewn.	1927	Weronika Michno	
Malawa	Układ przestrzenny wsi		XIV/XV–XIX w.		
Malawa	Zespół kościelny kościół p.w. św. Wawrzyńca	mur.	1921–1923	Parafia rzym.–kat.	
Malawa	Zespół kościelny miejsce po spalonym drewnianym kościele		spalony w 1921		
Malawa	Zespół kościelny dzwonnica	mur.	1921–1923		
Malawa	Zespół kościelny ogrodzenie	mur.	1921–1923		
Malawa	Kościół filialny p.w. św. Marii Magdaleny	mur.	przed 1713		A-1272 03.06.94
Malawa	Kapliczka	mur.	1 poł. XIX w.	Stanisław Nowak	
Malawa	Kapliczka	mur.	4 ćw. XIX w.	Zofia Jamrozek	
Malawa	Kapliczka p.w. św. Jana Nepomucena	mur.	1 poł. XIX w.	nad potokiem, remont 1950	
Malawa	Zagroda nr 28 – dom	drewn.	ok. 1900	Eugeniusz Kostek	
Malawa	Zagroda nr 28 – stodoła	drewn.	ok. 1900	Eugeniusz Kostek	

Miejscowość	Obiekt	Materiał	Datowanie	Użytkownik	Rejestr
Strażów	Zespół stacji kolejowej dom nr 127	drewn.	k. XIX w.		
Strażów	Szkoła	mur.	pocz. XX w.	obecnie przedszkole	
Strażów	Dom nr 283	drewn.	1923	PFZ Maria Kukuryk	
Strażów	Dom nr 285	drewn.	k. XIX w.	Irena, Elżbieta Jachowicz	
Strażów	Figura św. Antoniego	.	k. XIX w.		

Nr na rysunku	Miejscowość i nr stanowiska	AZP i nr stan.	Rodzaj i chronologia stanowiska	Nr działki wg spisu
27	Malawa st. 5	103-77/45	Ślad osadnictwa z epoki kamienia	1547
28	Malawa st. 6	103-77/46	Ślad osadnictwa z epoki kamienia	1828
29	Malawa st. 7	103-77/49	Osada wczesnośredniowieczna (XI-XIII w.)	250
30	Malawa st. 8	103-77/50	1. Osada prehistoryczna 2. Ślad osadnictwa późnośredniowiecznego	637,655,656
31	Malawa st. 9	103-77/51	1. Osada prehistoryczna 2. Ślad osadnictwa wczesnośredniowiecznego (X-XII w.)	825
32	Malawa st. 10	103-77/52	Osada prehistoryczna	850, 851/1i2
33	Malawa st. 11	103-77/53	1. Ślad osadnictwa z epoki kamienia 2. Ślad osadnictwa kultury przeworskiej – OWR 3. Ślad osadnictwa prehistorycznego	856/1,859-860,855/2,868
34	Malawa st. 12	103-77/54	Ślad osadnictwa prehistorycznego	2207
35	Malawa st. 13	103-77/55	1. Ślad osadnictwa z epoki kamienia 2. Osada prehistoryczna	2341,2343,2345/1,2349/1
36	Malawa st. 14	103-77/59	1. Ślad osadnictwa z epoki kamienia 2. Osada prehistoryczna	1167, 1168
37	Malawa st. 15	103-77/60	Gródek domniemany	2389,2398
38	Malawa st. 16	104-77/9	Ślad osadnictwa z epoki kamienia	2145
39	Malawa st. 17	104-77/12	Ślad osadnictwa późnośredniowiecznego	3413
40	Palikówka st. 1	102-77/3	Ślad osadnictwa wczesnośredniowiecznego (XII-XIII w.)	
41	Palikówka st. 2	102-77/12	Ślad osadnictwa kultury przeworskiej – OWR	
42	Palikówka st. 3	102-77/16	Osada kultury przeworskiej – OWR	
43	Palikówka st. 4	102-77/17	Osada późnośredniowieczna	
44	Palikówka st. 5	102-77/51	1. Osada KPL – neolit 2. Osada kultury przeworskiej – OWR	260,277-280 289,290,334 trasa autostra
56	Strażów st. 1	102-77/2	Ślad osadnictwa wczesnośredniowiecznego (XII-XIII wiek)	
57	Strażów st. 2	102-77/4	Osada kultury przeworskiej – OWR	
58	Strażów st. 3	102-77/5	Ślad osadnictwa wczesnośredniowiecznego (X-XII wiek)	
59	Strażów st. 4	102-77/6	Ślad osadnictwa późnośredniowiecznego	
60	Strażów st. 5	102-77/7	Osada późnośredniowieczna	
61	Strażów st. 6	102-78/34	Osada kultury przeworskiej – OWR	
62	Strażów st. 7	103-77/36	Ślad osadnictwa prehistorycznego	
63	Strażów st. 8	103-77/56	1. Osada neolityczna 2. Osada średniowieczna (XII w.?)	1036, 997-1000
64	Strażów st. 9	103-77/58	Ślad osadnictwa neolitycznego	717

śl. osadn.	– ślad osadnictwa (1-2 artefakty)
ep. kamienia	– epoka kamienia
wcz. EB	– wczesna epoka brązu
wcz.średniowiecze	– wczesne średniowiecze
p.średniowiecze	– późne średniowiecze
EB-Ha	– epoka brązu-okres halsztacki
OWR	– okres wpływów rzymskich
CLP	– kultury cyklu ledzielsko-polgarskiego (wczesny neolit)
KPL	– kultura pucharów lejowatych (kultura neolityczna)
KCSz	– kultura ceramiki sznurowej (kultura ze schyłku neolitu)

UZASADNIENIE
ZAWIERAJĄCE OBJAŚNIENIA PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ ORAZ SYNTEZA
USTALEŃ ZMIANY NR 6 CZ I STUDIUM

1. Przyczyny przystąpienia do zmiany Studium

W dniu 26.09.2017 r. Rada Gminy Krasne podjęła uchwałę nr XLI/320/2017 w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany Nr 6 Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Krasne. Uchwała została podjęta w celu umożliwienia zagospodarowania atrakcyjnych terenów Gminy Krasne, leżących bezpośrednio przy uczęszczanym szlaku komunikacyjnym jakim jest droga krajowa 94 relacji Zgorzelec-Korczowa. W trakcie procedury sporządzania zmiany Dyrektor Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie ujawnił plany budowy zbiorników wodnych bezpośrednio wpływających na obszar pierwotnie objęty zmianą. Ponadto Dyrektor Oddziału Rzeszowskiego Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad zakwestionował istniejący w Studium układ komunikacyjny, w związku z powyższym likwidacji uległo skrzyżowanie gminnej drogi publicznej [planowanej] z drogą krajową. Na skutek uwag i opinii organów oraz powziętej informacji o braku możliwości dokonania zmiany przeznaczenia terenu w granicach pierwotnych nastąpiła zmiana granic opracowania. Z uwagi na powyższe opracowana dokumentacja planistyczna dotyczy fragmentu opisanego jako zmiana nr 6 cz. I o powierzchni ok. 6,2 ha.

2. Synteza uwarunkowań

Na kształt opracowanej zmiany wpłynęła konieczność uwzględnienia takich uwarunkowań jak: położenie terenu w granicach obszaru i terenu górniczego złoża gazu ziemnego „Husów – Albigowa- Krasne1” Nr 4611 wyznaczonego decyzją Ministra Ochrony Środowiska Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 08.03.1999 r. znak DGe/EZ/487/1199/99 oraz przebieg przez przedmiotowy obszar gazociągu wysokiego ciśnienia Ø 700 relacji Jarosław – Sędziszów Małopolski – granica województwa – Pogórska Wola oraz gazociąg wysokiego ciśnienia Ø 400 relacji Jarosław – Sędziszów Małopolski – granica województwa – Pogórska Wola. Wpływ na kształt uwarunkowań miały również wytyczne Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, który w trakcie procedury podnosił kwestie zagospodarowania wód opadowych, pomimo, że teren nie znajduje się w rejonach zagrożonych powodzią w myśl ustawy prawo wodne.

W trakcie opracowywania niniejszego dokumentu planistycznego uwzględniono również uwarunkowania wynikające z opracowania ekofizjograficznego, prognozy oddziaływania na środowisko.

3. Objaśnienie przyjętych rozwiązań

Opracowując zmianę nr 6 Studium wzięto pod uwagę rozwój Gminy Krasne, oraz zapotrzebowanie ekonomiczne na tereny usługowe. Dotychczasowe kierunki rozwoju związane z budową sklepów wielko-powierzchniowych, z uwagi na fakt, że pobliski Rzeszów posiada wysoki, jeden z najwyższych w kraju, przelicznik ilości m² powierzchni sprzedaży w przeliczeniu na mieszkańca. Z uwagi na powyższe atrakcyjność takich terenów spada.

W opracowanym dokumencie przyjęto dwa obszary zagospodarowania: oznaczony symbolem U obszar usług komercyjnych oraz oznaczony symbolem KDW/KDZ teren komunikacyjny.

Tereny U – usług komercyjnych zostały opisane przy użyciu podstawowych parametrów i wskaźników urbanistycznych. Brak dopuszczenia na przedmiotowym obszarze lokalizacji inwestycji mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko ma na celu ochronę terenów posiadających wysoki współczynnik gęstości zaludnienia. Natomiast zastosowanie parametrów umożliwiających realizację zabudowy typowo pod-aglomeracyjnej [miejskiej] – takich jak dopuszczenie wysokości zabudowy do 18 m – umożliwi Gminie Krasne rozwój ekonomiczny i społeczny zgodny z kierunkami rozwoju przyjętymi dla miasta Rzeszowa w koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030.

Rozwiązania dotyczące komunikacji, w których to dopuszczono lokalizację drogi wewnętrznej z dopuszczeniem podniesienia jej kategorii na miano drogi publicznej związane jest z brakiem możliwości na etapie Studium uzyskania zgody od właściwego organu na lokalizację drogi publicznej [pomimo istnienia jej we wcześniej obowiązującym Studium]. Z uwagi na powyższe zawarto zapisy, które umożliwiają realizację drogi wewnętrznej, a następnie wystąpienie do właściwego organu o zgodę na realizację drogi publicznej. Zastosowane parametry dla drogi wewnętrznej dają prawną możliwość podniesienia rangi zgodnie z oczekiwaniami Gminy Krasne.

4. Synteza zmian w zmianie Studium

Dotychczasowe przeznaczenie gruntów wskazane przez zapisy Studium obejmowało tereny wielko-powierzchniowych obiektów handlowych (UC) oraz tereny zieleni urządzonej (ZP). Opracowana zmiana wprowadza zapisy umożliwiające szersze zagospodarowanie atrakcyjnych terenów. Wprowadzenie terenów usług komercyjnych uporządkowuje i rozszerza możliwości zagospodarowania obszaru, nie zmieniając usługowego charakteru terenu, daje jednak alternatywę inwestorom, nie tylko do inwestowania w sklepy wielko-powierzchniowe, ale również w innych przemysł handlowy oraz usługowy.

PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY KRASNE

Grzegorz Mowak